la humanitat

Any IV — Núm. 1.037 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, diumenge, 23 de juny del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya continua el bon temps, amb cel serè i vents encalmats o fluixos.

La direcció dominant és de component S.

Temperatures extremes durant les darreres 24 hores: màxima, 37 graus a Seròs i 35 a Tremp; mínima, 11 graus a Envalira i 12 a Ransoll, Núria i Capdella.

DESPRES DE LA SENTENCIA

Es imminent el trasllat del President i ex-consellers de la Generalitat?

Guió del moment

FALLIDA VERTICAL

Fins a tal punt d'inconsciència i de desviació ha arribat la trajectòria política de les dretes al Poder, especialment de Gil Robles i la resta de ministres de la C. E. D. A., que alguna veu sensata dels propis rengles ha hagut de fer sentir públicament el seu alerta. Ens referim a les tan comentades declaracions de Giménez Fernàndez, l'ex-ministre cedista d'Agricultura, que no han pogut ésser ni rectificades ni desvirtuades. Contra l'ex-ministre envesteix violentament «A B C» d'ahir, acusant-lo amb extraordinària agror de fer el joc a les esquerres. El propi òrgan periodístic de «Acción Popular» critica amb molta vivacitat l'actuació de certs sectors de les classes propietàries i patronals espanyoles. El paràgraf de l'editorialista vaticanista és expressiu. Mereix honors de reproducció:

«Cada día llegan a los periódicos —diu— nuevas denuncias de excesos y atropellos, y el ministro y sus delegados no cesan de imponer sanciones: *aquí el contratista de una obra pública, que rebaja jornales de las nueve a las seis pesetas; allí una Compañía que pretende servirse del decreto de 1.º de noviembre para dejar este año sin vacaciones retribuidas a aquellos de sus obreros que holgaron en octubre; hoy es un propietario que, a despecho de la prohibición del ministro, contrata segadores portugueses; ayer otro el que burla una sentencia de revisión de renta.*»

Com aniran les coses que les mateixes dretes han de consignar-les i han d'advertir-les amb alarma! Recollim en tot el seu valor el curiós fenomen, confirmació plena i categòrica del que hem vingut escrivint i denunciant —quan se'ns ha deixat— des de molt abans del 6 d'octubre. Des de molt abans.

Una campanya electoral bruta, falsejada i demagògica, la de novembre del 1933; els sufragis de vastos sectors femenins del país, conquistats des dels confessionaris, i la suïcida divisió de les esquerres —que aconseguiren, en total, gairebé dos milions de vots més que els adversaris—, donaren la victòria a les dretes. I amb la victòria, el Poder. I amb el Poder, la més greu subversió revolucionària de la vida de la República.

Els que «van posar fora de la llei el front del 14 d'abril» tingueren com a norma fonamental, gairebé única, de la seva acció parlamentària i de Govern, desfer tot el que van edificar les esquerres a les Constituents. Obra constructiva no n'enfocaren cap. El programa de les dretes ha estat un simple «anti» i una negació. L'ideal polític de la C. E. D. A. es condensa en el lema de les seves propagandes: «Volem una altra Constitució». L'ideal social, es limita a desfer l'obra dita falsament «socialista» dels governs del «bienni», el punt neuràlgic de la qual està en la Llei de Jurats Mixtos, que assegurava —ja podem parlar en passat— una positiva participació obrera en els conflictes de treball. L'ideal econòmic, mantenir totes les injustícies i totes les desigualtats d'una filosofia segons la qual «sempre hi haurà rics i pobres».

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Heus ací una obra, que constitueix el fracàs vertical d'un sistema polític del qual s'ha de sortir de pressa si no es vol portar el país a la desesperació. Ja no enganya ningú el truc d'armar campanyes escandaloses i famants contra els homes del «bienni» i contra els «separatistes».

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Tothom sap això, i molt més. Si en alguna cosa ha guanyat el país és en sensibilitat ciutadana i en consciència de nucli social ambiciós i avançat. Ja són les mateixes dretes les que, en els seus sectors més sensats, criden l'alerta d'una política en fallida.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

NOTES VALENCIANES

Mítings. -- L'eufòria radical-cedista. -- Constitució del Comitè Lluís de Sirval

(Del nostre corresponsal especial, Albert A. Carbó)

Per més que l'eufòria radical-cedista es manifesti amb tota la seva magnitud, i València constitueixi un bon camp polític per a explotar aquesta modalitat enlluernadora de les nostres dretes, creiem en el fracàs del pròxim acte cedista. No en el fracàs numèric, ja que una organització bancària d'aquesta mena mai no pot fallar. El que creiem és en aquella falsificació de l'emotivitat que equivocadament es vol introduir en les mases dretistes. I el cas del míting que la Ceda organitza al Mestalla per al pròxim dia 30, és aquest.

Mai no ens podran considerar com a rebentistes amb aquests comentaris que fem al parlar de la gran influència econòmica que la Ceda exerceix sobre les mases. Una prova d'això és el fet que a Alacant, i en un comerç d'aquella localitat, el patró convida els seus treballadors a assistir al míting del Mestalla. Evidentment, aquests queden coaccionats i amb perill de perdre el seu lloc a la casa si refusen l'operiment. Davant d'aquesta situació especial, els treballadors esmentats s'han dirigit als republicans per mitjà de «Heraldo de Madrid», en demanda d'ajut. No donem més importància a aquest fet que la que té. I per aquesta mateixa raó trobem multitud de casos que ens fóra fàcil esmentar. No obstant, la C. E. D. A. emplenarà Mestalla, la Plaça de Braus i tots aquells llocs que li convingui.

El senyor ministre de la Guerra vindrà a València des de Medina del Campo en avió i escoltat per 25 aparells militars. Fóra d'una gran ingenuïtat voler comentar aquest fet. Els nostres lectors comentaran al seu gust.

* * *

Quantitats. 60.000, 80.000. Trens especials, caravanes automobilístiques. Heus ací la tragèdia del partit radical. Constituir un èxit el míting que el partit Republicà-Autonomista-Radical prepara per al pròxim dia 7, equival a superar aquestes xifres. Aquesta és a desgrat d'ells, la necessària demostració de fortalesa que tenen que portar a efecte. Heus ací el gran conflicte a resoldre. Com a principi i a l'igual que les bones normes del senyor Lúcia, el míting serà purament regional. Es una bona forma de prevenir-se d'allò que pugui succeir. El crit de propaganda de l'òrgan del Partit Radical a València «El Pueblo», és: «El 7 de julio será una réplica contra todos los extremismos.» Un detall que no havíem vist. Ens havíem oblidat que «la sana conciencia republicana» està magníficament representada en aquest partit. Ho celebrem. Advertim als organitzadors d'aquest míting que són dues les maneres d'aconseguir aquest èxit. I si uns no tenen masses de gent altres tenen cabdals en abundància. Trieu!

* * *

A València s'ha constituït el Comitè «Lluís de Sirval» que s'ha imposat com a missió única, la depuració de les responsabilitats pel seu assassinat. Sirval era periodista i valencià. Res més just que aquesta iniciativa hagi sorgit d'entre els periodistes valencians. Els components d'aquest Comitè són: Vicenç Marco Miranda, diputat; Juli Just, diputat; Frederic Minyana, redactor de «El Mercantil Valenciano»; Isidre Escandell, ex-diputat; Julià G. Gorkin, redactor-cap de «La Batalla» i corresponsal de periòdics estrangers; Albert A. Carbó, corresponsal a València de LA HUMANITAT, i Angelí Castanyer i Fons, periodista.

Després de la seva primera reunió ha fet públic el següent manifest que ha publicat ja «El Mercantil Valenciano» i altres diaris:

«A la Premsa lliure d'Espanya, Als partits i organitzacions d'Esquerra:

Set periodistes valencians de filiació distinta, però units pel record de l'amic, del company, del periodista valencià Lluís de Sirval, mort a Astúries en l'exercici de la seva professió, ens hem posat d'acord per a constituir a València un Comitè que porta el seu nom. ¿Qui pot contestar-nos la legitimitat d'aquesta iniciativa? ¿Qui el nostre dret a exigir, en nom de la nostra dignitat professional i de la més estricta justícia, la depuració de les responsabilitats per aquell fet monstruós?

Avui es coneixen tots els detalls sobre la mort de Lluís de Sirval i els noms dels autors. L'advocat de la família de Sirval ha demanat per tres vegades el seu processament i presó. Existeixen vint-i-sis testimonis de càrrec, tots ells presencials de l'assassinat. Malgrat això, els qui ho cometeren frueixen de llibertat i constitueix una coacció i una amenaça constant per a aquests testimonis imparcials. Nosaltres, i amb nosaltres, estem segurs, tota l'opinió sana d'Espanya, no podem consentir aquesta impunitat, ja que això fóra tant com deixar la vida de qualsevol periodista digne a mercè de les gents interessades en el fet que no es conegui la veritat.

Per al compliment de la missió que s'ha imposat, aquest Comitè recabarà l'adhesió i l'ajut de tota la premsa lliure d'Espanya i de tots els partits i organitzacions d'esquerra. Per tal que la campanya pugui adquirir l'extensió i la importància que mereix, instem els periodistes d'esquerra de les principals ciutats d'Espanya que constitueixin Comitès similars al nostre i que actuïn d'acord amb el nostre.

Aquest Comitè es proposa editar en breu un opuscle sobre la vida i la mort de Lluís de Sirval. Aquest opuscle, que serà una veritable acta d'acusació, servirà de documentació i de propaganda als Comitès que es constitueixin i als partits i organitzacions d'esquerra que ens donen la seva adhesió. Així mateix ens proposem organitzar, per a quan les circumstàncies ho permetin, un gran acte públic a València amb el fi d'exigir la depuració de les responsabilitats, de totes les responsabilitats, sobre la violenta mort de Sirval. No es deturarem en la nostra empresa, volem que es faci justícia.

Tota la correspondència per al Comitè «Lluís de Sirval» s'ha de dirigir a Eduard de Sirval-Higon, carrer Burriana, 23, 3.er, València. — V. Marco Miranda, president; Juli Just, Isidre Escandell, Frederic Minyana, Angelí Castanyer, Julià G. Gorkin, i Albert A. Carbó, secretari.»

De la marxa dels treballs d'aquest Comitè s'informarà l'opinió catalana per mitjà de LA HUMANITAT.

ALBERT A. CARBO

València, 21 de juny del 1935.

*

La reforma Constitucional

S. E. ha signat el decret que autoritza la presentació del projecte a les Corts

Madrid, 22. — El cap del Govern romangué tot el matí treballant al seu despatx.

A dos quarts de dues de la tarda es dirigí al seu domicili i digué als periodistes:

Us lliuro l'índex de la signatura de S. E. el President de la República, ja que anit no va poder fer-ho. Convé fer ressaltar que entre els decrets hi ha el que autoritza la presentació a les Corts del projecte de reforma constitucional. Això no vol dir que tots els membres de l'actual Govern estiguin obligats a defensar tots els punts de què consta la reforma constitucional projectada. A les Corts futures cada partit mantindrà el seu criteri.

Quant al senyor President de la República, del que s'ha dit que havia fet objeccions a aquest projecte de reforma constitucional, he de dir que s'ha limitat a posar la seva signatura al peu del decret que autoritza la lectura del projecte.

*

Royo Villanova i el T. de G.

Madrid, 22. — Les declaracions que va fer ahir el senyor Royo Villanova han produït algun enrenou entre els components del Tribunal de Garanties.

Tot i que aquest matí es guardava gran reserva sobre determinades actituds, s'ha rumorejat que les declaracions del senyor Royo Villanova tindran repercussions polítiques, i fins que és possible que se'n parli en el pròxim Consell de Ministres.

ROYO POSA SENY

El Tribunal de Garanties

Per raríssima excepció, l'actual ministre de Marina, senyor Royo Villanova, ha fet unes declaracions sobre el Tribunal de Garanties plenes de bon sentit. Entre altres coses sobre l'alt Tribunal —un dels errors de les Constituents, com cada dia queda més evidenciat— Royo Villanova ha dit:

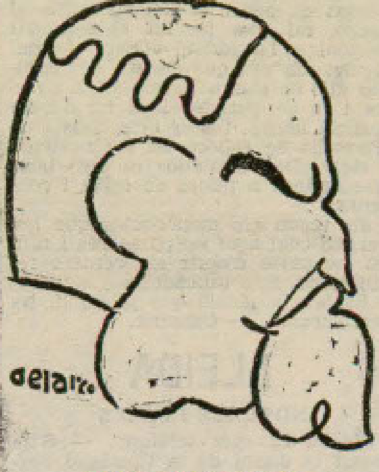

ROYO VILLANOVA

—Per a ningú és un secret que és un tribunal polític. Per a ningú és un secret que les eleccions de vocals per al dit tribunal, foren de gran transcendència política i quant a les seves resolucions, tampoc ignora ningú que si el Tribunal ara, conforme està constituït, hagués hagut de jutjar als del 10 d'agost, els hauria absolt. Però, com que el que ha hagut de fer és jutjar als del 6 d'octubre o sia als d'idees contràries, el veredicte ha estat condemnatori.

Encara que ho hagi dit Royo Villanova, val la pena de consignar-ho. No deixa d'ésser un ministre. El que a nosaltres no se'ns ha deixat dir mai —no passà ni una sola de les informacions de la vista de la causa contra el que fou Govern de la Generalitat, que ens trameteren els nostres enviats especials— ho diu ara Royo. Perfectament. Recollim-ho i subratllem-ho.

En efecte, si el Tribunal hagués hagut de jutjar els militars monàrquics sublevats el 10 d'agost, els hauria absolt. Però es tractava dels republicans que proclamaren la República el 14 d'abril, i que s'aixecaren el 6 d'octubre per a reivindicar-la, i el Tribunal els ha condemnats a trenta anys. Evident de tota evidència.

La Llei de Contractes de Conreu estava dintre les línies de la Constitució i de l'Estatut. Però es tractava una Llei autonòmica i republicana, que marcava la pauta de tota una política social-agrària d'esquerra. I el Tribunal de Garanties declarà inconstitucional la Llei i la Llei fou anul·lada. I el Govern català, per defensar el seu dret, la Constitució i l'Estatut, aprovà una Llei idèntica i desacatà el veredicte d'un Tribunal polític. Amb aquella sentència política i injusta del T. de G. es donava lloc a una inquieta agitació popular, a un sentiment de protesta i de malestar que havien de contribuir fortament a la pressió d'un ambient —obra de les dretes— que culminà en el 6 d'octubre...

Celebrem que un home tan poc suspecte com Royo Villanova hagi parlat així, amb evident bon sentit de la realitat. No hem de fer més que consignar-ho i destacar les seves manifestacions als ulls de l'opinió pública.

Mentrestant, els homes de Catalunya condemnats pel Tribunal de Garanties a 30 anys de presidi, es disposen a complir la condemna imposada.

*

Aquest número ha estat visat per la censura

S'insisteix en els penals de Cartagena i Puerto de Santa Maria, encara que no hi ha confirmació de la notícia

El 51è aniversari de Lluís Companys

Abans d'ahir, divendres, complí cinquanta-un anys el que fou President de la Generalitat, senyor Lluís Companys. Amb aquest motiu el senyor Companys rebé a la Presó nombroses mostres d'afecte i emocionada adhesió dels amics que anaren a saludar-lo, juntament amb els seus companys de Consell.

La circumstància de trobar-se en vigílies del seu trasllat a un penal, donà a aquest cinquantaun aniversari del President Companys una viva emoció. Companys agraí efusivament a tots les mostres d'afecte, especialment als seus companys de presó, els quals ja a primera hora del matí havien acudit a la cel·la del President per tal de saludar-lo.

Res de cert no se sap encara del trasllat dels condemnats. De totes maneres és creença general que no pot fer-se esperar gaires hores aquest trasllat. S'insisteix en la possibilitat que s'efectuï als penals de Cartagena i Puerto de Santa Maria.

L'esperit de Companys i els seus Consellers es manté en una enteresa admirable i emocionant per a tots els amics i visitants que aquests dies tenen ocasió de saludar-los.

LA HUMANITAT, amb motiu del cinquantaun aniversari de Companys li envia la seva efusiva i cordial salutació.

ES IMMINENT EL TRASLLAT?

A darrera hora han circulat insistents rumors relacionats amb el trasllat de l'ex-President i Consellers de la Generalitat de Catalunya, uns al penal de Cartagena, i altres a la presó de Puerto de Santa Maria. S'afegia que per la Direcció General de Seguretat s'havien donat ja les ordres oportunes perquè l'esmentat trasllat s'efectués durant les primeres hores de la matinada d'avui.

Els periodistes que fan informació en el dit centre policíac, han visitat el sots-director general de Seguretat, senyor Fernàndez Matos, el qual ha negat terminantment la veracitat de la notícia, i ha assegurat que aquesta matinada no s'efectuarien els esmentats traslats.

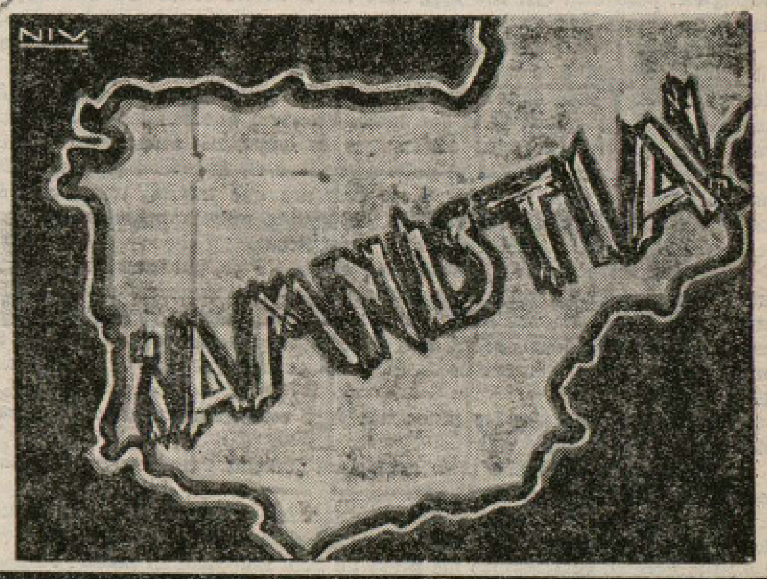

Les eleccions vinents i l'alarma dretista

Si les coses polítiques d'Espanya van pel camí constitucional, les noves eleccions generals legislatives no poden trigar gaires mesos. Sobre la base de la reforma constitucional tindrien lloc probablement dins els primers mesos de l'any 1936. Però les informacions de Madrid parlen amb insistència de la possibilitat que les eleccions vinguin més aviat, molt més aviat: abans de l'octubre.

La cosa més interessant d'aquesta última versió consisteix en el motiu principal que hom allega per a justificar-la. Periodistes i periòdics de dreta, més o menys lligats amb la present situació governamental, sostenen que convé convocar les eleccions tan bon punt estiguin aprovats els pressupostos, perquè així podrien triomfar les forces de centre; en el cas de trigar-se uns quants mesos més, diuen, les esquerres guanyarien.

Heus ací una franca confessió de l'actual alarma de les dretes.

* * *

Un dels al·ludits periodistes afirma concretament que hi ha dues tendències en aquest punt: la dels qui creuen que s'ha d'anar a la reforma constitucional i per tant a la celebració d'eleccions d'ací set o vuit mesos, i la dels qui creuen que s'ha de deixar de banda la reforma i s'ha d'anar abans del mes d'octubre a la consulta electoral.

«La primera tendència — diu textualment el senyor Josep Pla, de Madrid estant, a La Veu de Catalunya *— està molt lligada amb l'entourage del President de la República; la segona respon a les necessitats que s'observen en els ministeris més sensiblement polítics, en els quals hom creu que l'ajornament a l'any vinent de les eleccions generals pot haver donat a les esquerres el temps suficient per a tenir un gran triomf.»*

Cal lloar la sinceritat d'aquest corresponsal. De les seves informacions — que són indubtablement de bona font — resulta que les eleccions vinents, efectuades d'ací a dos o tres mesos, encara podrien ésser favorables a la tendència centrista, i que, efectuades més endavant donaran ocasió a un gran triomf a la tendència esquerrista. Quant a la tendència dretista, el corresponsal no veu possible, pel que es dedueix de les seves paraules, que triomfi ni més aviat ni més tard.

* * *

Les dretes espanyoles veuen avui tan bé com les esquerres que s'acosta la nova victòria de l'esquerrisme. I tot l'afany dels dretistes, a hores d'ara, és de cercar la manera d'evitar aquesta victòria transcendental.

Entre els recursos que hom ha pensat hi ha el d'avançar la data de les eleccions generals. Es el pensament de certs homes de dreta, de centre-dreta i de centre. «Aquest estiu — diuen — encara guanyaríem nosaltres; l'hivern que ve perdríem» I per això prefereixen les eleccions estivals a les hivernals. Es veu que ja no confien, com l'any 1933, en els matalassos i les flaçades ofertes als electors.

El més segur, amb tot, és que les esquerres tindran un gran tromf tant si es vota en temps de calor com en temps de fred. No és qüestió de termòmetre.

A. ROVIRA I VIRGILI

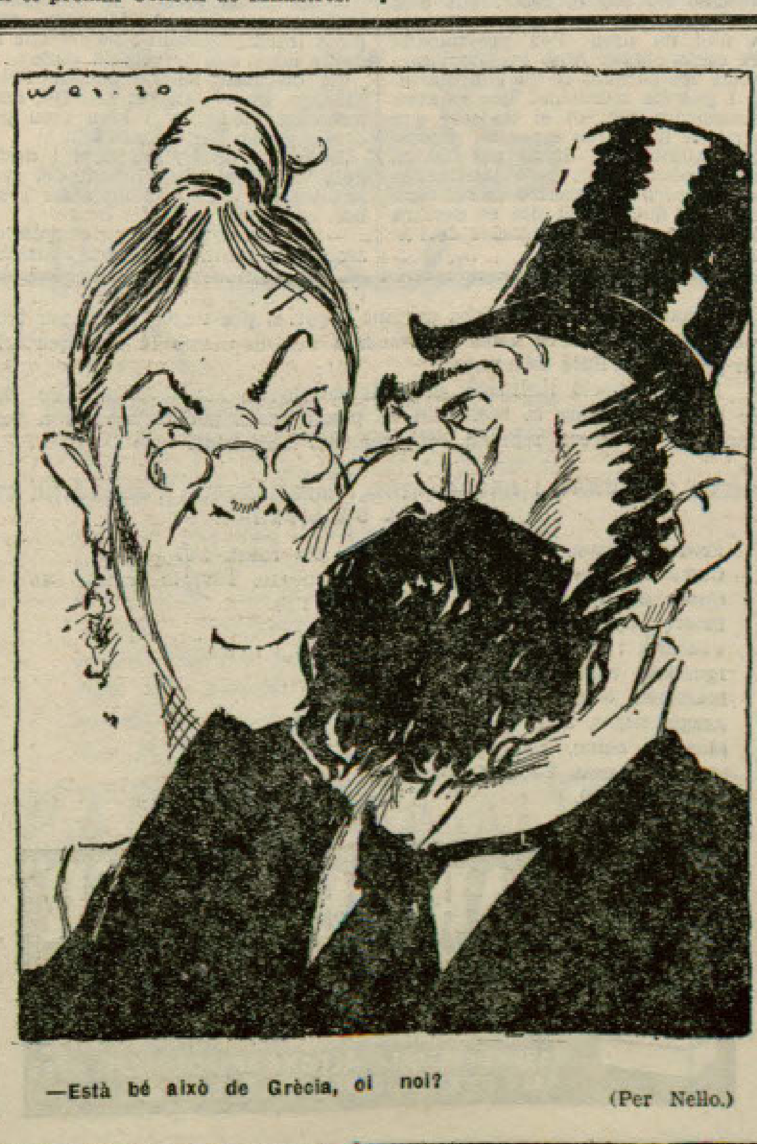

—Està bé això de Grècia, oi noi?

(Per Nelio.)

NO UNA VERITAT, SINO

LA VERITAT

sobre els fets d'octubre a Catalunya

El Gobierno de la Generalidad en el banquillo
Barcelona Octubre 1934
Madrid Mayo 1935
ALARDO PRATS

En el llibre d'ALARD PRATS i BELTRAN

"EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO"

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari

COMERÇ I AGRICULTURA

Mercat de Llotja

PREUS

FARINES

Aragó	66	78
Castella (corrent)	64	65
Id. (extra)	70	71
Força	80	80
Local, corrent	64	65
Idem extra	69	70
Regió	65	66

Preus en ptes. els 100 quilos.

BLATS

Aragó	50	
Castella	50	
Extremadura (corrent).	50	
Idem (cruixer).	50	
Mancha	50	
Navarra	50	
Penedès		
Urgell	50	

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calaspar	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

MONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	60	80
Mallorca	62	64
Prat	85	90
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	95	100
»	79	80
»	73	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
Marroc		
Mexicans	100	105
Palous	60	62
Sauc	165	183

Preus en ptes. els 100 quilos.

PREUS

DESPULLES

Segones	28 50	24
Terceres	21	22
Quartes	19 50	20
Núm. 3	28	29
Núm. 4	27	28

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	18	19
Segonet	17 50	18
Segó	17	18

Preus en rals la quartera de 70 litres

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura	37	
Idem Mancha	37	
Moresc Plata, dispon.	43	44
Idem país	40	42
Ordi, Urgell	36	
Escaiola, Andalusia	69	60

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	44	45
Idem Extremadura	44	45
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	44	45
Idem Extremadura	44	45
Veces Andalusia	4.	
Idem estrangeres		
Ers país	42	42 50
Idem estrangers	42	42 50
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem país		
Llentilles Andalusia	100	
Idem Salamanca	110	120

PALLA I ALFALS

Alfals 1.ª	6	
Alfals 2.ª	5	
Palla d'Urgell	2 50	
Idem curta	2 50	

Preus en ptes. els 40 quilos.

GARROFES

Castelló, negra	33	33 50
Eivissa	28	28
Mallorca	29 50	29 50
Matafera, negra	31 50	32 50
Roja	30	30 50
Vinaroç, negra	33	33 50

Preus en rals els 42 quilos

Al mercat de Llotja i respecte als blats, en aquests moments ja no hi ha desorientacions, però sí quelcom d'esverament en veure, per les declaracions i notes de l'actual ministre d'Agricultura, que no té una orientació fixa sobre l'esmentat problema.

Primerament va dir que aniria a suprimir les taxes; després ha dit que les respectaria i encara no se sap si el blat que compri el Banc Exterior serà a base de la taxa o a preu lliure de 42 a 43 ptes. el quintar mètric. Amb una agravant: que aquests dos cents milions de pessetes que es varen votar a les Corts serviran per estrangular el petit agricultor en la nova collita, puix que aquests dos cents milions, salvant rares excepcions, aniran a parar a les caixes dels grans comerciants i importants agricultors els quals ja tingueren cura de recollir el blat del petit agricultor a preus de fam sense respectar la taxa. Això ho sap sobrerament no solament l'actual ministre d'Agricultura, sinó també els seus antecessors al nomenament del senyor Del Río que va ésser el que va imposar les taxes i que des de les columnes de LA HUMANITAT les vàrem impugnar, però com que fou Llei, amb tot el nostre sentiment no va quedar altre recurs que acatar-ho.

Com dèiem en principi, els dos cents milions actuals, al mercat de Llotja la majoria dels que tracten amb els negocis de blats, farines i despulles, estan convençuts que serviran per tornar a posar el dogal al coll del petit agricultor, puix que molts creuen i exposen les seves raons veritables, que hauria estat millor que la quantitat esmentada hagués servit per a donar facilitats al petit agricultor en la collita propera. Així hauria estat un ajut veritable, i no com ara que tothom opina que és un assumpte de primes i camarilles. Ací es pot aplicar aquell adagi castellà que diu: «Cuando el río suena, agua lleva».

Les farines segueixen sostingudes i res no es pot escriure, perquè ens diuen que hi ha autoritats que si bé saben manar no saben llegir, puix que d'altra manera sembla que haurien pres alguna mesura sobre el preu del pa que de vendre'l a 0'75 cèntims és un abús intolerable en el preu que es fan les operacions de blat i al preu a què surt la moituració de la farina.

¿Quan tindran cura les autoritats dels veritables interessos del poble?

Esperem que un dia o altre se'ns farà justícia després d'haver estat mesos i mesos predicant en desert.

Les despulles estan sostingudes degut a la gran escasedat que hi ha de mercaderia, però no per excés de consum que és el de costum.

El moresc es va sostenint als preus de taxa marcada. El plata i l'andalus es fa a baix preu sense creure amb gaire retard amb tot i les darreres arribades de 6.900 tones de moresc procedent del Plata.

Amb ordis i civades hom creu amb fort retrocés d'un moment a l'altre degut que els compradors s'abstenen de comprar en veure la proximitat de les arribades de la nova collita i que aquesta es creu abundosa.

Els arrossos segueixen en un pla de sosteniment i es fan les operacions per al consum.

Mongetes, cigrons i lleguminoses, totes segueixen encalmades per les raons ja exposades en cròniques anteriors.

MERCAT D'OLIS

En la present setmana s'ha accentuat la baixa iniciada la setmana anterior. El que afecta a la baixa actual és degut a les importants arribades, la qual cosa fa que es formin importants stoks que no se'ls pot donar sortida ràpidament, i aquest entrebanc momentani fa que els olis d'oliva, en general, hagin sofert un nou descens.

En saber-se que la nostra plaça començava a exportar hi ha hagut importants arribades d'Andalusia la qual cosa ha fet que restés congestionat quelcom el mercat.

Els olis de pinyol han experimentat una puja quelcom important, com també l'oli de llinosa degut que en els mercats estrangers han sofert un sobre preu els olis de llavor.

Es segueix exportant quelcom, més les transaccions de la plaça són les normals del consum.

PREUS A L'ENGROS — OLIS D'OLIVA

Corrent, 174.
Superior, 181.
Fi, 198.
Extra-fruita, 222.
Preus per 100 quilos.

ARRIBADES DE LA PRESENT SETMANA

Estació Morrot: Oli país, 8 vagons.
Port: Oli aldalús, 4.117 bidons; oli país, 24 bidons.
Camions: Oili país, 54 bidons.

OLIS DE PINYOL

(Sense envàs)

Color vere, de primera, de 130 a 135; de segona, de 122 a 126.
Preus per 100 quilos.
Baixa acidesa, 140 a 142 ptes. els 100 quilos estació Barcelona.

OLIS DE LLINOSA

Cuit, a 170.
Cru (sense envàs), a 160.
Incolor, a 185.
Preus per 100 quilos.

MERCAT DE VINS

Les impressions en el Mercat de vins de la nostra plaça no són pas gaire afalagadores, puix que no es nota ni de prop ni de lluny que el darrer arranjament porti cap benefici a la «vid» i els preus en comptes de millorar tenen tendència a empitjorar. Si això fou un arranjament no se sap el que hauria passat de no fer-se res.

El malestar cundeix per la proximitat de la nova collita la qual sembla que serà bona ja que les vinyes estan ben assaonades degut a les pluges fortes d'ara farà unes tres setmanes i el fruit surt sa i net, però el consum no incrementa i fa que hi hagi encara fortes existències. Si no es posa cura que els vins no siguin sofisticats, no s'anirà pel camí recte que s'ha d'anar per tal que sigui un fet la revaloració de tan preciat suc.

El comerç de vins es troba oprimit degut al poc negoci i que per trobar-se proveït té més aviat tendència a una depressió la qual portaria un perjudici a llurs interessos.

La informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes de vins de Barcelona, dóna la impressió de preus ferms per resistència a vendre, però el mercat, repetim, està quelcom desanimat.

PREUS PER GRAU I HECTOLITRE I MERCADERIA POSADA AL CELLER DEL COLLITER

Penedès, blanc, 1'65; id., negre, 1'75; id., rosat, 1'65.
Camp de Tarragona, blanc, 1'85; id., negre, 2'00; id., rosat, 1'85.
Conca de Barberà, blanc, 1'50; rosat, 1'50.
Priorat, negre, 2'50.
Vilanova i la Geltrú, negre, 1'70.
Igualada, blanc, 1'65; negre, 1'65.
Martorell, blanc, 1'30; negre, 1'85.
Aragó, negre, 2'20.
Mancha, blanc, 1'70.
Mistela, blanca, 2'90; id., negra, 3.
Moscatell, 3'90.

ARQUES "SOLER"
d'un sol BLOC MASSIS
AMB BLINDATJE (patentat)
incombustibles i imperforables amb el SOPLET
FÀBRICA I DESPATX: ALDANA, 3 BARCELONA TEL. 31853
SALÓ D'EXPOSICIÓ: ALDANA, 5 (TEATRE CIRC OLYMPIA)

TERRES DE LLENGUA CATALANA

LLEIDATANERIES

Es un xic avorrit treure impressions polítiques, avui que la política és una cosa semblant a la caça de la perdiu, amb reclam i barraca. Avui es pot dir que no hi ha inquietuds perquè tota solució és una inquietuds més. Podem canviar l'alcalde gestor amb un altre més dolent és veritat, però el que hi posin també se'n riurà de la Constitució, tal com fan els que arreu han posat, i no parlem de la legislació catalana. Per això s'espera amb indiferència el nomenament que acordin els cenacles governamentals.

Es diu que el nostre ex-ministre, avui en atur forçós, s'ha entrevistat amb el senyor Pic i Pon i s'espera que de resultes d'aquesta reunió es trobi el pont per on faran passar els lliguers i els radicals dissidents i els de la Ceda artificial. Esperem, que en veurem moltes de coses.

—«El Correo», que és un diari portantveu de tots els partits clericals que actuen per aquestes comarques amb els noms coneguts que formen l'oposició a tot el que es digui republicà, menys als seus aliats radicals, aquests dies no ha parat de fer una gran propaganda perquè tots els fidels engalanessin els balcons el dia de Corpus. No han tingut l'èxit que esperaven, però hom ha pogut constatar com els radicals de la més nova encunyació no s'han descuidat de posar el seu cobrellits al balcó, tal com ha fet el candidat radical a l'alcaldia, «Don» Antoni Agelet. Es veu que encara que radical allò de «las novicias» no li agrada i fa bé, perquè ell si ha d'ésser radical haurà d'ésser dels bons i no d'aquells de l'època de les novícies.

Res, «Don Antonio» és dels bons que arriben a temps de collir i contents.

Ja veuen els monàrquics que governen com aquí no passa res i ningú no parla d'obrir els centres republicans, tots tancadets.

Es fan la illusió que ja no hi ha republicans!. — Catacric.

LLEIDA

NOTICIES LOCALS

Lleida, 22 (per telèfon). — S'ha reunit la Junta de la Comissió Permanent de Fires i Festes de Lleida. Han acordat, entre altres coses, publicar un manifest i fer-lo públic.

— Al quilòmetre 113 de la carretera de Madrid a França i al terme de Vila Grassa, es produí una topada entre camions. Sortosament no hi hagué que lamentar desgràcies personals.

— Al poble de Bellpuig s'efectuà un robatori a la casa de Josep Musté.

MATARO

NOTES LOCALS

Avui, diumenge, dia 23, tindrà lloc un gran esdeveniment teatral amb motiu de celebrar-se el IV Concurs de Teatre Català Amateur. Per la companyia de la Societat Iris, que dirigeix el senyor Leandre Vilaret, es representarà l'obra imposada; un sainet en un acte, d'Enric Lluelles, «La festa del carrer». A continuació la comèdia de lliure elecció del comediògraf J. Navarro Costabella, «Víctor Daura», el qual assistirà a la representació, ja que junt amb altres illustres literats forma part del Jurat que ha de judicar l'actuació de la companyia amateur.

— Dimecres passat tingué lloc a la Biblioteca de la Societat Iris, davant d'una nombrosa concurrència la segona tanda de lectures d'obres literàries d'autors mataronins, a càrrec del nostre company en la Premsa senyor Joan Berga, sota el títol «Primers capítols d'una novella». El nostre estimat company fou molt felicitat per la distingida concurrència que hi assistí.

— Els infants de les colònies de l'Ajuntament, que es troben a Hostalric, es troben tots amb perfecte estat de salut.

— Es troben a la nostra ciutat dos inspectors del Timbre que es proposen fer una inspecció a les entitats industrials i associacions.

— A la rotllana de la venda de peix es barallaren dos compradors. Fou precisa la intervenció de la guàrdia municipal. Les baralles acabaren al Jutjat Municipal.

— Malgrat tot el que es rumorejava de si la processó del Corpus sortiria o no al carrer, tanmateix la processó sortí. No s'havien atrevit a fer-la sortir d'abans de la proclamació de la República, però ara, com que l'Ajuntament gestor està integrat per elements de la Ceda i radicals, no ha estat res d'estrany que el rector, amb l'ajut dels gestors, hagi insistit a fer-la sortir; la processó no féu el recorregut dels anys anteriors, però per començar ja n'hi ha prou. Fou presenciada per escàs públic. Amb tot, hom mobilitzà les parelles de la guàrdia civil i guàrdia municipal, que estaven escampades per tot el trajecte que havia de fer la tan esperada processó. L'Ajuntament diuen que no hi assistí oficialment, però particularment alguns gestors. No és res d'estrany, ja que aquest dia es declarà festiu per a les dependències de l'Ajuntament.

TERRASSA

NOTICIES D'INTERES

L'Ajuntament gestor egarenc ha celebrat sessió plenària en la qual ha eixit a la llum pública la maror que d'un temps ençà regna entre els sectors polítics que administren la Municipalitat per nomenament governatiu.

Els cedistes, recolzats pels de «Renovación», maldaren per tal que fos declarat festiu el dia del Corpus i remarcaren llur disconformitat amb la negativa donada per l'Alcaldia a una petició que, per celebrar la processó pels carrers de la ciutat, li fou adreçada per l'eterna comissió de forces «vives».

Tal desig dels troglodites donà vida a un debat marcadament polític, en virtut del qual, radicals, cedistes, carlinots i companyia, se'n digueren quatre de fresques que enfondiren les diferències que entre els esmentats sectors existien. Els uns tenen pressa a palesar llurs sentiments ultrareligiosos i, si poguessin, altra vegada el Sant Ofici criminal prendria carta de naturalesa en el nostre dissortat país, i els altres volen donar a entendre que senten un laïcisme que mai no han sentit.

Mentrestant els uns volien processó i dia festiu, pagant l'Ajuntament, i ho demanaven—ai las!—en nom de la majoria del poble!, a la qual cosa s'hi oposaren els lerrouxistes en nom de la bona administració, «ja que per això—digué un edil admirador de don Ale—ens hi ha posat el poble».

Els d'allà es creuen representants de Déu, i els d'ací, del poble! Estem ben apanyadets! Es poden tenir pretensions, però no tantes!

— El dia mateix del Corpus a l'Alcaldia hi hagué una escena de pronòstic entre l'alcalde-gestor i un tinent d'alcalde cedista-carlí. Aquest encara insistia en la festa i l'altre en la negativa, i fins sortiren allò dels «bemolls» que amb tanta de profusió hi ha en la Música.

— La present setmana ha estat tràgica pels ciclistes locals, puix que són en bon nombre els que es lesionaren, i de caràcter greu els següents:

Josep López Pascual, de trentados anys, domiciliat a la carretera de Rellinàs, 232, que anant a tota velocitat per la baixada de Vista Alegre, caigué i quedà al mig de la carretera fins que fou trobat estès a terra per uns vianants. Es produí extenses ferides contuses al cap; fractura amb enfonsament del front i fractura del fèmur esquerre en el seu terç mitjà.

Fou conduit en greu estat a l'Hospital.

Jaume Simó, de vint anys, amb domicili al carrer de Sant Jesús, número 132, de resultes de la caiguda que sofrí anant amb bicicleta, fou trobat sense sentits a la cuneta de la carretera d'Olesa, prop del lloc conegut pel Femer del Faba.

Recollit per un cotxe particular fou traslladat al dispensari, on l'assistiren d'una important ferida a la regió frontal; una altra al llavi superior. També sofria gran hematoma a l'ull dret i commoció cerebral.

Després de guarit de primera intenció, i accedint als desigs dels familiars, fou conduït en greu estat al seu domicili.

Miquel Lleonart, el qual ha pres part més d'una vegada a la Volta Ciclista de Catalunya, anant pels carrers de la ciutat, sofrí una important caiguda, i es lesionà seriosament la cama esquerra.

Com hem dit d'antuvi, els ciclistes egarencs han estat de desgràcia.

— A l'Estació del Nord, el conciutadà Pau Caceles i Rius, de setanta-sis anys, domiciliat a Carretera de Montcada, 141, s'enfilà, equivocadament, a un tren descendent en lloc de fer-ho a l'ascendent. Quan es donà compte de l'equívoc sofert, volgué saltar estant el comboi en marxa, i, en fer-ho, caigué a la via i les rodes li seccionaren el peu dret.

En greu estat fou conduït, per la Creu Roja, a l'Hospital.

— L'altre dia la ciutadana Josefa Corzo, de cinquanta-nou anys, amb domicili al carrer de Culumella, 19, intentà encendre el fogó de carbó mullant, abans, el combustible amb alcohol. Quan hi aplicà el llumí encès es produí una forta i extensa flamarada que es propagà ràpidament a les robes de la desgraciada dona, i quan més intentava apagar el foc més s'encenia, puix que tenia les mans xopes del líquid inflamable esmentat.

Hi acudiren, en oir els crits, els seus familiars i pogueren dominar les flames. Fou conduïda per la Creu Roja al Dispensari i d'allí a l'Hospital.

Sofrí cremades de segon i tercer grau i el seu estat és gravíssim.

— Es troba malalt de mirament, l'interventor d'aquest Municipi, empleat intelligentíssim i pulcre que fa molts anys que serveix la ciutat.

El distingit malalt senyor Felip Muñido, és assistit pel seu fill, doctorat en Medicina, i hom creu poder-li salvar l'existència.

Nosaltres bé ho voldríem i desitgem un ràpid restabliment del que, a tot hora, ha estat un amic i un bon complidor del seu deure.

— Ha sortit de viatge d'esplai el secretari municipal, senyor Francesc Benlloch, i s'ha encarregat accidentalment de l'esmentada secretaria el nostre particular amic Marc Armengol.

— Diumenge, 23, hom celebrarà la VII Festa de Primavera, la qual tindrà lloc als bonics paratges de Les Fonts.

Hi haurà sardanes matí, tarda i nit, les quals aniran a càrrec de les millors cobles de Catalunya.

Aquesta «Festa» ha estat organitzada pel Foment de la Sardana d'aquesta ciutat.

— La suspensió de pagaments del Banc Català Hipotecari, ha escampat la tragèdia a moltes llars egarenques.

Hom tractat de fundar una associació per tal de defensar els cabals compromesos, i, amb tal fi, ja els creditors han celebrat una reunió al Teatre Alegria.

Els creditors egarencs passen del miler i llurs cabals sumen en conjunt uns cinc milions de pessetes.

Com hom pot veure, l'afer és important per als terrassencs.

TARRAGONA

NOTICIES LOCALS

Els temors que en un principi existia que pogués sorgir un conflicte de treball al port, degut a certes pressions de la política de la Ceda, sembla que s'ha esvaït davant l'acord que ha pres la patronal de deixar les coses com estan.

—Ha causat pèssima impressió a l'opinió que per part d'organismes que haurien de tenir la màxima serietat en els afers que tracten, es tornin a emprar procediments lamentables per tal de protegir certes indústries poc serioses.

—Sembla que hom ha acordat que aquest any no hi hagi colònies municipals escolars anunciant-se unes semi-colònies que s'efectuarien a una de les nostres platges portant-hi i tornant els infants cada dia.

No cal dir quin efecte a causat aquest determini a la població.

Pel que es veu interessa més pagar les sortides dels gegants i subvencionar altres coses poc explicables abans que procurar amb les colònies escolars millorar la salut dels infants de les classes modestes de la població.

—La processó del Corpus estigué molt desanimada, a pesar de la intensa propaganda que s'havia fet perquè hom hi acudís amb tots els mitjans immaginables.

Davant l'estupor de la població hi concorregué el president de la gestora acompanyat d'uns quants gestors i d'un escamot d'urbans, com si fóssim en els millors temps de la monarquia.

—Ja es nota l'afluència de forasters per tal d'assistir a les festes i es centupliquen els esforços per a enllestir els treballs d'organització i muntatge de les falles.

El públic està justament intrigat davant l'enorme alçada de la falla de la Rambla del 14 d'Abril, havent-se fet ja apostes per tal de veure si s'aguantarà.

MAS & ROCA
CAMISERS
CAMISES PLATJA I CAMP
amb fil i seda
La casa millor assortida
Portaferrissa, 24 i 28
Fontanella, 18
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

PRAT DE LLOBREGAT

POLITICA REPUBLICANA

En aquest paradisíac poble gaudim d'una Gestora municipal que ha fet estendre entre els ciutadans que veramènt senten els ideals republicans una mena d'estranyesa, motivada pel fet que va donar la casualitat que el 14 d'abril proppassat, en commemorar-se l'adveniment de la nostra República, no sabem com — però ells potser sí — es perderen els domassos que com de costum es sol posar en semblants festes, que ornamenten, junt amb les banderes, la façana de la Casa de la Vila. Ara bé: el més estrany fou que dits domassos es trobaren en una festa que nosaltres — per ésser benèfica — mai no podem posar-hi traves, però que pel caire i pels qui l'organitzaren se l'hi donà vistositats de política, puix que fou patrocinada pel Magnífic (!!) Ajuntament Gestor, junt amb el rector del poble. Dita festa fou — com abans ja hem esmentat — de beneficència i es postulà a favor dels Hospitals. Es féu gran tocamenta de campanes, tómboles, futbol i altres diverses festes per l'estil. Amb això — ja ho hem exposat abans — no hi tenim res a dir; però sí amb els ornaments de la Casa de la Vila; i encara més, puix que el dia de Corpus la nostra Magnífica (!!) Gestora, en haver d'assistir a la processó — que fou amb ciri i tot, i dita processó sortí de l'església i donà un tomb per la plaça de dita església —, cregué del cas que fessin festa els empleats municipals i també es posaren els domassos a la Casa de la Vila.

Els republicans d'aquest poble estan indignats per aquests fets, en els quals pren part un alcalde que, sortit d'un partit avui coaligat amb les esquerres catalanes, fa semblants papers sense recordar-se que el dia de l'adveniment de la nostra República, davant del poble que emplenava la plaça de la Vila, féu grans demostracions d'alegria i llançà per una finestra el retrat d'aquell rei de nefasta recordança i també el del seu servidor Primo de Rivera, els quals el poble cremà com a venjança mínima, i altres objectes que recordaven el finit règim.

Avuia aquest home, girat d'esquena a la realitat, obra contra allò mateix que ell semblava defensar de cor, junt, com és natural, amb els seus companys de Lliga, al qual partit pertany actualment, per no haver-lo volgut admetre en els partis dels republicans honrats.

També ens plau consignar que a dit alcalde, al nostre entendre — i això no va com a consell —, li tindria més compte prendre les decisions del seu criteri propi, que deixar-se governar per la sotana del veí de Casa la Vila.

I, per avui, ens sembla que ja n'hi ha prou...

MONTBLANC

El Jutjat de primera instància, complimentant una sentència dictada dos anys enrera, ha fet llançament contra el veí de 70 anys d'edat Ramon Civit Sendra, de la peça de terra que en concepte de parcer venia cultivant per espai de trenta-cinc anys. No obstant el requeriment que per l'autoritat li fou fet que no entrés més a la terra, cregué, potser, el vell parcer que, després de tota una vida de treball esgotador, era inhumà que se'l privés de conrear aquella terra amarada de la seva suor i que per a ell constituïa l'únic mitjà de vida, insistí a treballar-la, i en anar-hi dijous i trobar-hi el propietari, discutiren apassionadament i acabà aquell per disparar uns trets que deixaren ferit l'amo de la terra. Poc després fou detingut l'agressor i ingressà a la presó.

— Dilluns passat fou trobat mort en un enxub el veí Antoni Huguet, que deixa muller i tres fills, el més petit de vuit anys, i era germà del que ara fa deu mesos morí per asfíxia dintre un cup, al qual baixà, fent un acte d'heroisme, per a salvar, com ho féu, un nou fill del seu patró. La desgràcia ha estat molt comentada i sentida, per ésser el difunt persona honrada i treballadora en extrem i estimada per tothom. L'acte de l'enterrament fou una veritable manifestació de condol, al qual unim el nostre.

Segons els comentaris, es tracta d'un suïcidi motivat per la desesperació que produí al difunt unes qüestions judicials que sostenia amb les propietàries d'unes terres que cultivava i de les quals se'l volia treure.

— Dijous, segurament per ésser la festa del Corpus, veiérem com voleiava la bandera republicana a la caserna de la Guàrdia civil, i donava la impressió de festa oficial de la República.

Els catòlics i molts que no ho han estat mai i altres que, si és cert que l'infern espera les dones de cabaret no voldran pas anar al cel, celebraren la processó del Corpus enmig de la indiferència de la majoria del poble, que no s'hi sentia representat, tot i assistir-hi oficialment la Corporació municipal governativa.

Cooperaren per al millor èxit de la desfilada agro-catòlica, enlluernats per uns quants rals, certs elements que expedeixen patents de laics i d'extremisme.

Res, que ací, mentre hi hagi qui compri, es robarà qui es ven.

PINEDA

El darrer casament civil, que tingué lloc el dia 29, palesà novament la insuficiència del despatx del jutge municipal per admetre els nombrosos acompanyants dels nuvis. Hi ha qui s'entesta a negar la sala d'actes de l'Ajuntament per a aquesta mena d'actes, i això causa molèsties als assistents a la festa, tots contribuents de la vila, i, per tant, mereixedors de millor tracte. N'està assabentat el gestor Bonet, ex-editorialista d'«Aurora», de Blanes, diari radical, del fet que algú boicoteja aquests actes civils? Ben segur que no n'està assabentat, que si no, ja rutllaria diferent la cosa, ja!

Als nuvis, Ramon Blanc i Mercè Puigverd, la nostra més cordial felicitació.

— Dies enrera circularen uns fulls anònims, amb peu d'impremta, que deien quatre fàstics dels joves de l'Agrupació Teatral i d'un modest autor de la localitat, als primers per haver representat una comedieta que tingué un èxit esclatant, i al segon per haver-la escrita. Els fàstics es feien extensius a d'altres persones de Pineda que res no tenen que veure amb la comèdia ni amb la seva representació. No hi tenim res a dir, si no és donar les gràcies a l'autor o autors d'aquells fulls, en nom dels còmics i autor de la comèdia, puix que el «bombo» gratuït que els ha fet a ells i a l'obra ha fet alçar la gent d'esquerra local demanant que es repeteixi la representació de «Es tomba la truita», que aquest és el títol de l'obreta en qüestió.

A propòsit d'aquests fulls, l'opinió local es demana, estranyada, com és que un Govern de força com el que hi ha a Pineda no s'ha interessat a perseguir l'autor o autors d'aquells fulls clandestins. Males llengües diuen si serà que la governació local es fa solidària amb el text dels fulls. Quin disbarat!, diem nosaltres; aleshores seria ocasió de «la justícia prender», i això, ara com ara, no pot ésser.

Calsotets
Albert
lo més pràctic i nou

REUS

L'Orfeó Reusenc ens assabenta que avui diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc a Misericòrdia la benedicció de la seva Senyera; actuaran de padrins els senyors Vilella-Mainer. Al migdia, a l'estatge de l'entitat, els padrins faran lliurament de la Senyera a la secció coral de l'Orfeó i els senyors Vilella-Mainer obsequiaran els convidats amb un banquet. A la tarda, l'Orfeó visitarà el domicili dels padrins, on cantarà diverses composicions.

Han estat invitades a l'acte persones tant rellevants com Pau Casals, Mestre Millet, etc.

— Pere Muncusí Pellicer, autor de l'incendi de la casa núm. 44 del camí de Misericòrdia, propietat de la seva mare, tant prompte fou alliberat de la caserna de la Guàrdia civil, va causar una altra vegada l'alarma dels veïns, en comminar-los que deslloguessin les habitacions perquè volia repetir la gesta.

— A les Cases Consistorials s'ha celebrat una reunió per tal d'organitzar la recepció d'un bust de Gaudí, que lliurarà a la nostra ciutat un grup d'admiradors barcelonins del que fou genial arquitecte. Sembla que també es tractat de fer una subscripció amb aquesta mateixa finalitat.

— Durant els dies de la Festa Major, la Comissió de la Creu Vermella postularà pels carrers de la ciutat a profit de la benemèrita institució.

— Els campionats comarcals d'Atletisme d'enguany seran disputats al camp del R. A. C. Deportiu els dies 7 i 14 de juliol proper.

— Ha desvetllat una expectació extraordinària la cursa internacional de tres hores a l'americana que aquesta nit se celebrarà al velòdrom de la Casa del Poble.

— Seguint el costum tan arrelat, són moltes les entitats, centres particulars, i d'una manera especial els «masets», que han organitzat per a aquesta nit sengles revetlles.

GIRONA

INFORMACIO LOCAL

Per al dia 28 del mes en curs, o sigui divendres vinent, a les onze del matí, està assenyalada la celebració d'un consell de guerra al Saló d'actes del Segon Regiment d'Artilleria pesada, contra els coneguts i significats elements republicans d'Olot, senyors Aubert, Garganta, Moret, Canal i Calm, pel suposat delicte d'auxili a la rebellió.

El Tribunal estarà format de la següent manera: President, tinent coronel senyor Lluís Busquets; vocals: capitans senyors Bergaretche, Iglésies, Burgos, Torres i Alonso; suplents, capitans senyors Casalanero i Ruiz de Porras; vocal ponent, el tinent auditor de segona, senyor Jesús Martínez Doge. Fiscal, el jurídic de la Divisió.

La defensa anirà a càrrec del lletrat senyor Joan Domingo i Alemany.

— Demà s'inauguren, a la magnífica piscina del Camp de Mar, els festivals de natació. El G. E. i E. S., guiat sempre per un afany nobilíssim de millorament esportiu, vol aprofitar, des d'un principi de temporada, totes les oportunitats per anar preparant degudament els seus nedadors per tal d'oferir a Girona un excellent equip representatiu de la nostra ciutat.

— Entre els sardanistes gironins ha desvetllat molta expectació l'anunci del gran aplec sardanístic que avui, diumenge, tindrà lloc a la Font Picant de Sant Feliu de Guíxols, amb la collaboració de «La Principal» de La Bisbal i altres cobles d'èxit reconegut. Sabem que són molts els joves que pensen assistir-hi per a fruir de la dansa més bella de la nostra terra.

MORENES?
Frissures? Fístules? MORENOL
Escriviu avui mateix a Picalquès, 12, tenda, Barcelona, i us guarireu

L'ARBOÇ DEL PENEDES

S'està acabant la recollecció dels cereals, que per ésser força regular la collita ha animat l'ambient pagesívol de la comarca.

Després d'uns anys hem pogut observar el descuit o la incapacitat de les autoritats gestores d'aquesta vila; diem després d'uns anys, perquè havíem tingut ocasió de poder gaudir durant un temps dels costums republicans, però aquests costums afanyats per tots els ciutadans demòcrates i republicans d'aquesta vila, els hem vist fondre's poc a poc fins que no n'ha quedat ni rastre.

La prova d'aquesta manca a la Constitució per part dels senyors gestors és que assistiren a tots els actes religiosos que el dia del Corpus es feren en aquesta vila i les despeses anaren a càrrec de tots els ciutadans. No cal dir que per a realçar la festa no s'oblidaren de cap detall, com són els focs d'artifici, els pregons i altres costums populars.

Orquestrina Gatzza-Hara
Lepant, 261, cinquè - BARCELONA

SANT ADRIA DEL BESOS

Que la història n'haurà de recollir molt dels nostres gestors, ja ni cal esmentar-ho. Com tampoc no és precís afegir quines menes de coses haurà de recollir-ne. Tan flamants —una petita badada i se'ns escapa el veritable mot de flamencs—, eufòrics i fins en atrevirem a dir tan castissos, no deixa lloc a dubtes amb quin color la història els registrarà i amb quina matisació els marcarà.

Es clar que tot això són matisos —volem dir romansos—i que ells, al seu clar entendre, no compleixen d'altra manera que com saben, i també com volen.

Ha estat una sessió més (que per nosaltres no calia aquest esforç) la corroboració d'aquesta afirmació que ambienta el poble des del bell (?) moment en què un «Butlletí Oficial» féu els seus nomenaments.

Una sessió en la qual, conscients del seu deure—com no?—, el gestors acceptaren la renúncia del lloc d'un company seu; concediren pròrroga a un permís d'edificació; concediren un lloc de gelats; acordaren portar a subhasta una parada de peix al mercat, i, després de concedir permís per a celebrar unes proves de natació en la Festa Major, denegaren un premi per a aquestes proves perquè no «són d'entitat constituïda».

Finalment, un llarg i cansat debat per l'afer de les voreres en el qual la minoria defensava la immediata suspensió de les obres per manifesta illegalitat i que la majoria, bo i ridiculitzant-se, acordà que quedés damunt la taula la proposta sense suspendre les obres.

El públic, en bon nombre, que presencià aquesta eufòrica pose legalista, sortí del saló de sessions fent comentaris «non» aptes per als gestors.

LA BISBAL

No ho sabíeu, encara? Vaja! Si no n'estéssiu assabentats serieu creditors a una excomunió. Don Lluís de Ciurana — l'illustre Don Luis, com el de la dita almenys val per mitja dotzena — ha estat nomenat Procurador Municipal. Don Luis és un dels radicals d'última hora, dels que s'han colzejat, segons diu ell, i que no els féu res ésser de la dictadura. Don Luis ha pertanyut al cos de la noblesa, i la sang blava que porta a les venes, manta vegada — malgrat que criés garrins i això és una cosa de molt poca consonància amb el títol — el féu glatir amb ferm entusiasme per impossar el seus «fueros». Es enemic irreductible de l'actual jutge, senyor Planes Bordes, també radical, perquè un home com ell troba «imperecedero» — el mot, naturalment, també és seu — haver d'ésser correligionari d'un senyor que l'any 1909 era partidari de fer ballar una mala dansa a totes les religioses hagudes i per haver. Res, això és causa de grans temors el fet que algun dia en el decurs d'algun judici Don Luis i el senyor Planes, no s'entenguin i provoquin un conflicte bon xic violent. Es diu que, degut a aquest fet, es destinarà a La Bisbal una companyia de Guàrdies d'Assalt, per tal que no s'alteri l'ordre.

Pel restant, Don Luis, és un bon jan. Continua ostentant el «de»..., però el tràgic del cas és que molts components al cos de la noblesa, diuen, que a l'haver-se fet radical, la sang blava que portava a les venes va convertir-se en color de gos com fuig...

Per suplent, s'ha nomenat el senyor Juli Figueres, de la Ceda.

Catalanistes! Llegiu LA HUMANITAT

la humanitat
EDITORIAL LLIBERTAT S. A
Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122
Impremta
TALLERS NUM. 18
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	2'50 ptes
Fora, un trimestre	7'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	9'— »
Altres països, un trimestre	18 »

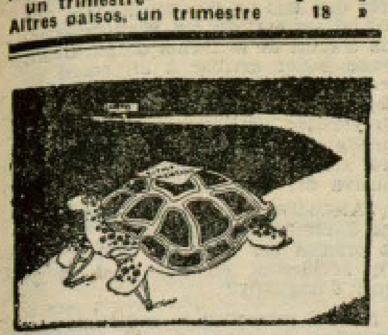

RAPIDEZ Y ECONOMIA

En lo que ha venido a parar el famoso ritmo acelerado.

(de «Heraldo»)

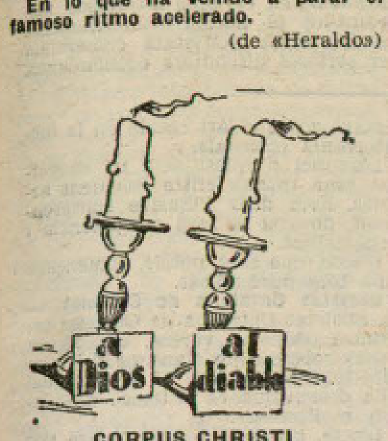

CORPUS CHRISTI

Sin comentario.

(de «El Siglo Futuro»)

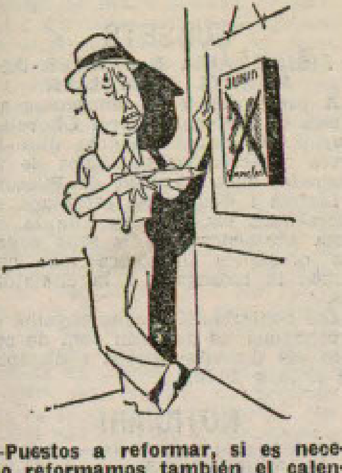

—Puestos a reformar, si es necesario reformamos también el calendario.

(de «La Nación»)

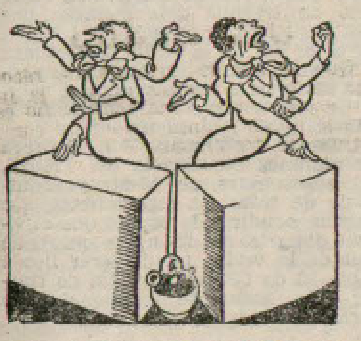

PANORAMA PARLAMENTARI

El diputat d'oposició. — Nosaltres hem d'ajudar el Govern a aprovar els pressupostos.

El diputat governamental. — Nosaltres hem de combatre sense treva aquest Govern maçó.

(de «La Publicitat»)

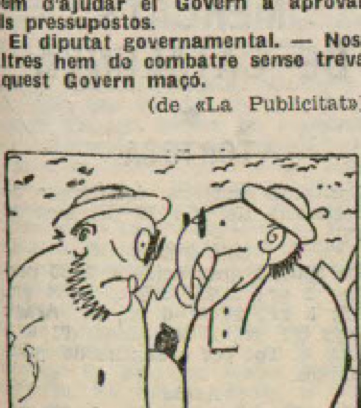

LA BASE

—Vamos, don Eulogio, que hagan la ley Electoral que quieran. Mientras no quiten el voto a la mujer nos es igual.

(de «El Sol»)

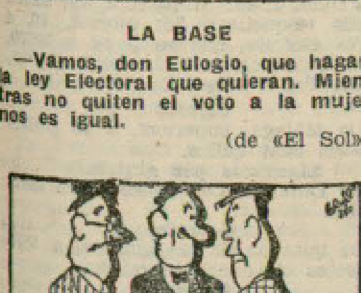

JUZGANDO A LAS CORTES

—Legislan con todas las agravantes: Nocturnidad, despoblado, premeditación y alevosía.

(de «La Libertad»)

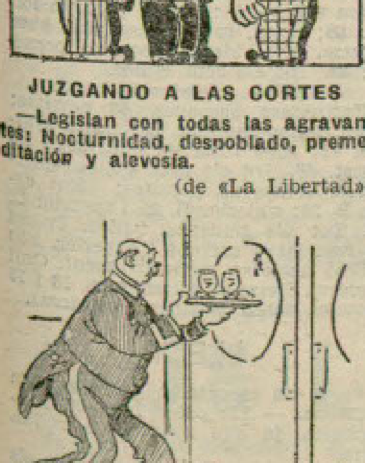

TRES JUEVES HAY EN EL AÑO...

—¡Que no perdemos gran cosa con no celebrar sesión...!

(de «A B C»)

·LA PREMSA·

Amb una mica més...

Heus ací com veu el moment polític el corresponsal de El Diluvio, *a Madrid:*

«La chispa peligrosa, que ha estado en un tris que no diera al traste con los càlculos ministeriales ha surgido al ponerse a discusión el dictamen sobre el proyecto de ley modificando algunos artículos del Estatuto municipal.

Tan de cerca ha estado la cosa, que la cuestión de confianza ha rondado el hemeciclo con intención catastrófica, viéndose allí al señor Portela Valladares que salía al paso. La votación no ha tenido ese caràcter, pero allí ha quedado patente el resquebrajamiento de la disciplina de la mayoría. Monàrquicos y algunos populares agrarios han votado frente al Gobierno, dàndose el caso curioso de votar, con la mayoría, para evitar la maniobra de los monàrquicos, de votar favorablemente con el Gobierno la minoría de Unión Republicana. La descomposición de las derechas es evidente; la han puesto de relieve esas declaraciones del señor Jiménez Fernàndez que han producido tanto revuelo; declaraciones que hoy en los pasillos del Congreso ha tratado de deshacer el señor Gil Robles por todos los medios hàbiles que le sugiere su ingenio. Como siempre, se ha querido cargar la culpa a los periodistas. Los informadores se hicieron fuertes en que aquellas declaraciones eran exactas; y el señor Gil Robles, ante la insistencia de la Prensa, buscó la salida del calor, que fué seguramente la que no pudo hacer decir lo que en realidad no se ha dicho o no se debió decir. ¡Vaya usted a saber!»

No hi ha més remei

No hi ha més remei, no hi ha altra solució —segons La Publicitat*—, que dissoldre les Corts.*

«Les manifestacions que abans-d'ahir va fer l'exministre de la Ceda senyor Jiménez Fernàndez provocaren gran indignació entre els addictes del senyor Gil Robles. Les incompatibilitats latents fins ara dintre el partit es van exterioritzant d'una manera escandalosa. Sembla que les paraules de l'exministre d'Agricultura, capitost de les Joventuts d'Acció Popular, han estat la primera escaramussa a camp ras. L'espectacle és edificant: l'exministre diu que quan del Poder estant no es compleix allò que ha estat promès, es produeixen aquests estats d'opinió «anti», formats pels descontents que ajuden la política d'oposició. No es pot abusar, efegia, del que podríem dir-ne l'estat pla, perquè la gent es decepciona i es provoca una reacció adversa. (Censura). A la Ceda la preocupen altres qüestions; per a ella el Parlament és una desferra. Es fa la il·lusió que a Mestalla reconquistarà una part del que ha perdut al banc blau i a l'hemicicle, i anuncia una concentració impressionant a València. De fet amb aquesta operació es prepara més disgustos familiars. Es fàcil de preveure-ho. Tot l'èxit que pugui tenir a Mestalla serà atribuït a l'activitat del senyor Lucia, perquè tothom recorda que a València la Ceda mai no hi ha fet cap paper brillant; les millors posicions eren ocupades pels radicals. Si l'acte resulta excessivament modest, el senyor Lucia en tindrà la culpa i els amics del senyor Samper s'hi faran un tip de riure; si l'hi va bé la personalitat del senyor Lucia suscitarà inevitables recels.

Decididament, la tria no ha estat afortunada. Allò que per als republicans d'esquerra fou una manifestació espontània i vibrant, per als cedistes serà un pas ple d'inquietuds; allò que per a Azaña i els republicans fou un camp de victòria, per al senyor Gil Robles i els seus amics perilla de convertir-se en un vesper temible.

Aquestes són les preocupacions que posen de mal humor la Ceda. (Censura), situació sense precedents, no hi ha sinó un camí viable per a ressuscitar la moral del país la dissolució immediata i la convocatòria d'unes eleccions generals. (Censura.)»

Interinitat

Llegiu aquesta nota, força interessant, del corresponsal a Madrid, de La Publicitat:

«L'exministre d'Agricultura senyor Jiménez Fernàndez ha tractat de rectificar les paraules que li atribuïen ahir els periodistes de la nit i que recollíem al final de la nostra impressió política. En realitat el senyor Jiménez Fernàndez el que ha fet es confirmar llurs declaracions, ja que a la nota que ha facilitat avui des de Sevilla, on es troba, insisteix que les dretes han de preparar-se per al futur quatrienni del Govern Azaña, i escomet contra les mateixes dretes que tracten de restablir els abusos d'abans del 12 d'abril. En aquesta censura comprèn el senyor Jiménez Fernàndez, monàrquics, agraris i part dels cedistes.

Les declaracions de l'exministre d'Agricultura tenien un estat oficial, ja que «El Debate» les publica aquest matí, sense comentaris, i al fet es concedeix gran importància per quant des de fa temps ve dient-se que en l'orientació política de l'òrgan de la CEDA influeix el senyor Jiménez Fernàndez molt més que el propi Gil Robles. En alguna ocasió, com, per exemple, quan Gil Robles va donar aquella desaforada nota durant la crisi dels indults, s'ha marcat una clara divisió a les rengleres cedistes, creint-se que d'arribar a produir-se l'escissió el senyor Jiménez Fernàndez acabdillaria una de les fraccions, la que podríem anomenar d'esquerra, o sigui la que amb més sinceritat sembla adscrita al règim republicà.

L'incident de les declaracions que comentem demostra que la divisió de criteris segueix latent a la CEDA; però no és aquesta la revelació important, pel moment. El que té interès és que un personatge tan significatiu en els rengles dretistes parli amb tanta naturalitat del futur Govern Azaña. Es una idea que preocupa des de fa temps les dretes, i que el senyor Jiménez Fernàndez ha tingut el valor de manifestar públicament.

Avui les dretes senten l'amenaça no molt llunyana d'un retorn de les esquerres al Poder. Sabem que no poden fer res per a impedir el canvi polític, i es limiten a treballar per a ajornar-lo. Però des de fa algunes setmanes els partits de dreta tenen consciència clara que són al Govern amb caràcter d'interinitat.»

No és seriós

Ho diu Heraldo de Madrid; *també ho creiem així nosaltres:*

«Meditemos... ¡Adónde van a parar las grandezas humanas! Aquella oleada electoral de noviembre del 33, tan brillante para las derechas, se ha achicado tanto que si contemplamos el Parlamento en la hora actual vemos que ya no es nada. Cayó el primer Parlamento republicano, constructor del régimen en sus leyes esenciales, cuando, como un bloque poderoso, la mitad de la representación nacional, por lo menos, sostenía al último Gobierno aquel. El señor Gil Robles, en la oposición entonces, exclamaba: «La mayoría ha disminuido y ya no tenéis el apoyo nacional, porque la opinión de la nación ha sufrido una transformación». Y ahora decimos nosotros: Y ese grupito de veinte diputados somnolientos, ¿es apoyo de un Gobierno? ¿Puede justificar la vida de unas Cortes? Y se lo decimos al señor Gil Robles al mismo tiempo que, no sabiendo si reir o llorar, le oímos hablar del ritmo acelerado y de una relación de proyectos de leyes que estima necesario aprobar. Con cuatro diputados se abrió ayer la sesión. Si esto cree alguien que es la representación de la mayoría de España pueden venir a nuestra tierra los catedràticos de Derecho constitucional del Mundo para romperse las mandíbulas riendo. Cuatro diputados, entre los que, dicho sea de pasada, no està ningún Demóstenes. Como si dijésemos, cuatro patos... Eso no es un Parlamento; eso es, sensillamente, una tertulia con presidente y campanilla. A veces parece que el Parlamento va a pedir la baraja a un ujier y enredarse en una filosófica partida de tute. Casi con el mismo fundamento podría legislarse en el Círculo de Bellas Artes.

Esto, francamente, no es serio Cuando un Parlamento no puede cumplir su misión, cumple con la misión de disolverse. Pero la función de elaborar leyes es una función respetable, que requiere atención, examen de intereses que se defienden o se hieren, y apoyo de de la mayoría efectiva. En caso contrario, es mucho màs patriótico jugar al ajedrez.”

Cal republicanitzar-se

D'un editorial de El Liberal, *massa extens per a ésser reproduït íntegrament, en retallem els següents paràgrafs:*

«En caso de tener que optar, ni que decir tiene que la República debe quedarse sin los unos y sin los otros, porque no le convienen ni celebrando sesiones de Cortes el día del Corpus, ni llevando el palio en las procesiones. Pero es indudable que los populistas se estàn republicanizando y que cuando consigan que no se les tenga por afines del grupo de Renovación, habràan adelantado mucho.

Falta que se republicanicen también no autorizando tantas procesiones como autorizan; que no consiguen en presupuesto haberes para el clero; que no protejan a las sociedades interpuestas para reclamar los bienes de los jesuítas. Las procesiones escarnecen la pureza del sentimiento religioso; los haberes al clero, declarando “funcionario público” al sacerdote, suponen una herejía, y la proteción a las sociedades anónimas para devolver a los jesuítas los bienes incautados por el Estado acusa una complicidad encubridora de la simulación de contrato.

A ver cuàndo se deciden los populistas a endosar todo eso al grupo de Renovación, que es el llamado a entrar con todas, como la romana del diablo.

Y entonces serà cuando podamos felicitar a los entrenadores por el ensanche de la República. Lo del Corpus es algo; pero poco todavía justificar tener cinco ministros en un Gobierno republicano.»

El crepuscle de Gil Robles

De La Libertad *publiquem els següents paràgrafs d'un editorial dedicat a Gil Robles:*

«Las intencionadas y explícitas frases del ex ministro de Agricultura denotan que si el señor Gil Robles no significa ya nada en la calle, no es tampoco lo que era entre los suyos; es decir, para los altos poderes del partido cuya dirección visible hubo de otorgarle el señor Herrera.

Díjose hace algunas semanas —y lo dijo, por cierto, la Prensa derechista—, que el señor Gil Robles había caído en desgracia. Por su actitud al provocar la crisis de los indultos, desoyendo los mandatos de sus superiores, bien claramente aducidos por «El Debate». Y por los amenazadores desplantes de soberbia con que dió en subrayar su desplazamiento de la zona de influjo gubernativo.

Màs se dijo entonces. Se dijo que los altos poderes de la Ceda preferían las normas de hàbil cautela del señor Jiménez Fernàndez, ducho en eludir tropiezos, que las continuas altaneras provocaciones con que irritaba los ànimos aquel a quien se puso circunstancialmente en la jefatura visible del cedismo.

Recordaràn los lectores que hasta se habló de si el acogerse a la quietud de una playa alicantina el señor Gil Robles tenía sus apariencias de retiro espiritual.

Pero el àngel rebelde —¡cà, un àngel rebelde del tamaño de un cañamón!— depuso las rebeldías, sujetóse otra vez a la férula, y se le permitió actuar de nuevo. Con todo, la noticia era del dominio público, pues andaba en letras de molde. Los altos poderes del cedismo fiaban màs en la escuela política del señor Jiménez Fernàndez, acorde con el espíritu de «El Debate» y de «Ya», que con los modos provocativos y cacareadores de don José María Gil Robles, màs suyos que de sus jefes.

He ahí lo que da singularísimo alcance a las palabras dichas ayer tarde por el rival del señor Gil Robles. Fueron de acre, violenta censura para el politiqueo de su correligionario, que en Madrid olvida lo que promete en los mítines de provincias.

Claro es que el señor Gil Robles, portavoz de una política de negaciones, de «antis», hubiera fracasado siempre. Por mucho que lo haya subido la adulación de quienes cotizan tal moneda, no sirve ni aun para màs modestas funciones.

Cada dia més normalitat

I si no ho voleu creure, llegiu aquest editorial de La Veu de Catalunya:

«Els òrgans de l'administració municipal no funcionen, doncs, dintre dels preceptes legals. Les Diputacions, que tenen al seu càrrec, en les regions no autònomes, l'administració provincial, fa onze anys que viuen també en una situació anormal, en mans de comissions gestores. Fa dotze anys que no es celebren eleccions provincials. Ni Ajuntaments ni Diputacions no són, doncs, d'elecció popular. La base de sustentació del règim resta, podríem dir, muntada en l'aire.

El més curiós és que aquesta situació de tan enorme i tan gran anormalitat política persisteix a través de règims tan distints com la Dictadura i la República. En *dotze* anys no s'han celebrat a les regions no autònomes de les terres d'Espanya ni elecciones provincials ni més eleccions municipals amb caràcter general que les del 12 d'abril del 1931.»

Colls SIKKO de tela
no deuen planxar-se mai

Mar de fons

Al Congrés i entre les dretes hi ha mar de fons. Llegiu aquesta nota del corresponsal a Madrid, de La Vanguardia:

«Las sesiones como las de hoy no tienen comentario. En realidad, hace ya varios días que lo que pasa en la Càmara tiene tan poco interés, que resulta imposible la glosa. No habiendo oposición, no hay debate, y cuando la discusión no es posible o no se produce, la función parlamentaria resulta baldía e inexistente. Y esto, ni màs ni menos, es lo que està ocurriendo ahora. La importancia que tiene para un país la aprobación de los presupuestos, nadie puede negarla, pero si la aprobación se logra tan callada y pacíficamente como hoy se aprobó el presupuesto de Guerra, para el periodista no tiene interés. Por mucho que se busque en la profundidad del recuerdo, es imposible hallar caso igual. Jamàs la aprobación de unos presupuestos pudo lograrse en tan escasos días y con tan breves palabras. Evocamos la tempestuosa discusión de tantos otros presupuestos, y nos asombra que todo aquello sea ya cosa pretérita y sepultada.

Esta tarde la sesión terminó una hora antes de la reglamentaria, y después de la aprobación del ya citado presupuesto, no se hizo otra cosa que perder el tiempo acerca de si debía discutirse una ley sobre Haciendas locales, que es precisamente una de las tres devueltas al Parlamento estos meses últimos por el presidente de la República.

Otra paradoja. El lunes habrà sesión, contra lo acostumbrado y lo reglamentario. Se cree que ya habràn llegado a la Mesa los dictàmenes sobre algunos presupuestos que aun quedan por aprobar.

Aunque hubo pocos diputados, en los pasillos se discutió con calor, y conste que no es una alusión a la temperatura. El tema único era el de las palabras supuestas o reales que pronunció Jiménez Fernàndez. La cosa lo valía, ciertamente, porque aquellas palabras, que los periodistas afirman y juran haber interpretado con fidelidad notarial, tenían reconcentrada intención que no puede desconocerse.»

*

Noticiari

— La darrera matinada ha nascut de la parella d'esplèndids exemplars de girafa, importats de l'Africa Equatorial per a enriquir la col·lecció zoològica del Parc, una girafa femella, exemplar bellíssim.

Es un cas únic, això que podem considerar com esdeveniment, el naixement d'un d'aquests simpàtics animals trobant-se els pares engaviats.

— L'Associació Mutual d'Operadors de Cinema de Catalunya ha traslladat el seu nou estatge al carrer Mendizàbal, 6, primer. Les hores d'oficina són les de costum, o sigui d'onze a una del matí.

Vox populi-

El nostre sistema "HECHURAS" ha estat tan ben acollit pels clients, que rebem milers de lletres d'agraïment. La combinació amb els millors Sastres de Barcelona és absolutament en benefici dels nostres clients. Amb aquesta combinació el públic aconsegueix "HECHURAS" impecables a preus reduïts i controlats per nosaltres. Vosté obtè un vestit a mida a preu d'un de confecció. Elimini el dubte, compri a

PAÑOS RAMOS
PELAI, 10

Les nostres tres clases de garantia, "CORTE" de 3 mts.:
Etern, 60 pessetes
Distinció, 75 pessetes
Suprem, 90 pessetes

PER ALS AMICS EMRPESONATS

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior	98.403'80
Recaptació feta per les senyoretes Teresa Pijoàn, Teresa Grañó, Maria Flotats, Cecília Rius, Reis Pijoàn i Josepa Estrada, en un partit de futbol, celebrat a Tornabous (Lleida)	40'—
Rita Alzamora	1'—
J. Heras	1'—
Grup d'esquerra, de Galvany:	
Rafael Fà	0'50
Masdéu Companys	8'50
V. E. F., germà d'un empresonat	1'—
Ricard Puente	1'—
Un matrimoni d'esquerra	5'—
Nitus i Xata de les Tres Torres (13.ª vegada)	5'—
Una vídua amb tres fills, d'esquerra, per les llibertats	3'—
Josep Maldonado Martín	2'—
Dr. Parera	1'—
Família Fusté	1'—
Tres admiradores del senyor Companys	3'—
Una família d'esquerra, a la salut del senyor Companys	5'—
Un nacionalista de Tremp	1'—
Josep Sànchez	1'—
Jaume Gavaldà	2'—
Vicenç Fort	2'—
Casimir Samper	1'—
Ernest Costa	0'50
Claudi Llort	0'50
SANT ADRIA DEL BESOS, «Centre Republicà Federal Adrianenc»:	
J. Virgili	1'—
J. B.	2'—
Penya Fayol	10'—
Miquel Matamoros	1'—
Francesc Abril	1'—
Joaquim Martínez	1'—
Enric Abril	0'50
C. C. B.	0'50
Pere M. B.	2'—
Eugeni Jofre	0'50
Martí Jofre	0'50
Josep Santís	0'40
Miquel Solé	0'50
Mateu Viura i muller	1'—
Josep Maño	1'—
Joan Serret	1'—
Josep Jofre	0'50
Martí Aguilà	0'50
Salvador Pi	0'50
Joan Abril	1'—
Josep Ibern	0'50
Joan Mateu	1'—
Joan Damià	0'50
Josep Navarro	1'—
Andreu Moreno	1'—
Josep Ollé	1'—
«Unió de Rabassaires», de BISBAL DEL PENEDES:	
Benet Roca	2'—
Ramon Guasch Sans	2'—
Jaume Sans Cañís	2'—
Joan Bundó Cañís	1'—
Antoni Padró Bundó	2'—
Ramon Guasch Bundó	2'—
Josep Solé	1'—
Joan Pros	2'—
Carles Jané Nin	2'—
Josep Calbet Colet	0'50
Pere Batet Solé	1'50
Salvador Saperas Cañís	2'—
Llorenç Urpí Cañelles	1'—
Pere Guasch Cañís	2'—
Baldiri Jané Nin	1'—
Antoni Solé	1'—
Joan Cañelles Garriga	1'—
Antoni Olivella Borràs	1'—
Josep Batet Bundó	2'—
Josep Rovira Marcé	1'—
«Amics del Sindicat de VILABERTRAN (quarta quinzena):	
Miquel Trilla T.	1'—
Narcís Bassols F.	1'—
Antoni Trilla P.	1'—
Rafael Teixidor E.	1'—
Antoni Fàbregas G.	1'—
Joaquim Hilari F.	1'—
Gil Torosella B	1'—
Joaquim Ayats G.	1'—
Delfí Hilari C.	1'—
Josep Falgueras J.	1'—
Josep Pagès S.	1'—
Ramon Bech S.	1'—
Pau Costa L	1'—
Joaquim Culubret C.	1'—
Josep Canosas Y.	1'—
Jaume Genís L.	1'—
Ramon Llistosella P.	1'—
Emili Pujol V.	1'—
Jaume Traiter	1'—
Joaquim Vergés C.	1'—
Fc. Modern P.	1'—
Esteve Tomàs Albert	1'—
Pere Soler-Antoni Bech	1'—
Jaume Clos-Ignàsia Bech.	1'—
Josep Trilla-Joan Soler	1'—
Narcís Bassols-Ramon Saurí	1'—
«Centre Republicà», de COPONS (3.ª llista):	
Antoni Torrents	1'—
Frederic Centelles	1'—
Josep Lliró	1'—
Emili Font	3'—
Joan Centelles	1'—
Josep Martí	1'—
Jaume Dalmases	1'—
Constantí Pujol	0'50
Ramon Serra Garriga.	0'50
Josep Perés Felip	1'—
Francesc Closa	2'—
Un proletari	1'—
Joan Solé	1'—
Sebastià Perés	1'—
Josep Brunet	1'—
Un Esquerrà	2'—
Miquel Garriga	1'—
Francesc Urrea	1'—
Jaume Martí	1'—
Josep Ramon	1'—
Un marxista	1'—
Alfons Segura	1'—
Joan Albanell i muller (3.ª vegada)	10'—
J. F.	1'—
Un barceloní a GIRONA.	5'—
F. K.	1'—
Una de l'Esquerra	1'—
Ramona Corominas	2'—
Un grup de dones catalanes, d'esquerra, del carrer Pallàs	10'50
Josep Forcades, de la seva guardiola	2'—
Antoni Forcades i Rosa Feliu	3'—
Josep Ramon Castells (5.ª vegada)	3'—
Gregòria Santainès (5.ª vegada)	3'—
Maria Ramon (5.ª veg.)	2'—
Mercè Ramon (5.ª veg.)	2'—
Un de REUS	1'—
Y. A.	3'—
F. C. V.	25'—
Josep Pagès	1'—
Joan Geau i Capdevila	5'—
Cafè de la Caixa Rural i Sindicat Agrícola de BLANCAFORT (3.ª veg.).	15'—
A. H.	2'—
Agustí Abós	5'—
Antoni Tondo	5'—
Isabel Fossas	1'—
Amàlia Escoda	1'—
Antoni Ventura	1—
Antoni Escoda	1'—
Assumpció Barrios	1'—
Grup de treballadors i treballadores del carrer de Martí Molins (Sagrera) (12 vegada):	
Beatriu Farigola	1'—
Rosa Juncosa	0'25
Maria Subirana	1'25
Teresa Huguet	0'25
Maria Caro	0'25
Teresa Aznar	0'25
Joaquim Oliveros	0'50
Maria Navarro	0'25
Caterina de Miguel	0'25
Maria Vilaginés	0'70
Maria Marro	0'25
Clotilde Rubio	0'50
Mercè Duran	0'25
Rosa Huguet	0'25
Carme Font	0'50
Júlia Nevedi	0'25
Angela Casillas	1'—
Ciara Casillas	1'—
C. M.	1'—
Josep Gelabert	0'30
Jacint Padró	0'50
Miquel Terrats	0'50
Ismael Mora	0'25
J A	1'—
Ramon Marcet	0'50
Cisquet	0'50
E. Martínez	0'25
Angel Pérez	0'25
Treballadors de la Constructora «Field»:	
F. Baulenas	2'—
P. Tomàs	0'50
T. Suriñach	0'50
F. Canals	0'50
P. Amorós	1'—
P. Mestres	1'—
P. Ibàñez	1'—
P. Baulenas	0'50
F. Ventura	1'—
F. Soriano	0'50
A. Benasa.	0'50
J. Avila	0'50
P. Pujol	0'50
P. Martí	0'25
A. Garcia	0'50
G. Casaponse	3'—
P. Ortiz	1'—
F. Cortina	1'—
P. Vendrell	1'—
A. Sogarp	1'—
P. Maristany	1'—
G. Torragrasa	1'—
P. Tomàs	0'50
X.	1'—
A. Ferrer	2'—
A. Sirla	1'—
M. Rahuet	1'—
F. Dalmau	1'—
R. Escobasa	1'—
E. Sànchez	2'—
R. Martí	0'50
A. Segarra	0'50
F. Gimeno	1'—
P. Prospecti	0'50
F. Sànchez	1'—
T. Pagaroles	1'—
A. Pina	1'—
F. Bech	0'50
M. Grau	1'—
E. Orozio	0'25
M. Garcia	0'50
A. Gisbert	0'50
VI[illegible]A I LA GERTRU:	
Antoni Barrueco	1'—
Joan Bernia	1'—
Eduard Figuerola	1'—
Vicenç Virella	1'—
Ant[illegible] Rius	1'—
Albert Pelegrí	1'—
Joan Juncosa	1'—
Cristòfor Claramunt	2'—
Vicenç Coll	1'—
X. X. X.	1'—
Un amic de Pere Mestres.	1'—
Teresa Riambau	0'50
Rosa Guinovart	1'—
Deu Federals	10'—
Antoni Pijoàn	1'—
Gema Figuerola	1'—
Ricard Albet	1'—
Salvador Escofet	1'—
J. Vila	1'—
Marius Margalef	1'—
Isidre Montané	1'—
V. B.	1'—
Josep M.ª Cruells	1'—
A. M. V.	1'—
Ventosa	1'—
Grup d'Obrers de Sant Boi (6.ª vegada):	
Josep Puig	0'50
Eduard Petit	1'—
Vicenç X.	0'25
Ramisa Soler	0'50
X. Estrada	1'—
Miquel Avellanet	0'25
Claudi Murciano	0'50
Miquel Morera	0'25
Modest Ramos	0'50
Núria i Josep Vilà	1'—
X. X.	0'50
Santiago Torrents	1'—
Jaume Mariné	1'—
Un Grup de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya (5.ª veg.):	
Lluís Rigal	5'—
Josep Selva	2'—
Josep Guàrdia	2'—
Isidre Lluvià	5'—
Pere Raga	5'—
Antoni Llabrés	2'—
Antoni Hurtado	2'—
Jaume J. Riera	1'—
Francesc Picola	1'—
Josep Gavaldà	1'—
Josep Jaumira	1'—
Ramon Abizanda	1'—
Ramon Torres	1'—
Miquel Babot	1'—
Conrad Rosich	1'—
Artur Sanjuàn	1'—
Pere Prunés	1'—
Antoni Plana	1'—
Josep Obea	1'—
Josep Vinyals	1'—
Joan Rodríguez	1'—
Carles Bargalló	1'—
Grup d'Esquerra de Sant Feliu de Codines:	
Montserrat Galí	1'25
Jaume Jover, a la memòria de Macià	0'75
Josep Jover	1'50
Josep Maurí	1'—
Antoni Jané	1'50
Dolors Espigó	1'—
Fidel Casas	2'—
Enric Sanromà	1'—
Josep Tartera	1'—
Francesc Roura	0'50
Joan Vallarba	0'50
Josep Torres	1'—
Margarida Vinyals	1'—
Roser Ferrà	1'—
Pere Gasolera	1'—
Pere Andilla	2'—
Pere Jordà	1'—
Ramon Puget	1'—
Marcel·lí Sala	0'50
Salvador Dorsa	1'—
Pere Sala Prat	1'—
Pere Valls	0'50
Suma i segueix	98.866'95

*

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM
Casa Sorribas
ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC.
CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)
SALMERON, 222
MANSO, 72 (davant del Mercat)

*

JUSTICIA MILITAR

*

LA CAUSA CONTRA ELS DIPUTATS SENYORS ARAGAI I TOMAS I PIERA

Ahir estigué al despatx del jutge, senyor Bibiano, el diputat a Corts senyor Amadeu Aragai, al qual hom notificà que la causa que l'esmentat jutge instrueix contra d'ell i del senyor Tomàs i Piera havia estat tramesa al Tribunal Suprem per tal que resolgui sobre el recurs de competència que hi ha presentat.

El senyor Tomàs i Piera es troba processat en rebel·lia.

LA CAUSA GENERAL PELS FETS DE BARCELONA

El Jutjat especial estigué ahir al matí a la Presó Model per tal de practicar diverses diligències i prendre declaracions a alguns dels detinguts encartats en la causa anomenada general pels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Barcelona.

DILIGENCIES DE PLENARI

El comandant jutge senyor Josep Urrutia portarà a terme la setmana vinent les diverses proves de període de plenari que li han estat sol·licitades pel fiscal i pel defensor en la causa que instrueix contra Daniel D. Montserrat.

LA SUSPENSIO DE LA VISTA DE LA CAUSA DE MOIA

El lletrat senyor Thió i Rodés, defensor dels processats en la causa pels fets d'octubre a Moià, ens ha pregat que féssim constar que ell no ha demanat la suspensió d'aquesta vista i que tampoc no ha estat absent i que ha estat ell el primer sorprès en conèixer la notícia, de la qual no tenia coneixement oficial.

EL III CONGRES DE LA FEDERACIO DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

Al local de la Unió Cooperativista Barcelonesa tindrà lloc els propers dies 28, 29 i 30 la celebració del III Congrés ordinari de les cooperatives de Catalunya.

La importància que el moviment cooperatiu va adquirint a la nostra regió fa que aquests congressos desvetllin gran interès.

Tenim notícies que en el que s'anuncia es tractaran assumptes que les circumstàncies obliguen a considerar de gran transcendència.

Tals són el propòsit de crear la Confederació de Cooperatives de Catalunya, que aplegaria les diverses federacions o branques de cooperatives populars i enrobustir el fons destinat a crear noves indústries Cooperatives, el fons de les quals és garantia i seguretat per a la producció cooperativista.

Amb els bons propòsits que animen els cooperadors catalans, aquest moviment s'acosta amb passos gegantins al dels països més avançats del món, com són Suècia, Finlàndia, Anglaterra, etc., on reporta tan grans avantatges a totes les classes de la Societat.

Tots els republicans llegeixen cada dia LA HUMANITAT

·EL TREBALL·

ENTORN DE LES CONTROVERSIES MONETARIES

El problema dels preus en la deflació

La baixa dels preus no pot restablir l'equilibri econòmic sinó que l'allunya

Es un tapament fictici de la deflació i el més desastrós dels errors econòmics actuals

Heu-vos ací un fet curiós i de significació interessant: els deflacionistes cada vegada empren menys el terme "deflació".

Això és degut al fet que el creuen comprometedor. Avui dia, en prefereixen un altre que presenta per a ells l'avantatge de l'equívoc: el d'"adaptació". Aquest mot ha sonat molt durant la campanya que ha precedit al referèndum suís, mentre que l'altre no era mencionat, per dir-ho així, més que pels adversaris de la "iniciativa de crisi". Es, a més, la fórmula de la qual se serveix el govern Colijn als Països Baixos, i un veu que esdevé de moda, sense pena, a casa nostra.

Això no és més que una habilitat. Darrera el canvi de mots resta la mateixa realitat. Adaptar vol dir, de fet, cercar un pretès equilibri en la baixa de preus.

Vist això, aquesta baixa de preus, conseqüència de la sobreestimació de la moneda produïda per la deflació està, potser, d'acord amb l'ortodòxia de l'escola: és, almenys, un error i, dintre el camp econòmic, el més desastrós que pugui haver-hi avui.

Sigui'ns permès d'insistir en el problema dels preus. Cal liquidar d'una vegada la tesi dels deflacionistes.

Si llur política, que no s'atreveix a donar el seu nom, no ha donat els resultats que anunciaven, n'ha donat almenys de totalment contraris, la qual cosa és deguda —sostenen— que no ha estat portada prou endavant: una vegada encara no cal més que deixar-los continuar i tot s'arranjarà de la millor manera en el millor dels móns capitalistes.

Això és fals. La deflació accentuada no pot donar altra cosa del que ja ha donat: desastres.

TEORIA SEDUCTORA I SOFISMA DE VOLUM

La teoria de la baixa dels preus és, en aparença, seductora. Ve a dir: si les entrades d'un individu disminueixen, però si el valor de les mercaderies que necessita aquest mateix individu és reduït en la mateixa proporció, la situació quedarà invariada.

El raonament sembla senzill; no és més que simplista i, miri's com es vulgui, és un sofisma de volum.

Per tal que aquest raonament pogués ésser admès, caldrà abans demostrar que és possible procedir a una reducció idèntica en els dos plats de la balança. Ningú no intenta fer-ho, però!

La dificultat és massa gran.

Es confon el preu a l'engròs i el preu a la menuda o, més exactament, preu de cost de la vida. Aleshores, ¿és necessari de recordar que entre les dues sèries de preus s'intercalen elements poc o gens copsables, almenys en la política econòmica actual? Aquests elements es troben en la producció de les despeses generals i també en les despeses intermediàries, els impostos, les taxes... Que puguin ésser reduïts en certa mesura, d'acord; però no ho poden ésser prou perquè el plat de la balança no pesi en sentit desfavorable als interessos dels productors.

La prova és fàcil de fer. Veieu els articles alimentosos que formen la part més gran del cost de la vida i constateu el desnivell entre els preus a l'engròs i els preus dels detallistes.

Invertim la prova: si es vol assolir una determinada reducció dels preus de detall, caldrà imposar una reducció molt més gran en els preus de producció: 30 per 100 aquí, va dir fa poc el senyor Reynaud, per tal d'assolir un 8 per 100 allà; això no és més que una aproximació, però és raonable. Conseqüència: els pagesos francesos venen llurs productes al coeficient 3, 2.5 ó al 2 mateix. Són, encara més que els obrers, les víctimes de la deflació.

LA DESPROPORCIO ENTRE ELS PREUS A L'ENGROS I EL COST DE LA VIDA

No diem que no hi hagi res a fer a aquest respecte. Tot al contrari, cal subratllar que una activitat econòmica equilibrada exigeix que sigui remeiat per una desproporció enorme, insuportable entre el moviment de preus a l'engròs i el del cost de la vida. Es necessari, és possible, però no ho és en la desvaloració, la qual agreuja, al contrari, la desviació.

En un article de l'"Economist", un expert anglès ha donat la solució pertinent. Ha ensenyat que en els països que han desvalorat la corba dels indicis del cost de la vida, s'aproxima a la dels preus a l'engròs i s'estableix parallelament amb els que, contràriament, se'n separa en els països que han quedat fidels a la monad d'or. Per la seva demostració, prenem un gràfic que compara aquestes dues sèries de moviments a Anglaterra i França. Hi tornarem aviat, des d'un altre punt de vista.

Una altra observació important.

Un dels aspectes més greus de la situació actual —particularment a França— és el que els economistes coneixen amb el nom de «tisores»: és el de la diferència entre els preus agrícoles i els industrials. Aquest terrible factor de desequilibri no pot ésser eliminat per la deflació, sinó al contrari.

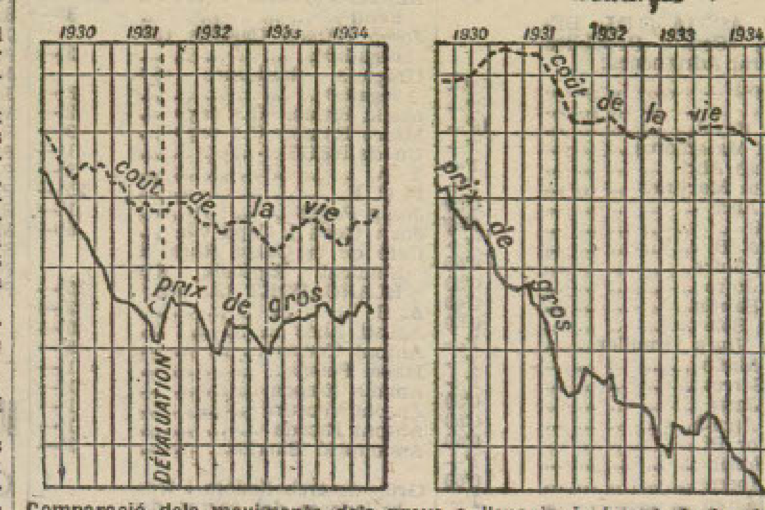

Comparació dels moviments dels preus a l'engròs i el cost de la vida a França i a Anglaterra

(Gràfic de «Economist», de Londres)

CAP EQUILIBRI POSSIBLE PER LA DEFLACIO

Expliquem breument perquè la baixa de preus amplifica fatalment aquesta desproporció.

Aquestes càrregues que s'estableixen entre els preus a l'engròs i els preus a la menuda, no són solament poc considerables en el seu valor absolut. En valor relatiu, augmenten pel fet de la deflació.

Prenem, per exemple, les despeses generals en la producció industrial. Es sabut que estan molt lluny d'augmentar o de disminuir en la mateixa proporció que el volum d'aquesta producció. Això és degut al fet que són conseqüència de càrregues permanents i estables sigui el que sigui el nivell de la producció. El servei dels emprèstits obligatoris, per exemple, no canvia en el més mínim encara que l'empresa treballi amb el màxim alentiment: al contrari, com menys forta és la producció, més augmenten les càrregues per unitat de producte. Encara augmenten més per la deflació que es fa —mai no insistirem prou— en profit de les rendes del diner i en detriment de les rendes del treball, com a conseqüència de la sobreestimació de la moneda. Igualment acreixen més encara pel fet que la deflació provoca un estrangulament progressiu de l'activitat econòmica.

¿Volem girar-nos pel costat de l'agricultura?

Aquí cal encara considerar els deutes que el pagès ha hagut de contreure per comprar una explotació o millorar-la, o per fer front als dèficits dels primers anys de crisi. Però la baixa de preus porta com a conseqüència de tornar asfixiant aquest deute: les càrregues expressades en francs, resten les mateixes, però la baixa de preus arriba a doblar o triplicar les expressades en els productes que el pagès ha de vendre per tal de procurar-se aquest diner.

Com a conseqüència, encara: impossibilitat de sanejar el mercat agrícola per tal com el pagès cerca en un augment de la seva producció una contrapartida de la baixa de preus. Es coneguda la continuació: el pagès no hi troba més que un nou enfonsament d'aquests preus i més misèria —un cercle infernal!

La mateixa demostració extractada podria ésser feta en el que es refereix als comerciants, als artesans, igual com als propietaris d'immobles hipotecats. Podria ésser estesa a altres càrregues i principalment als impostos.

No insistim. Passem als obrers i patrons.

LA DEFLACIO I LES RENDES DEL TREBALL

Continuem collocant-nos en la hipòtesi d'una deflació honesta en el sentit que no volgués més que fer pesar damunt les masses productores i consumidores tot el pes dels desordres de l'economia capitalista i amb l'esperança de guardar al capitalisme els seus privilegis i beneficis. Hipòtesi gratuïta, cal dir-ho?

Dir que és indiferent a l'individu de veure que baixen les seves rendes si les seves despeses disminueixen igualment, és sobreentendre que cal abans que les rendes baixin, perquè les despeses facin el mateix.

La gran idea de la deflació es tradueix, doncs, a la pràctica en la disminució de salaris i contractes, declarada inevitable per a ésser provocada la dels preus de revenda.

Realment hi ha necessitat de recordar que el salari no constitueix tot el preu de revenda industrial. No hi entra, per terme mig, més que un 25 a 30 per 100, diguem 30. Una disminució del 10 per 100 sobre el salari, no farà mai més que produir una reducció del 3 per 100 sobre els preus de revenda. Recordem el que ha estat dit més amunt, de les despeses generals.

Serà traslladat a aquest costat tot el que s'haurà cregut que es guanyava pel costat del salari. No hi haurà baixa de preus, però els beneficis de l'obrer seran reduïts. El seu consum disminuirà, la qual cosa vindrà a augmentar la paralització industrial que s'havia volgut remeiar; hi haurà, doncs, més atur, encara menys capacitat de consum, encara més paralització econòmica... La deflació continuarà manifestant les seves bondats!

Però encara allà és feta l'experiència, més eloqüent que tots els raonaments.

La gran deflació practicada a Alemanya sota Brünning, havia estat feta amb prometences de compensar la reducció de salaris per mitjà de la del cost de vida. No ha estat res d'això, però la pobra República de Weimar n'ha resultat morta.

La Itàlia feixista persegueix en gran escala la mateixa experiència amb tots els mitjans que hi pot posar una dictadura totalitària. Encara aquí, fracàs complet. El poble italià hi ha guanyat la misèria; l'economia italiana un ofec agreujat.

RES D'EQUILIBRI PRESSUPOSTARI AMB LA DEFLACIO

Igualment, els bons apòstols de la deflació no han escoltat el que se'ls deia. Adoptar-ho és restringir les despeses als intermediaris, és abaixar el nivell de vida de la massa. Es la "gran penitència".

No s'ha parlat fins aquí més que dels individus. Cal també considerar la collectivitat, car encara pot trobar-se gent —és la mateixa gran idea del senyor Herriot esdevingut "ministre tècnic"— que sostingui que l'economia domèstica dóna la mesura de l'economia nacional, que pot passar-se d'un pressupost familiar al de l'Estat.

La niciesa és de categoria. Sense negar la importància de l'equilibri pressupostari, cal tenir en compte que els dos problemes no se situen en el mateix pla. En l'Estat, hi intervenen factors que l'individu no coneix, o més aviat, que sofreix sense poder-ho fer. Només n'esmentarem un: el factor monetari en el qual l'Estat pot tractar, tant si menysprea la moneda com si la valora per la deflació.

Per a França és el segon cas. La deflació no ha portat l'equilibri pressupostari: ha establert el desequilibri permanent i ha tornat més feixuc encara l'endeutament. Això fou per una conseqüència massa fàcil de preveure. L'Estat treballa per paralitzar l'economia. Els negocis es restringeixen, la matèria fiscal s'aprima. Això s'ha produït ahir. Això continuarà demà si s'obstina en la mateixa via estúpida.

LA POLITICA DE BAIXA NO ES UN REMEI, SINO QUE HA CREAT MALS NOUS

Resumim: pot fer-se tot recordant les paraules que va pronunciar a la Conferència econòmica del 1932 el senyor Neville Chamberlain, el qual ha reeixit, tot al contrari del nostre difunt Germain Martin:

"Una baixa general de les despeses de producció exerceix una pressió en els preus, encara que les despeses de producció i els preus participin en una cursa envers la baixa sense mai arribar a un equilibri. La temptativa de realitzar un equilibri tot reduint les despeses de producció engendra una misèria insuportable, sense oferir cap oportunitat d'èxit."

Per altra banda, és un fet ben conegut que no es compra en període de baixa. Es també una de les causes de l'atresorització; es conjuga amb l'apreciació excessiva de la moneda i amb els efectes propis de l'alentiment de l'activitat econòmica i de les molestoses aventures de les quals va acompanyada; aquests no són pas els mitjans de crèdit que manquen, és llur emprament.

Mirem-ho de més a prop.

Fins ara, hem parlat principalment dels preus de detall. Passem als preus a l'engròs.

El senyor Flandin basava principalment la seva política en l'esperança que la baixa dels preus a l'engròs en els països del patró-or i el seu aixecament en els altres països, realitzaria un equilibri internacional.

Raonament ben fràgil: no està gens provat que aquest equilibri es realitzés; no ho és, en absolut, que es pogués realitzar a temps; a més, la defensa del franc és en gran part una "cursa contra el rellotge".

Però, sobretot, raonament fals. Es inconcebible que es pugui creure en la possibilitat de millorar la situació econòmica amb una baixa dels preus a l'engròs. Si és, al contrari, un punt que hagi d'estar fora de discussió, i en el qual estan d'acord els economistes de totes les escoles, és que la baixa de preus i crisi són la mateixa cosa. L'alça dels preus a l'engròs és una condició del revifament econòmic.

LA QUESTIO DELS PREUS A L'ENGROS

Unicament com a prova: a Anglaterra, estabilització dels preus a l'engròs amb tendència a l'alça després de la deflació (tardor del 1931), i aixecament de l'índex de producció; a França, baixa dels preus a l'engròs, però disminució de la producció industrial. Naturalment, hi han intervingut d'altres influències en el període considerat; la comparació no és "pura". Però si s'afegeix que les mateixes demostracions generals poden ésser fetes en altres països a més dels dos esmentats, la conclusió serà fàcil.

En termes molt breus: el retorn a una activitat econòmica normal exigeix, per una part, l'augment dels preus a l'engròs, i per altra, l'acostament en una línia parallela dels moviments d'aquests preus i dels del cost de la vida.

Aquest és el final. Aquí no és el lloc de dir com es pot assolir. Es suficient per avui haver ensenyat que és impossible d'assolir-lo per la deflació, la qual, al contrari, no pot fer més que agreujar les causes del desequilibri al qual es tracta de posar remei.

COM CAL IL·LUMINAR ELS APARADORS?

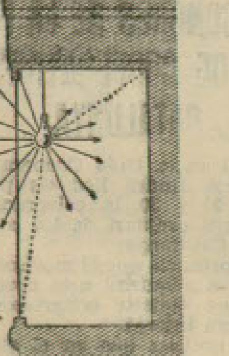

La bombeta nua enlluerna i perd la llum en totes direccions

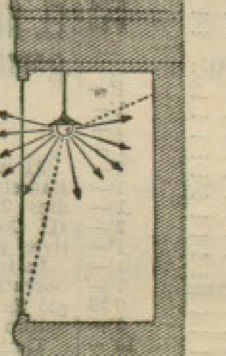

El reflector en forma de plat perd la llum lateralment i no evita l'enlluernament

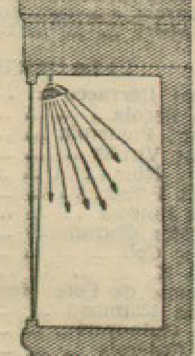

Un reflector adequat evita l'enlluernament i concentra la llum sobre els objectes exposats

La importància d'una bona illuminació a l'aparador és extraordinària

Els agents luminotècnics de la Secció d'Illuminació (carrer Girona, 1, telèfon 16545; int. 514) us assessoraran, sense cap mena de compromís, per al millor aprofitament de la llum

Compañía Barcelonesa de Electricidad

SOBRE LA TORNADA DE MARTINEZ ANIDO

Els crims de la monarquia

Els monàrquics ja han perdut, amb la memòria, tot sentiment de pudor i es llencen a la defensa de la monarquia amb tots els seus crims. La llista dels obrers assassinats i de les víctimes en temps de Martínez Anido, que publicàrem en la nostra edició del dia 21, ha tingut la virtut d'exasperar la vella alcavota del carrer Jaume I.

Ho celebrem perquè això ens dóna ocasió d'insistir, de posar en evidència l'actuació sagnant de la monarquia borbònica, car de totes les monarquies d'Europa, la russa i l'espanyola, han estat les que han fet vessar més sang innocent, en totes les èpoques i sota qualsevol pretext.

No és pas d'una determinada circumstància, un fet aïllat, o un caprici d'un qualsevol governador o general de la monarquia, el que féu vessar sang. Fou un sistema repressiu que s'aplicava en tots els moments; que solucionava els conflictes socials a base d'una actuació policíaca ferotgment repressiva de tota actuació que no fos addicta a les institucions oficials.

Perquè, ¿en quin país del món, amb una monarquia constitucional, amb una llei que regula l'actuació de tots els funcionaris de l'Estat, militars i policies compresos, els governadors, els caps de policia i els capitans generals amb comandament, armen i mantenen grups de pistolers armats que assassinaven uns ciutadans, sigui quina sigui llur tendència i llur actuació?

Perquè a nosaltres, ni al poble de Barcelona, ningú encara no ens ha demostrat que el Sindicat Lliure no hagi estat creat per Martínez Anido i tampoc ningú no ha desmentit que aquest Sindicat patronal-feixista, tenia bandes armades a les ordres del cap de policia general Arlegui, i que Barrera i Luyando que durant la dictadura actuà a Barcelona de capità general, tenia a les seves ordres una policia extra oficial amb plenes atribucions, comandada pel pseudo-capità Lasarte. La mateixa policia oficial estava moltes vegades en desacord amb la banda Lasarte, per les atrocitats que se li atribuïen en els mateixos centres oficials de la monarquia.

Si volguéssim fer història, podríem parlar d'altres èpoques de la monarquia dels Borbons. Però no cal remuntar-nos a molts anys enrera per a demostrar l'actuació criminal de la monarquia regida per la família Borbó.

Montjuïc. Tètrica visió d'una època de terror i de martiris a uns presos, condemnada per tots els homes liberals del món sencer. Marzo, Portas, Cánovas del Castillo.

Montjuïc. Record tràgic del 1909 amb l'assassinat del jove inconscient, aprenent en una carboneria del carrer d'En Roig, Clement Garcia. Afusellament de Francesc Ferrer i Guàrdia, pel sol delicte d'haver creat una escola diferent de l'escola catòlica. Antoni Maura, Joan de la Cierva.

Vera del Bidassoa. Complot organitzat per la policia oficial del Ministeri de la Governació en temps que aquest Ministeri era regit per Martínez Anido. Assassinat, per aquest fet tràgic i vergonyós, de tres joves afusellats per ordre de Primo de Rivera «que había que condenar sea como sea» i de dos més a la presó de Barcelona, pel mateix «complot» escandalós que indignà la consciència universal.

¿Què més vol que li diguem a la vella beata òrgan de la família Borbó a Barcelona, coneguda pel nom de «Diario de Barcelona» (a) «El Brusi»?

Dels atemptats socials? No hi tenim cap inconvenient. Si a la vella beata li plau farem història de tots els atemptats socials ocorreguts a Barcelona; de com s'iniciaren, i de qui partí la idea d'atemptar contra els patrons. I ja que hi estem posats, ho farem tan si és grat com no a la vella rabiosa del carrer Jaume I.

Nosaltres, els [illegible] tenim a la nostra memòria —a la nostra memòria!— fets criminals, actes de barbarisme —com és el cas del general Arlegui que tallà la llengua a Ramon Archs amb unes tisores— i altres que per a tapar la boca pudenta de la vella beata del «Brusi» oportunament publicarem per a fer memòria.

I parlarem de l'actuació de la Dictadura, ja que ho volen els monàrquics. Deixem-ho, per avui, en aquest lleuger comentari, que acabarem cedint la paraula a l'ex-ministre de la Governació, senyor Vaquero, el qual en la sessió del Parlament espanyol del 20 de desembre del 1934, va pronunciar les següents paraules:

«EL MINISTRE DE LA GOVERNACIO: Diu que armar unes gents contra altres fóra desenvolupar una veritable guerra civil com ocorregué en temps de Martínez Anido, que armà braços assassins.»

I aquestes altres paraules pronunciades a la mateixa sessió de Corts pel senyor Guerra del Río:

«Martínez Anido fou un vulgar assassí.»

Aquestes referències foren inserides a la premsa de tot Espanya el dia 21 de desembre del 1934.

*

La unitat obrera a França davant el perill feixista

Un repàs a la premsa obrera i hom s'adonarà de la gran activitat que desenrotllen les organitzacions obreres per tal de combatre les tèrboles actuacions del feixisme francès, que pugna per a destruir les essències de la República francesa. Una gran ofensiva contra el laïcisme; una intensa campanya de desprestigi contra els homes d'esquerra.

Es clar que a França, el feixisme no passarà com no passà anys enrera el boulangisme; també fou atacat i grollerament calumniat Gambetta i altres homes representatius de l'esquerra republicana de França, i aleshores a França hi havia un ambient monàrquic i no existien les organitzacions obreres amb la potencialitat d'avui.

Actualment la C. G. T. i la C. G. T. U., les dues centrals sindicals de França, han decidit reprendre les negociacions per tal d'arribar a un acord i fer la unitat, unitat que en el terreny polític ha donat ja els seus fruits.

Les organitzacions obreres, vetllen i estan decidides a vèncer, per tots els mitjans el feixisme que pugna per assaltar el poder, davant certes complaences dels governants francesos vers el moviment de les Lligues feixistes.

La premsa republicana d'esquerra encoratja la unitat d'acció de les organitzacions obreres, les quals, en determinats Departaments i quan les circumstàncies ho aconsellen, van unides a les forces de l'esquerra de la República, tal com ho feren en les darreres eleccions cantonals.

L'exemple ve de França: unitat proletària i si convé per a la defensa de la República, unió circumstancial amb les esquerres.

Es l'única manera de barrar el pas i aixafar definitivament el feixisme.

NOTICIARI

GERMANDAT DE L'ASSOCIACIO DE COMPTABLES DE CATALUNYA

Aquesta Germandat recorda als seus associats que dijous vinent, dia 27, a les deu de la nit, tindrà lloc la Junta General Ordinària de socis.

"Tranvías de Barcelona S. A."
"Compañía General de Autobuses de Barcelona, S. A."

MODIFICACIONS EN ELS SERVEIS DE COLLBLANC

Amb motiu de les obres de reconstrucció del pont damunt el F. C. de M. S. A. al carrer de Sants, restarà suspès el servei tramviari de les línies 55 (Pl. Catalunya-Collblanc) i 57 (Pla Palau-Collblanc) en el tram comprès entre l'esmentat pont i el final d'aquestes — fielat de Collblanc — continuant sense modificació, però amb sortida arrencant de Sants, la resta del recorregut de les esmentades línies.

Per tal de suplir la manca de comunicacions d'aquell sector, a causa de la referida suspensió provisional, la Companyia General d'Autobusos de Barcelona, S. A., requerida per l'Excm. Ajuntament, ampliarà el servei de les línies d'autoòmnibus que circulen per aquelles barriades, de la següent manera:

LINIA B - Sant Martí a Sants. — Es perllongarà el recorregut d'una part dels cotxes de l'esmentada línia B., fins el Fielat de Collblanc, en substitució del tram suspès de la línia de tramvies núm. 55. Aquests cotxes portaran sobre el distintiu de la B. una franja de color roig i en els taulers indicadors, la inscripció del recorregut, «Sant Martí - Sants - Collblanc».

LINIA H. T - La Torrassa - Collblanc - Pl. d'Espanya. — Per a reforçar el servei de la línia 57 en part suspesa, es perllongarà el recorregut de l'esmentada línia H. T. des de la Plaça d'Espanya, per l'Avinguda de Francesc Layret. fins la cruïlla d'aquesta darrera amb el carrer Nou de la Rambla.

En les dites línies, ultra els bitllets actualment en vigor, s'establirà el corresponent a la secció Plaça d'Espanya - Collblanc, al preu de ptes. 0'10.

Prestaran servei nocturn en iguals condicions que en les de tramvies que reemplaça, amb el corresponent bitllet suplementari de ptes. 0'05 valedor per a qualsevol trajecte, des de les 22'30 hores.

Les modificacions indicades s'implantaran a partir del dia 26 del corrent mes.

Barcelona, 21 de juny del 1935
LA DIRECCIO

PUBLICACIONS ARTISTIQUES
NACIONALS I ESTRANGERES
Casa fundada l'any 1860
SUCCESSOR DE J. M. FABRE i de V. CASELLAS MONCANUT
Rambla de Catalunya, 52 — Telèfon 13272
BARCELONA
LLIBRES D'ART PER A TOTES LES INDUSTRIES

·LA CULTURA·

L'afer dels industrials creditors de la Universitat i el criteri d'un ex-Rector monàrquic

Una nombrosa Comissió d'industrials dels que feren les obres de reforma i embelliment de la Universitat per encàrrec del Patronat, ha visitat novament el Rector accidental doctor Mur, per tal de rebre notícies del resultat de les seves gestions a favor dels esmentats industrials prop del senyor Comissari general de Catalunya a Madrid.

El Rector accidental els manifestà que tot resta reduït a presentar els comptes al Comissari, la qual cosa pensa fer dintre d'aquest mateix mes i aquest ordenarà el corresponent pagament. En el curs de la conversa ha entrat a visitar el doctor Mur el doctor Soler i Batlle, ex-rector de la Universitat del Govern Berenguer, el qual posat en antecedents de l'objecte de la nostra visita ha manifestat sense titubeig i amb el beneplàcit del senyor Rector, l'estranyesa de les nostres insistents demandes; les quals si bé les considera molt justes, les considerava amb tot extemporànies i inútils ací, tota vegada que aquest afer, no cau dins la jurisdicció ni dins de les facultats ni del Rector accidental ni de la Junta de la Universitat, sinó únicament i exclusivament en la persona del Comissari general d'Ensenyament de Catalunya a Madrid.

Interrogat el doctor Soler i Batlle a presència del Rector accidental, sobre la intervenció que la Junta de la Universitat que en aquest afer que ens ocupa, considerant que en la segona de les sessions s'havia tractat de la forma de pagament sense poder arribar a un acord segons rumors? El doctor Soler i Batlle, ha contestat que la Junta de la Universitat s'inhibia en absolut d'aquesta qüestió per considerar que era afer d'incumbència única i exclusiva del Comissari general.

¿Aleshores, com cal interpretar les darreres manifestacions fetes a la premsa per boca del mateix rector accidental en data del 13 de juny d'enguany?

No cal remarcar la impressió que aquestes declaracions han produït en l'ànim dels industrials als quals d'una manera injusta se'ls castiga durament en els seus interessos, impedint-los el normal funcionament de les seves activitats comercials per serioses dificultats econòmiques.

El creuer universitari cap a l'Orient

Ha visitat el Rector accidental de la Universitat, el professor senyor Ferrer Cagigal, per tal de donar-li compte de la marxa de l'organització del Segon Creuer universitari a Orient, comunicant amb gran satisfacció que s'havia rebut la inscripció del Catedràtic d'Antropolgia de la Universitat Central i Director del Museu Velasco, doctor Francés de las Barras de Aragón, que es proposa desenvolupar una sèrie de conferències en relació amb els països visitats i la seva especialitat. També li donà compte que concorrerien a l'expedició diversos professors d'Universitat i d'Institut, metges, enginyers, arquitectes i advocats. Demanà el doctor Ferrer Cagigal al Rector que interposés la seva influència davant de la Junta de la Universitat per tal d'aconseguir algunes beques, que tan sols fossin del 50 per 100 del valor del viatge, servirien d'estímul i ajut a una obra culturals de tanta importància, i les quals beques es podrien atorgar mitjançant un rigorós concurs de mèrits entre alumnes d'últims cursos de carrera universitària.

Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi

REPARTIMENT DE PREMIS

El dia 27 de l'actual, a les set de la tarda, celebrarà sessió pública a la Casa Llotja. El secretari llegirà la Memòria, i tot seguit es lliuraran els següents premis:

«Borsa de viatge», costejada per l'honorable Generalitat de Catalunya (any 1934): Srta. Maria Pou i Bosch.

Medalla d'or, «Exposició de Primavera» (any 1934): Francesc Marsà.

«Premis Comte de Lavern» (any 1934): Premi de 500 pessetes, Josep M. Giménez Botey. Premi de 250, César Vila Garcia.

«Medalles Josep Masriera» (any 1933): Medalla d'or, Josep Garriga Pons. Medalles d'argent: Joan Benavent Santandreu i Manuel Ricart Serra. Any 1934: Medalla d'or, Joan Benavent Santandreu. Medalles d'argent: Antoni Porret Mas i Artur Potau Torre de Mer.

Medalles d'argent, Escola d'Arts i Oficis artístics i Belles Arts (curs de 1933 a 1934): Dibuix lineal, Desideri Juste Ribes. Dibuix artístic: Mentor Blasco Martel, Carles Mestres Gimpera, Francesc Espriu Puigdollers, Rafael Parcerisas Corberó i Srta. Consol Matoses Català. Tècnica i Història de les Arts Decoratives, senyoreta Alina Gorezyca Ginter. Teoria i Història de les Belles Arts, senyoreta Montserrat Buyé Rodríguez. Composició Decorativa Escultura, senyor Enric Saperas Gil. Anatomia artística i Dibuix del natural en moviment, Antoni Català Gomis. Perspectiva i Escenografia, Josep M. Notario Ribera. Colorit, Martí Bas i Blasi.

CONFERENCIES

Nicolau d'Olwer al Circol Artístic. Dimarts vinent, dia 25, a les set de la tarda, al domicili social del Circol Artístic, Lluís Nicolau d'Olwer dissertarà sobre «L'art català en la mediterrània oriental».

L'anunci d'aquest acte ha desvetllat gran interès entre l'element artístic, àvid d'oir l'illustre conferenciant, donada la seva competència i personalitat.

L'acte, que serà públic, començarà amb tota puntualitat.

Societat Catalana de Ciències. — La Societat Catalana de Ciències celebrarà, dimarts vinent, dia 25, la sessió solemne de clausura del curs 1934-1935, en la qual el Dr. Pasqual Vila desenvoluparà el tema: «Asimetria molecular».

L'acte, que serà públic, tindrà lloc a dos quarts de set de la tarda, a la sala de conferències de l'Acadèmia Laboratori de Ciències Mèdiques, Laietana, 31.

CURSETS

FISIOGRAFIA A CARREC DE MANUEL CHEVALIER

A precs dels seus nombrosos auditors el professor Marel Chevalier, continuarà durant alguns dies les seves conferències públiques de Fisiografia a la Facultat de Filosofia i Lletres i Pedagogia, estudiant especialment els passatges de la cadena pirenenca en els seus aspectes orogènics ,litològics així com també la hidrografia i la climatologia.

Les conferències acompanyades de projeccions, es donaran com de costum els dimarts, dijous i dissabtes de 19'15 a 20'15.

NOTICIARI

Repartiment de premis. — El Comitè de Cultura de l'Agrupació Cultural Deportiva Telefònica ha organitzat, per als dies 23, 24 i 25 de l'actual, al seu estatge social, una exposició de treballs dels alumnes que han assistit al curs 1934-35, i el dia 25, a les set de la vetlla, s'efectuarà el repartiment de premis als esmentats alumnes. L'exposició estarà oberta de cinc a nou i hi resten invitats tots els socis i familiars.

L'Escola del Treball. — Hom prega els alumnes de l'Escola del Treball, del segon curs de Mestres Industrials de totes les especialitats, que vulguin acudir a la reunió que el vinent dimarts, dia 25, a dos quarts de vuit de la vetlla, ha de tenir lloc a l'aula 23 de l'Escola, per tal de tractar d'un assumpte relacionat amb l'acabament del curs.

*

MERCATS DE CATALUNYA

*

TORTOSA

Cotització mitjana dels preus de la setmana del dia 15 del mes en curs:

Olis d'oliva

Del país, 1 gran acidesa, 25'50 pessetes; 2 gr., 25'25; 3 gr., 25; 4 gr., 24'75; 5 gr., 24'50; 6 gr., 24; Aragó menys d'1 gr., 27'50; ídem, d'1 a 2 graus, 26. Tot per 6 càntirs de quinze quilos.

Arròs

Zero, 58 pessetes; núm. 1, 60; superior, 63; perla, 67; Hèrcules, seleccionat, 90; matisat, 59'50; matisat superior, 62; extra, 65; sublim, 69; Hèrcules satinat, 92; mitjans d'arròs núm. 1, 44; íd. núm. 2, 42; ídem verds (esquellat), 36; morret, 40, i arròs clofolla, que es paga a 39'70, menys impostos 6'60, total líquid, 33'10. Tot a base dels cent quilos.

Sigrons

De Màlaga, superiors, a 75 pessetes els cent quilos.

Llonguets per a pollets

De Daimiel, a 65 pessetes els cent quilos.

Garrofes

De qualitat de la comarca, a 5'50 pessetes els quaranta quilos.

Patates

Novelles de Tortosa, superiors, de 20 a 22 pessetes els cent quilos.

Farines de blat

Corrent, mitja força, 68 pessetes; força magna, 74; Aragó, primera força, 68; ídem, mitja força, 66; ídem blanca, 63, i ídem Cabezuela primera, 32. Tot els cent quilos.

Despulles, quartes i cereals

Farinasses blanques, 38 pessetes; ídem, sense barrejar, 30; farina d'arròs, 48; segó fulla de blat, 39, i segonet, 36. Tot els cent quilos. Quartes corrents, 23 pessetes; ídem extra B, 24; superior B, 25, i superior C, 26. Tot els seixanta quilos. Polpes de remolatxa corrent i superior, 9'50 i 10'50 pessetes, respectivament. Ordi comarca i civada estremenya, 18 i 15 pessetes doble decalitre (quartera).

LLEIDA

Preus de cereals cotitzats aquesta setmana. — Els preus han estat estacionat, ja que s'espera la collita nova.

Blat Aragó fort, 49 a 50 ptes. els 100 quilos; blat mitjanet, 47 a 48 pessetes íd.; ordi, 33 a 34 ptes. íd.; civada, 33 a 34 ptes. íd.; vesses, 39 a 40 ptes. íd; llavor de trapadella, 11 a 12 ptes. els 80 litres; despulles farina quarts, 23 ptes. els 100 quilos, i olis fins, de 190 a 195 ptes. íd.

En cap llar catalana no ha de mancar LA HUMANITAT

·LES LLETRES·

UN LLIBRE NOBILISSIM

"Política d'Esquerra a Catalunya", de Camps i Arboix, judica el present i l'esdevenidor

Res millor, si volem copsar fidelment les idees del senyor Camps i Arboix que reproduir els fragments més sobresortints del capítol VIII del llibre, o sigui el que es titula "La disciplina del partit d'Esquerra":

... ...

"L'homogeneïtat és l'amalgama del pensament i de la voluntat dels militants i la fusió de llur pensament i de llur voluntat en una idea i en una acció úniques. Aquesta homogeneïtat és la garantia de la viabilitat de l'organització, dotada d'una sola **bandera de combat, d'una sola arquitectura, d'una sola tàctica.**

... ...

"Sabem que poc abans del 6 d'octubre, la fina sensibilitat política del president Companys, va comprendre que "Esquerra Republicana de Catalunya" no podia perdurar més temps sense unificar la seva disciplina i fondre l'esperit collectiu en el gresol de l'homogeneïtat. L'obra s'hauria portat a terme, segurament, de no interposar-se el mal fat d'aquelles jornades luctuoses. S'endevina, doncs, que l'advertiment d'aquesta experiència no serà desaprofitat quan el moment arribi, i és d'esperar que tots els militants d'esquerra, sense afanys de capelleta, sense pretensions de cleda pròpia, sense intents de cantonalisme, s'avindran a dotar el partit d'un contingut homogeni estricte, d'una direcció única i d'una disciplina de ferro. Això donarà fortitud a la contextura del partit. Agermanar aquella homogeneïtat amb el volum, representat pel major nombre de militants i d'entitats adherides, constitueix el desideràtum vers el qual hem d'encaminar els nostres propòsits i concentrar-hi la nostra acció.

Hem parlat de disciplina de ferro. Aquesta, però, no s'obté sense dotar-se de dos requisits: el control i el sentit de responsabilitat.

El control és de la incumbència de les jerarquies orgàniques del partit. Control de les conductes i control de les propagandes. El control de les propagandes entenem que ha d'ésser tan rigorós, que cal que tingui constància en les bases estatutàries, a fi de metoditzar i restringir la llibertat dels militants per a parlar i escriure en públic. Tot militant és una part del conjunt, el company d'una mateixa causa, el germà per un ideal comú; el seu honor, en certa manera, és el de tots i en especial és el de la comunitat; la seva acció afecta l'acció de l'organisme. No ens pot ésser indiferent, ni menys ho pot ésser pel partit, allò que un militant faci o digui en públic; per alguna cosa els fa membres d'una vasta família ideal, el denominatiu comú de "correligionaris". Per tant, si el que un militant fa o diu en públic, pot perjudicar la collectivitat, aquesta té dret a prendre garanties damunt d'ell, sancionant-lo després del mancament o bé amb una mesura previsora, impedint que obri en públic i en actes del partit, sense una autorització expressa dels organismes competents. L'obtenció d'aquesta autorització constituirà a la vegada un estímul a l'esforç de tots i la seva concessió tindrà l'abast d'un premi a la capacitat i al mèrit.

... ...

Anotem una vegada més que quant venim dient no és cap novetat. Així tenim que les mesures indicades han estat també suggerides, abans que nosaltres, per altres més qualificats, tots en perfecte i singular coincidència, cosa que vol dir que una prevenció d'aquest gènere ha madurat per saturació, per a cristallitzar, hem d'esperar-ho, en realitat tangible. Quan això esdevingui haurem demostrat convincentment la nostra voluntat i la nostra capacitat de rectificació. Si s'objectés, de contrari, que així limitem la llibertat, repliquem que el modern exercici de la llibertat, no vol dir que cada u faci el que li doni la gana, sinó que cada home sacrifica una part de la seva llibertat en ares del major interès collectiu. No temem, doncs, a pretext de no coartar la llibertat, l'adopció de mesures limitatives de la mateixa. Aquest sacrifici és la millor ofrena que podem tributar als ideals per a servir-los. El contrari és anacrònic egocentrisme i presumpció repatània; és voler sostenir la dita catalana de "tenir un rei al cos", tan perillosa per a marcir l'eficàcia de l'acció comuna, com vitanda mantenidora del funest esperit de dissociació.

La Democràcia esquerrana, com tota Democràcia estricta, té una modalitat peculiar indefugible. Es la determinació de la responsabilitat dels seus components, per mitjà del fall dels organismes que tenen facultats deliberants i resolutives de caràcter sancionador. Cal, per tant, especificar les bases estatutàries reguladores de les sancions graduades que puguin imposar-se pels mancaments en què incorrin els militants, tal com ja s'estableix en els Estatuts dels partits actuals i ha tingut aplicació diverses vegades. En aquest punt els demòcrates puritans poden tenir tota mena d'exigències, mentre no manquin a l'equitat i a la justícia, mentre no caiguin en impertinència.

Complement d'aquesta mesura, figura l'obligació de rendir comptes amb periodicitat, de les funcions de representació popular, per a coneixement de tots, per a garantia de tots.

D'aquesta manera la Democràcia esquerrana no serà mai una oligarquia, i menys una oligarquia tancada. Pel contrari, serà una estructura harmònica i una flamarada de passió. Serà l'equilibri i l'eficàcia d'una peça. Podrà fer carn de realitat aquella frase d'Henri de Man: "L'home no pot calmar millor la seva nostàlgia més profunda, la victòria sobre el temps, que transformant les finalitats de l'esdevenidor en mòbils actuals, incorporant així un tros de futur en el present".

... ...

Una trista experiència dels darrers anys ha demostrat que no sempre era encertada i adequada la selecció que els partits d'esquerra feien dels homes que portaven a les lluites populars, com abanderats. En les escaramusses internes, sovint es posposava la intelligència i surava l'audàcia, la intriga i l'amenaça, sense tenir en compte que la intelligència és la primera condició política, fins el punt que ella és l'única aristocràcia que una democràcia comporta. Aclarim que concedir prerrogatives a la intelligència, no vol dir que es negligeixin altres valoracions en la ponderació dels homes, per exemple, el sacrifici, la perseverància, el mateix prestigi merament electoral. Tampoc la sola intelligència, sense anar flanquejada per altres atributs, no pot tenir-se massa en compte. Però a part aquestes relativitats, creiem que la intelligència ha de convertir-se en la causa bàsica de selecció. Per això una de les missions més subtils dels dirigents, és el descobrir i tutelar els nous valors, per tal d'oferir-los ocasions propícies per a actuar i revelar-se. Aquesta objectivitat dels dirigents és l'antídot contra els afalacs de la llagoteria i posa a prova llur fina intuïció en el coneixement dels homes, qualitat preciosa i indispensable pels que ostenten l'alta funció de conductors de masses.

Importa, finalment, perseguir fins la perfídia, les modalitats personals de la nostra fauna política, representades **pels grimpadors i els senglars.** Els grimpadors són els arribistes; són els qui professen el lema de pujar sense mèrit; són els qui viuen amb el mínim de moral possible; són els mal dotats per a les tasques de persistència i abnegació. Els senglars, són els qui xifren guanyar relleu a cavall de la truculència i utilitzen l'exabrupte com escambell; són els qui per a dissimular falles internes substancials han de recórrer a la virulència de llenguatge per a espaterrar; són els qui enamorats de les coses rectilínies, s'encastellen en incommobibles dogmatismes, no capint que el joc polític pugui tenir, com té, dintre normes de dignitat, aquella flexible condició que dóna vivacitat als moviments.

Els prototipus d'una i altra categoria, poden ésser identificats fàcilment. N'hi ha prou amb observar llurs obres, puix que per aquestes i llurs fruits els coneixerem. Un partit que vulgui salvaguardar-se de les influències comprometedores i nocives de grimpadors i de senglars, hauria de revisar els seus enquadraments, per a barrar el pas d'uns i altres als llocs de compromís. Els dirigents, especialment, haurien de vigilar, lupa als dits, per tal de descobrir aquells exemplars indesitjables, amb un examen escrupolós de les conductes, fet del dret i del revés, directament i contraclaror. No oblidem mai —i per això hi insistim— que la conducta és la rectora de l'existència, el grau de la moral, l'indicador de la lleialtat, l'exponent de la coratgia, el gruix de la dignitat; el tresor de l'honradesa, la sensibilitat de reacció davant del fet divers i l'índex de la capacitat intellectiva.

Formar el quadre per a extirpar el personalisme, l'arribisme, l'obcecació, serà una tàctica d'imponderable eficàcia per a fonamentar les parets d'un partit modèlic, per a estimular els aptes, per a educar els afiliats, per a esdevenir, amb una disciplina homogènia, unificada i fèrria, una arma de combat, un impuls vital i una guia segura."

* * *

"Política d'Esquerra a Catalunya", de Joaquim de Camps i Arboix, és, en tots conceptes, una aportació interessantíssima per a la cauterització ràpida de les ferides que tenim obertes. Cal llegir-lo i seguir-ne en bé de tots, les seves inspirades i nobles suggerències.

P.

LITERATURA POLITICA

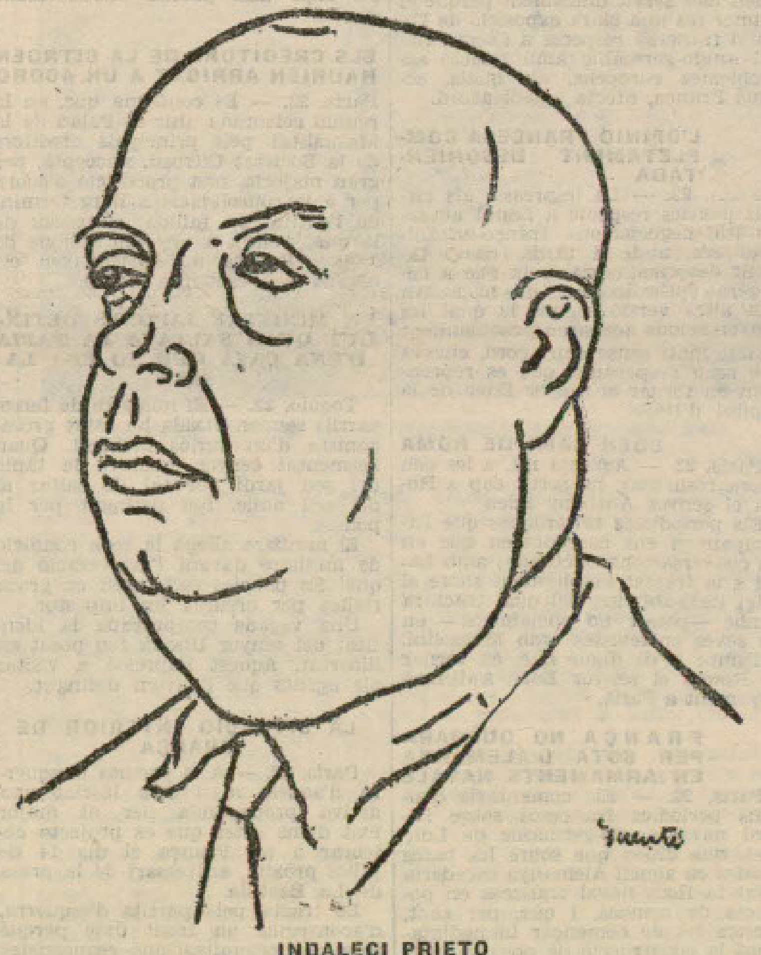

INDALECI PRIETO

L'infatigable líder socialista ha aprofitat les hores vagaroses de l'exili per a escriure dos llibres. «Dentro y fuera del Gobierno» i «Posiciones socialistas», als quals no és gens aventurat vaticinar una gran transcendència política

IMPORTANT PER ALS LLIBRETERS I QUIOSQUERS DE CATALUNYA

La Societat General de Llibreria assabenta als que tinguin llibres de Pere Foix, «Barcelona, 6 d'octubre», que se'ls concedeix fins el dia 25 del present juny, per a fer les devolucions. Després d'aquesta data es consideraran en ferm totes les comandes fetes fins ara.

Si algun llibreter té a poder seu existències de «Barcelona, 6 d'octubre», se li agrairà que vulgui tornar-los abans del dia 25 a la Societat General de Llibreria, per tal de facilitar-li poder servir algunes comandes.

Als paqueters i corresponsals que tenen comandes pendents se'ls fa avinent que si hi ha devolucions es procurarà complaure'ls amb tot el que sigui possible.

NOTICIARI

— Demà, dilluns, a dos quarts d'onze de la nit, «11 Club» celebrarà una reunió a la Granja Urquinaona, en la qual el poeta Salvador Perearnau llegirà algunes de les seves millors poesies.

ECOS

En una penya literària hom comenta la nova disposició del govern anglès, tal com ha quedat arran de la sortida de MacDonald.

—En una paraula— va fer el que duia la veu cantant— Baldwin, presidirà el govern i MacDonald presidirà les reunions del ministeri.

—Si vaja —va concloure Lluís Capdevila— l'un manarà i l'altre tocarà la campana.

* * *

Commemoració de Bach. En plena Rambla algú en fa l'apologia.

—No hi estic d'acord. No transigeixo amb un senyor que ataca una «fuga amb la menor»...

Si l'irreverent no fuig li peguen. S'ho mereixia.

* * *

André Tardieu, és un senyor d'aquells que fan tuf de reaccionari. Pertany a les espècies zoo-polítiques que tothora fan l'apologia dels governs de força.

Aquest senyor, filo-feixista, ha escrit un llibre: «La Reforma de l'Estat». Se n'ha fet una traducció a l'espanyol. I l'ha prologada ¿qui havia d'ésser? el senyor Josep Maria Gil Robles.

L'home de les «minorités agissantes» i l'home de la J. A. P. Es allò que diuen, Déu els cria i ells s'ajunten.

QUE LLEGIU?

Ja seguiu una **orientació?** Ja tenen una **finalitat** les vostres lectures? Aprofiteu els lleures per a llegir, **orientant-vos,** i disciplineu les vostres lectures en sentit positiu, profitós per a vós i els vostres! Demaneu el llibre L. D., que us serà tramès de franc. Els millors autors sobre formació de caràcter hi parlen lúcidament. EL LICEU DALMAU ha publicat aquest llibre d'orientació per als catalans que vulguin rendir el màxim resultat amb el mínim esforç. Demaneu-lo avui mateix al LICEU DALMAU València, 245. BARCELONA, tel. 78352.

Tres observacions de Benedetto Croce

(«La Critica» - Notizie ed osservazioni. Maggio, 1935)

I

CATARSI ARTISTICA

Que la vida de la bellesa tingui una íntima relació amb la vida moral ha estat sempre més o menys confusament advertit i n'ha pervingut una exigència vers l'art que hom ha procurat satisfer de diverses maneres. La forma més ingènua d'aquestes temptatives, que ha dominat per segles, posava a l'art una finalitat moral, un «fabula docet», adés expressada explícitament, adés implícitament. Es a dir que donava a l'art la fesomia d'oratòria pedagògica. Igualment contrària a la natura de l'art, és de considerar la teoria menys ingènua, que fou treballosament elaborada en l'estètica de l'escola idealística, especialment alemanya, i que concebia l'immoral i l'immund, elements necessaris de la representació artística, la qual no consistiria en altra cosa que en «superar-los» gràcies a una sèrie d'imatges contraposades i el triomf final del bell, o sia d'allò que és com ha d'ésser, del moral. Aquí el procés del bell era materialitzat en determinades imatges i contrastos d'imatges; de tal manera que en un drama es demanava l'acarament del dimoni i l'àngel, i si el drama era del dimoni sol sense l'àngel, hom restava descontent i perplex i deplorava el pessimisme del poeta, o bé, amb sofística subtilesa, s'esforçava a veure en una persona o en una altra del drama, o en un moment o altre de l'acció, l'element purificador. La vera teoria és aquella que, interpretant i aprofundint l'antic concepte de la catarsi artística, entén la moral no ja com alguna cosa d'adjunt o d'extern o de materialment posat dintre l'obra d'art, sinó com intrínseca al procés mateix de la creació literària, i per això, coincident amb la perfecció artística o amb la bellesa. L'art serà tant més profundament moral com més bell, perquè l'art i la bellesa són la visió de la realitat, per damunt de tot interès o passió particulars. L'art transfigura totes les passions en contemplar-les en el Tot, on cadascuna té assignat el seu lloc i ofici i, totes, la llum i l'ombra i les proporcions que els escauen, i on, sobretot, domina i regna l'eterna humanitat que és, de fet, la seva eterna llei moral. Ara bé: aquesta obra de ritme i d'harmonia és obra de bellesa, i poeta és aquell que sap acomplir-la. La poesia, la bellesa: heus ací el que manca, únicament però contínuament, recomanar, no sols als poetes i als artistes (els quals, si tenen geni, no necessiten tal recomanació, i si no en tenen, no se'n poden ajudar), sinó als lectors i als crítics que en raonen les impressions. En moltes obres de la literatura moderna es troben anotacions realistes, imatges eficaces, commocions, tristeses; però aquestes obres no acaben d'agradar, perquè no tenen el segell de la bellesa. Es llegeixen, potser amb un interès més o menys viu, però no es rellegeixen: són semblants a la vida viscuda, de la qual ha estat molt ben dit que és un viatge bastant interessant, però que no es refaria una segona vegada. De vegades sembla que bastaria que fossin menys llargues, menys trencades, menys arrossegades per produir aquell efecte, que ara no produeixen, de bellesa. Però aquest abreujar i condensar que es desitja en l'art no és un treball mecànic d'anar tallant o compendiant, perquè és justament una síntesi, que sols la puixança del geni sap acomplir. Ha estat notat que certs seguits de paraules en prosa, amb lleus desplaçaments, han esdevingut versos bellíssims, però aquest lleu retoc és una operació màgica que demana el poeta, tota l'ànima del poeta, que esguarda el món molt diversament del que ho fa el que parla en prosa.

II

L'HIBRID «GERMANISME» DE LA CIENCIA I DE LA CULTURA ALEMANYES

A què és deguda la persecució que a Alemanya s'és feta i es fa contra els hebreus? Perquè és hora d'adonar-nos que una part molt gran i eficaç d'allò que admiràvem com a obra alemanya en crítica, història, filosofia, filologia, ciències naturals, matemàtiques, tècnica, medicina i, literatura i en música i en pintura, és obra dels hebreus. No ho sabíem, no ens en recordàvem, però la persecució separant el gra de la palla, ens ha obert els ulls i ens ha induït a comptar, i les xifres de la numeració augmenten d'un dia a l'altre i cada dia es descobreix un nou hebreu en persona fins ara reputada per nosaltres alemanya perquè escrivia en alemany. Ningú no s'hauria cregut que els així anomenats aris de Germània haguessin tingut tanta necessitat de tanta ajuda i l'haguessin acceptada dels noaris. Quina vergonya gaudir del treball de l'estranger i adornar-ne, com han fet fins ara, la pròpia història! I quina ànima més desdenyosa i orgullosa la d'aquest Julius Streicher, que ara ve demanant que no es curin més els malalts amb les troballes mèdiques dels Wassermann, del Neiser, dels Fraenkel i dels altres savis jueus, i més aviat dels altres savis jueus, i més aviat se'ls deixi morir que acceptar la fastigosa almoina! «Bravo»: aquesta sí que és una renúncia heroica, digna d'un ari de debò, a la qual només es podria objectar (però és una objecció que no compta) que, per aquest camí la paraula «ari» acabarà per prendre el sentit d'«imbècil».

Inútil d'afegir que aquests homes que serveixen a la veritat i a la bellesa, i que nosaltres admirem, no són ni hebreus ni alemanys, i l'obra llur no té origen en llur nacionalitat, sinó en llur comuna humanitat: en la humanitat comuna, que ara és, en ells i per ells, ofesa en tots nosaltres.

III

LA «CRISI», LA NOVA «FASE» DE LA FILOSOFIA, ETC.

De la direcció de la revista «Recerques filosòfiques» hem rebut una circular per a una «enquesta sobre la fase actual de la filosofia», amb les preguntes: Quins són els caràcters distintius de la fase actual de la filosofia? Quins són els corrents o tendències més vitals de la filosofia contemporània?», i similars.

Ara bé: se'm permetrà d'aprofitar aquesta ocasió per a observar que preguntes d'aquesta mena, que alimenten articles de diaris i revistes, són intrínsecament antifilosòfiques, perquè contenen el supòsit tàcit que la filosofia sigui alguna cosa fora de nosaltres i que es pugui reconèixer per senyals eterns.

Sempre un pensador, en l'acte que afirma una proposició filosòfica, afirma, ensems, implícitament, que ella contribueix a donar el caràcter a la «fase actual» del filosofar, i que és la «més vital»; i si no ho estimés així, no podria estimar veritable la pròpia afirmació, això és, no podria fer-la. I, fora de la mesura del seu pensament, ell no reconeix altra mesura, i el major o menor nombre dels adherents és cosa que no li pertoca. El públic, al qual es dirigeix i al qual s'apella, és un públic ideal, projecció de la seva mateixa consciència del veritable.

Deixin, doncs, els egregis directors de la revista damunt esmentada als xarlatans, laics i eclesiàstics, de reunir-se en congressos i proclamar morta una filosofia i nascuda una altra, que no se sap precisament quina sigui, però que s'espera o s'invoca per tal que sigui capaç de satisfer llur diversa avidesa. Deixin aquesta enquesta en la digna companyia de les altres sobre el que serà la «vera poesia dels temps nous». La poesia és la que creen els poetes genuïns, sempre rars; i el filosofar el que produeixen els filòsofs genuïns, rars també sempre i que, com els poetes, tot i tenir fixades llurs plantes en llur temps, treballen en l'etern i per l'etern.

JOSEP SOL

Rossend Arús i Arderiu

Dintre la més estricta intimitat han estat traslladats, un dia d'aquests, al Cementiri del SO. les restes mortals del patrici fundador de la Biblioteca que porta el seu nom, Rossend Arús i Arderiu.

El prestigiós ciutadà, ultra crear i fomentar la Biblioteca, va curar de sostenir-la mitjançant un llegat que a aquest fi va destinar en morir.

Arús i Arderiu va néixer el 1847 i va traspassar el 1895. Havia estat poeta i comediògraf, així com traductor del francès. Barcelona li deu eterna gratitud pel seu gest a favor de la Cultura en deixar creada i dotada, en morir, la seva Biblioteca, la qual compta amb una trentena de milers de volums, alguns raríssims i molts d'ells d'un mèrit positiu.

El vell setmanari català «La llumanera de Nova York», va publicar-li una collecció festiva de «cartes a la dona». Se li coneix, encara, «El libro de memorias de un guardia móvil» i una curiosa gramàtica francesa per a ús dels guàrdies de la «paix» o «sergents de ville». Es coautor de «El Nuevo Tenorio» i de moltes obres teatrals, de diverses menes, algunes de les quals varen assolir èxit positiu.

Fins avui les cendres d'Arús eren al recinte lliure del Cementiri Vell. D'ara endavant dormirà el son etern al Nou, a la tomba de la família. L'acte del trasllat, com deixem dit, va ésser íntim i només hi assistiren, ultra els familiars, les persones afectes a la Biblioteca.

Per un carrer a Mestre Ruyra

S'ha cursat una proposició que signen diversos dels senyors que avui integren l'Ajuntament de Barcelona relativa al fet que sigui donat, a un carrer de Gràcia, el nom de l'eximi prosista català Joaquim Ruyra. La proposició ha passat per al seu dictamen a la Comissió de Retolació de carrers.

Admirem com el qui més Mestre Ruyra i veuríem amb gust que prosperés la iniciativa. Ara bé: voldríem formular una pregunta: S'ha dut ja a terme el que en igual sentit proposàrem nosaltres fa molts mesos a honor a la memòria del malaguanyat Martí Matons, regidor que fou pel districte VIII i tinent d'alcalde catalanista?

JOCS FLORALS DE LES BARRIADES FARGUES I MULASSA D'HORTA

VEREDICTE:

Flor Natural: «Fruita de Joventut»

Englantina: La campana. Lema: Pàtria.

Viola: Una mirada, senyor. Lema: Colloqui espiritual.

Premi Reverend Mossèn Bundó: Volianes geòrgiques. Lema: V Sonets.

Premi Montserrat de Casanoves: A Madona bruna. Lema: Amor dels meus amors.

Premi Cooperativa Popular Fargues: A nostra Dona del Camí. Lema: Romiatge.

Premi Pere Fabré: Beire Blavis. Lema: Sonets.

Premi President de l'entitat: Amor modern. Lema: El món progressa.

Premi Jaume Valls: Cançó del bon temps. Lema: Barreja d'amor encès i llum d'albada.

Premi Empar Ferrer de Valls: La Viola. Lema: Barreig de Sang i de Cel.

Premi Comissió Organitzadora: Camperoles. Lema: Eglogues i marginals.

Premi Casa Vives: Claror espiritual. Lema: Tres poemes.

Premi Esteve Forest: La fervorosa confidència.

Premi Avant Fargues S. C.: Poemes d'amor i de recança. Lema: D'un llibre inèdit.

Premi Mercè Boldú, Vda. de Bosc: Dos nocturns. Lema: Elegies.

Premi Llobera: Enyorament. Lema: Dolça Catalunya.

Premi Joan Ferrer: Breus poemels de l'any. Lema: Nocturns.

L'acte tindrà lloc avui, diumenge, dia 23, a les cinc de la tarda, al saló d'actes del Casal Fargues. Passeig de la Font d'En Fargues, xamfrà Pedrell, Horta.

ESTUDI DE
F. CORTES VILLAVECCHIA
FOTOGRAFIA D'ART :: ESPECIALITAT EN
FOTOGRAFIES DE CASAMENT
Rambla Estudis, 6 BARCELONA Telèfon 22958

No deixeu d'adquirir
el llibre de gran actualitat
"EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO"
per
ALARD PRATS
Un volum de 400 pàgines: 5 pessetes
Administració i venda:
Llibreria CATALONIA Rda. St. Pere, 3

LLEGINT...

Esteve Busquets Moles: L'ANTICRIST A LES ESCOLES. 1935.

No coneixem personalment el company de Premsa que ha publicat aquest llibre. Ens l'imaginem jove i entusiasta—així ho deixa entendre—, actiu, agosarat i inquiet. Llàstima que no posi una major contenció en la seva prosa nítida i vulgui combatre un sectarisme, més aparent que real, amb un altre sectarisme que practica i ens conta.

No és bo per a la salut del cos ni la de l'ànima, obsessionar-se en excés. Ni tampoc no és bo combatre un hipotètic Anticrist amb asseveracions no sempre exactes ni sinceres, per molt que ens siguin servides com un reportatge viscut.

Es possible que als Centres d'ensenyament que ha recorregut i esbrinat el senyor Busquets Moles passin algunes de les coses que diu. I fins admetem que siguin certes les situacions descrites per bé que el paper d'espia no honori massa ningú. Però d'això a donar per incontestable el negre panorama que ha sabut dibuixar, hi ha una distància astronòmica. No dimanen tots els mals que vivim del fet que les idees de llibertat o de marxisme hagin envaït tumultuosament les Universitats populars. Segles i segles l'ensenyament de tota mena ha romàs a mans molt grates al senyor Busquets Moles. I malgrat això, el món està infestat d'immoralitat, de sevícia, de violència, d'odi, de ferotgia. Si en algun indret s'arrauleix l'Anticrist és en la guerra. I la guerra mai no ha sabut evitar-la la religió. I no parlem del problema sexual per tal com hauríem de dir coses que desagradarien al senyor Busquets. La bèstia humana no l'ha creada, certament, ni el comunisme ni l'anarquisme, ni la política del bienni.

Ultra aquestes discrepàncies, cal reconèixer que el senyor Busquets Moles és un excellent escriptor al qual ens plauria llegir en llibres d'una altra mena. Si novellés les seves experiències tindrien una qualitat literària molt més apreciable que no pas ara.

Salvador Espriu: MIRATGE A CITEREA. L. E. D. A. Barcelona. 1935.

Si adquiriu aquest llibre haureu adquirit un joiell. Espriu té un temperament excepcional i és un artista com una casa. Algú trobarà car el preu material d'aquesta edició modèlica, però haurem de dir-li que pitjor per a ell. El valor d'un llibre no es deriva del seu gruix ni de l'espai que ocupa. Altrament, els millors llibres serien les abultades Memòries que reparteixen les corporacions oficials i que no llegeix ningú.

El petit llibre—bellament illustrat per Grau Sala— que ens ofrena Salvador Espriu, escrit amb una prosa delicada i perfecta, sense que això li llevi intenció ni vivacitat, glossa les reaccions d'una collegiala dintre un pensionat de categoria. Es admirable la finor d'esperit amb què l'escriptor ens diu, sense dir-ho, tot el que ens vol dir. I la sòbria elegància amb què voreja l'escabrositat sense que en cap moment davalli el to de la historieta. Ultra això, aquest jove i brillant prosista sap esgrimir la seva erudició sense fer-nos mal d'ulls ni aparèixer-nos titllat de pedanteria.

Tal i com roman l'acció en deixar-ne la lectura, ens permetem esperar una continuació. Valdria la pena que Salvador Espriu tornés a parlar-nos, ben aviat, de la seva personalíssima Carlota i d'aquella deliciosa monja Maria de Llodio.

«Rictus de amargura». Novella per Pere Cortada Redó. Pròleg de Maria Luz Morales. Epíleg d'Eduard Marquina.

No és la primera vegada que ens ocupem d'aquest llibre en les nostres columnes. En aparèixer, per la diada del Llibre, varen fer-ne una glossa i sabem que va produir força bon efecte.

Avui hem llegit l'obra de Cortada i la trobem excellent dintre el gènere en què figura. Ens la fa doblement simpàtica la seva tendència moralitzadora i pacifista i que sigui l'obra d'un treballador manual, d'un linotipista de diari.

Pere Cortada, obrer, té una cultura que per ells voldrien certs senyorassos que avui tallen el bacallà. Escriu amb fluïdesa i no és afectat de rebuscaments ni carrincloneries. L'estil de Cortada no és gens inferior al de més de quatre escriptors madrilenys que s'han cotitzat molt fins fa pocs dies.

«Mi primera y última novela», diu ell de la seva producció. I per què, amic Cortada? Vós teniu condicions envejables per a escriure. No hauríeu de deixar-vos-en. Cert que en l'ordre material guanyareu més picant lletres a la vostra màquina. Però, no val res el gaudi espiritual d'imaginar una trama narrativa, perfilar-la, polir-la, ordenar-la? I en el vostre cas, aquest gaudi ve augmentat per la sensació d'ésser vós mateix qui podeu transformar en plom arrenglerat la lletra escrita.

Voldríem que el resultat econòmic de l'aventura editorial d'aquest autor modest, però intelligentíssim, s'hagués vist curullada per l'èxit més falaguer. D'aquesta manera potser es decidiria a reincidir.

F.

¡LLIBRES!
AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUAREL·LES
i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
Llibreria vella i nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

TENIM DAMUNT LA TAULA...

Per al seu immediat comentari:

MEMORIAS de doña Eulalia de Borbón, ex infanta de España (1864-1931), pròleg de Lamar Schweyer. Editorial Joventut.

* * *

Benito Mussolini: ESCRITOS Y DISCURSOS (edició definitiva). Volums 1 i 2. Bosch, editor. Barcelona.

José Antonio de Aguirre y Lecube: ENTRE LA LIBERTAD Y LA REVOLUCION. 1930-1935. (La verdad de un lustro en el país vasco.

Per a cròniques subsegüents:

RONDALLES DE GRIMM, traducció de Carles Riba. Dibuixos d'Arthur Rackham. Edit. Joventut, Barcelona, 1935.

Luis Astrana Marín: VIDA AZAROSA DE LOPE DE VEGA. EL FENIX DE LOS INGENIOS. Editorial Joventut. Barcelona, 1935.

Claridades: Nacionalidades Ibéricas: LA ESTRELLA SOLITARIA. Biblioteca Aribau. 1935.

NOTICIARI

La Junta directiva de l'«Associació Professional de Llibreters de Catalunya», en representació dels seus associats i del comerç general del llibre de la nostra ciutat, acompanyada del lletrat de la Cambra Oficial del Llibre i conseller de la Gestora, senyor Miserachs, ha visitat el senyor Pic i Pon per tal d'exposar-li l'injust privilegi que representa el que funcioni els diumenges el mercat de llibres del Parallel, quan tots els establiments de llibreria de la ciutat es veuen obligats a tancar en compliment de la llei del descans dominical, més encara si hom té en compte que àdhuc els diversos Encants existents a Barcelona han estat suprimits els diumenges per efecte de l'esmentada llei. El senyor Pic els prometé resoldre favorablement l'assumpte.

— De totes les obres que, sobre la crisi econòmica mundial s'han publicat darrerament, «La gran revolució que ve...», de Jacques Duboin, publicista i home polític francès, és indiscutiblement una de les més reeixides i apassionants. La novetat de la tesi sostinguda per l'autor, l'ardidesa de les conclusions, l'agilitat en l'estil i el vigor de l'argumentació donen un interès insuperable a aquesta obra, que ha obtingut un èxit immens i ha provocat vivíssimes discussions a França.

«La gran revolució que ve...», de Jacques Dubois ha estat incorporada a la nostra bibliografia en una traducció de Joan Puig i Ferreter, per la Biblioteca «El camí», que, sota la direcció d'Andreu Nnin, publiquen les «Edicions Proa».

Sales d'Art

Galeries Laietanes
Corts, 613
Eugènia de Loutchiski Pintura
Viladric »
Vicenç Romero »
Guillem Bergnes »
«Amics de l'Art Vell»
(maquetes i reproduccions)

SYRA
Diputació, 262 - Telèfon 18716
ART I ORNAMENTACIO
OBJECTES PER A PRESENTS
Granyer, Llaurador, Camps-Ribera, Commeleran i Gausacs
(Exposició del G. A. I.)
Joan Raurell Dibuixos
Fins el 28 de juny

NOTES POLITIQUES

La joventut «Pàtria Nova». — Aquesta entitat, a més d'anar a retre tribut i homenatge al doctor Martí i Julià, avui, a quarts de dotze del migdia, aprofitarà l'avinentesa què en el mateix Cementiri Vell del Poble Nou es troben els nínxols on reposen les despulles mortals dels malaguanyats companys M. G. Alba i Teresa Fuster i Briansó, per a portar-los unes flors.

Un taxi robat, a Sant Adrià

Ahir, al matí, prop de les nou, dos individus llogaren un taxi local al lloc on aquests tenen l'estacionament —Plaça de Marià Gran— i feren dirigir el cotxe, que conduïa Salvador Flores, a Badalona, cap a la carretera de la Conreria. Arribats allí, on esperaven altres individus, els de dins el cotxe, sota amenaça feren baixar el xofer i fugiren els altres amb l'auto, mentre Flores quedava vigilat per un individu.

Al cap de dues hores, el sentinella abandonà el conductor i fugí pels voltants. Salvador marxà a la comissaria de policia de Badalona per tal d'explicar el succeït, on començaren a actuar seguidament.

LA HUMANITAT lluita pels ideals catalans i republicans

· GOVERN GENERAL ·

El Govern-gestor de la Generalitat celebra un sopar d'homenatge a Guerra del Rio - No es celebrà la processó de Corpus perquè hauria tingut massa exuberància d'èxit

Els diaris de Madrid i els de Barcelona

Ahir, al migdia, el Governador general interí rebé els periodistes, tal com havia anunciat. Era el seu sant. Els informadors el felicitaren, comptant per endavant que el senyor Pic no és laic. Don Joan els obsequià amb un «cock-tail» i amb unes declaracions extenses.

—Aquest matí — començà dient — he celebrat, a la Divisió, una reunió d'autoritats per tal de prendre disposicions amb motiu de la revetlla de Sant Joan. Com que aquesta s'escaurà en diumenge és possible que hi hagi per tot arreu molta gent, i per aquest motiu ens hem preocupat del repartiment de forces per la ciutat com a mesura preventiva. A l'Ajuntament donarem ordres que les llums de la ciutat estiguin enceses tota la nit, i també que la policia urbana i els bombers estiguin de guàrdia permanent.

—¿Ens podreu dir quelcom de la situació del personal que vàreu nomenar per al Patronat Universitari? — preguntà un periodista.

—Això està pendent del que resolgui el conseller de Cultura, que ho té en estudi. En una conferència que sostingué amb el ministre d'Instrucció Pública, senyor Dualde, va treure'n la impressió que aquest tenia el propòsit de restablir integrament el Patronat, tal com havia estat constituït. Es pagaran els sous del personal subaltern i als mestres.

A continuació el senyor Pic digué:

—Aquest vespre obsequiem amb un sopar, a Miramar, l'ex-ministre Guerra del Río, que com és sabut forma part de la Comissió de revisió dels serveis traspassats i de llur valoració. L'obsequi és a tenor del «sacrifici» que ha volgut fer el senyor Guerra del Río en entrar a formar part d'aquesta Comissió per a defensar-hi les mateixes opinions que expressava quan era ministre d'Obres Públiques. El Consell de la Generalitat aprofita que es troba a Barcelona per a homenatjar-lo.

Tot asaborint el «cock-tail», el Governador general interí continuà explicant-se:

—Van estar ací, per tal d'acomiadar-se, els representants de les empreses periodístiques de Madrid, que han vingut per tal de demanar que sigui protegida la venda de diaris de Madrid a la nostra ciutat. Jo els vaig dir que a tot arreu, parades, quioscos, etc., s'empararia la venda dels seus diaris. El que nosaltres no podem fer és obligar als venedors que expenguin aquests diaris, si les seves Associacions s'hi oposen. El que faré serà cridar els representants de les Associacions per tal que no intervinguin en aquest assumpte. No s'admetran, doncs, coaccions ni força de cap mena. En aquests moments vull defensar els interessos de les empreses de Madrid. A part d'això, he dit als de l'Associació de venedors que, a partir del primer de mes, s'aplicarà el laude del Govern en la seva totalitat i, per tant, s'acabarà el conveni fet relatiu al retorn de diaris.

—Darrerament vàreu dir que aquest any hi hauria processó de Corpus i, en canvi, el dia assenyalat aquesta no aparegué per cap banda —observà un periodista.

—Es una pregunta que arriba tard — contestà el senyor Pic.

—Es que el passat dijous no havia tingut ocasió de fer-vos-hi pensar.

—La processó, a totes les poblacions de Catalunya on han volgut celebrar-la, s'ha emparat. Si ací haguessin volgut fer-la se'ls hauria emparat. Es veu que el senyor bisbe potser no l'ha volguda celebrar... què sé jo... tal vegada perquè hauria tingut massa exuberància d'èxit. En fi, el que puc dir és que. d'haver-se celebrat, no hauria passat res. Això no vol pas dir que les Corporacions oficials hi haguessin pres part. No haurien pogut anar-hi perquè no desconeixen el contingut de la Constitució.

El senyor Pic acabà la conversa amb els periodistes dient que es dirigiria al ministre de la Governació per tal d'exposar-li la queixa, justificada, dels periodistes de Barcelona, referent a la diferència de tracte com és aplicada la censura als diaris de Barcelona comparats amb els de Madrid, cosa que ha quedat de manifest, una vegada més, en les notícies referents als successos registrats darrerament a Barcelona.

* * *

El senyor Pic i Pon sortí després de la Generalitat, per tal de transformar-se en Alcalde, i comparegué pel seu despatx de l'Ajuntament, on també obsequià els periodistes municipals amb un lonx per a celebrar la seva festa onomàstica.

Els informadors desfilaren, saludant-lo amb un:

—Per molts anys...

Un d'ells, més maliciós, ha dit:

—A veure què sereu l'any que ve per aquest temps...

I el senyor Pic, somrient (?), ha respost:

—La meva illusió és ésser bisbe.

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir publicà, entre altres, les següents manifestacions:

«*Justícia i Dret.* — Decret (rectificat) nomenant Jutge de primera instància del Jutjat núm. 2 dels de Barcelona el senyor Josep M.ª Olalde de Satrústegui.

Decret nomenant President de l'Audiència Provincial de Barcelona el Magistrat senyor Marià González d'Andia.

Governació. — Decret designant les persones que, pels motius que s'esmenten, passaran a formar part dels Ajuntaments que es relacionen, i rectificant alguns noms de Consellers d'altres corporacions municipals.

Economia i Agricultura. — Decret autoritzant les Comissaries delegades de la Generalitat perquè facin el reconeixement i segellat dels llibres administratius de les Cooperatives, Mutualitats, Sindicats i Pòsits, establerts a les comarques respectives, en les condicions que s'esmenten.

Decret autoritzant el Conseller perquè formalitzi el contracte d'arrendament dels pisos que ocupa el Departament a l'immoble del carrer de Fontanella, núm. 7, propietat de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat.

Assistència Social. — Decret dissolent el Patronat de l'Institut d'Assistència Social de Barcelona.»

l'adam
Passeig de Gràcia, 58
Telèfon 80321

CAMISERIA - CORBATES
DARRERES NOVETATS D'ESTIU

EXTENS ASSORTIT EN OBJECTES PER A PRESENTS propis per a regals

PERE SOLER MURCIA
MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIO
TINENT FLOMESTA, 14 TELEFON 30737

AIGUA!
En el cabal que interessi i a l'alçada que convingui s'obté fàcilment, còmode i econòmica, installant una
BOMBA VERTA
Grups complets des de 218 pessetes
(motor, bomba i vàlvula) Garantia amplíssima
Venuda per les cases més acreditades del ram.

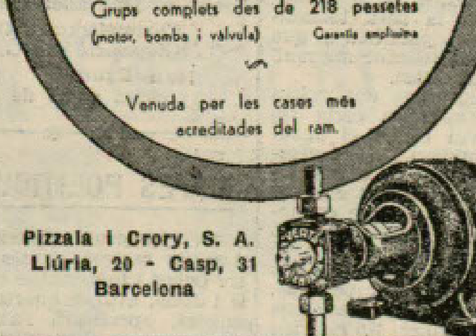

Pizzala i Crory, S. A.
Llúria, 20 - Casp, 31
Barcelona

Bombes «VERTA» rotatives
Bombes «CENTRI - VERTA» centrífugues
Bombes especials
Bombes a mà
Vàlvules - aixetes
Accessoris per a regar

SORIA ES TRAMITEN TOTA MENA D'ASSUMPTES A HISENDA, GENERALITAT, JUTJATS, AJUNTAMENTS, MINISTERIS, OBRES PUBLIQUES, ETC.
BARCELONA: Casp. 26. — Telèfon 15560
MADRID: Zurbano, 39. — Telèfon 47128

CASA DE SALUT
VIES URINARIES - BLENORRAGIA - VENERI
IMPOTENCIA - CURACIO ABSOLUTA
Consulta de 12 a 1 i de 6 a 8 - Carrer SANT PAU, 66, pral., 1.ª

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

LA QUESTIO DE XINA

Els governs de Nankin i Cantó es volen fer la guerra

Mentrestant el Japó augmenta les seves exigències tot i dient a cada moment que està satisfet del comportament del Govern xinès

UN GENERAL JAPONES HA DIT QUE ES DONA PER SATISFET

Pekin, 22. — El general japonès Doihara ha declarat que està satisfet que els xinesos hagin acceptat les peticions nipones; però mantindrà encara 1.500 homes prop de la Gran Muralla fins que totes les activitats anti-japoneses hagin acabat.

EL GOVERN DE NANKIN DIMITIRA ABANS D'ACCEDIR A LES NOVES EXIGENCIES JAPONESES

Nankin, 22. — Als cercles polítics s'assegura que el Govern xinès dimitirà abans de signar la concessió i conformitat a les demandes japoneses.

COMPTA AMB LA FIDELITAT DELS DOS VAIXELLS QUE FUGIREN DE CANTON

Nankin, 22. — Oficialment s'anuncia que el Govern de Nankin compta amb la fidelitat de les tripulacions dels vaixells rebels a Canton «Haishen» i «Haixai».

Hom desment la versió que els esmentats vaixells havien estat canonejats per un altre.

SIS VAIXELLS DE GUERRA DE NANKIN CAP A CANTON PER A BLOQUEJAR EL PORT

Hong-Kong, 22. — Es troben en aquestes aigües sis vaixells de guerra xinesos del Govern de Nankin. Llur presència fa creure que el Govern de Nankin es disposa a bloquejar el port de Canton.

* * *

Hong-Kong, 22. — Sembla confirmar-se el fet que l'esquadra xinesa que depèn del Govern de Nankin iniciarà d'un moment a l'altre el bloqueig de Canton, i adoptarà aquesta mesura a fi d'aconseguir que les autoritats de l'esmentada ciutat posin en llibertat l'almirall KiangXi-Twan, antic collaborador i gran amic del mariscal Xang-Kai-Shek. Nankin exigirà, a més, la llibertat d'altres personalitats que li són afectes i que estan presoneres a poder de les autoritats de Canton.

ANGLATERRA DEFENSARA HONG-KONG

Hong-Kong, 22. — Un cuirassat, un destructor i un submarí anglesos, que es troben al port, han fet preparatius per a protegir la ciutat per al cas que passi perill per la lluita entre els vaixells dels Governs de Nankin i Canton.

EL GOVERN DE TOKIO DONA INSTRUCCIOS A L'AMBAIXADOR DE XINA AL JAPO

Tokio, 22. — L'Ambaixador de la Xina al Japó ha sortit avui cap a Nankin. Abans de la seva partida ha celebrat una conferència amb el ministre japonès de l'Exterior, Hirota. Han tractat dels canvis fonamentals en la política xinesa, que el Japó considera indispensables per a la cooperació econòmica i política entre els dos països.

Sembla que el principal objecte de Hirota és acabar amb la campanya antijaponesa a Xina.

LES NOVES EXIGENCIES DEL JAPO

Tokio, 22. — En aquesta capital es segueix amb gran interès el desenvolupament dels esdeveniments de la província xinesa de Xahar, que són considerats decisius per al futur desenvolupament de la Xina del Nord.

Hom rep informes que les negociacions que ha sostingut el general japonès Doihara, nomenat governador de Xahar pel Japó, i el general xinès Sing, no han donat resultat, car el darrer no ha volgut acceptar la responsabuilitat d'ulteriors concessions al Japó, principalment en el que se refereix a l'extensió de la zona neutral, que, segons les demandes japoneses, hauria de comprendre el ferrocarril entre Pekin i Kalgan, a més de les principals carreteres de Mongòlia a Manxúria.

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Mussolini torna a amenaçar de separar-se de la S. de N.

LA PREMSA ITALIANA VOL QUE LA S. DE N. ARXIVI LA NOTA D'ABISSINIA

Roma, 22. — La premsa italiana comenta la nova nota dirigida a la Lliga de Nacions pel Govern abissini proposant el nomenament d'una Comissió neutral per tal d'estudiar sobre el terreny la situació a les regions frontereres d'Abissínia amb les colònies italianes d'Eritrea i Somàlia.

Segons els periòdics italians, la dita nota no té altre objecte que portar a cap una maniobra encaminada a complicar encara més la situació, ja de si molt enutjosa.

Als cercles polítics italians existeix el convenciment que l'organisme de Ginebra es limitarà a afegir la nova nota abissínia al copiós «dossier» del litigi amb Itàlia, i es declara que, en el cas contrari, la S. de N. trobaria una forta oposició per part d'Itàlia.

SI SE'N PARLA, ITALIA MARXARA DE GINEBRA

Roma, 22. — La revista oficiosa de política internacional «Affari Esteri» escriu que en el cas que l'organisme de Ginebra atengui les peticions formulades per Abissínia, Itàlia es retirarà de la S. de N.

EN LES CONVERSES DE ROMA ES PARLARA D'ABISSINIA

Londres, 22. — Sobre la pròxima visita d'Eden a Roma, el «Daily Telegraph» diu saber que, si bé de poca duració, serà de gran importància.

El comentarista diplomàtic de l'esmentat periòdic considera que les qüestions de la limitació general dels armaments de terra i de l'aire, i el Pacte danubià, no podran ésser discutides a Roma sense una allusió al litigi italo-abissini.

El periòdic segueix dient que no és impossible que Itàlia i Anglaterra arribin a un acord en el sentit que la segona ajudi aquella a la consecució de les seves aspiracions a Etiopia. En aquest cas, el panorama polític europeu prendria un aspecte completament nou.

* * *

París, 22. — El ministre anglès senyor Eden, parlant amb els periodistes, ha declarat que en les seves converses amb Laval han canviat impressions sobre el conflicte italo-abissini. Mr. Eden ha dit que immediatament després de la signatura de l'acord naval anglo-germànic de Londres, féu declaracions de profunda amistat vers Itàlia.

Mr. Eden ha dit també que quan torni a Londres, després d'haver parlat amb el senyor Mussolini, tractarà de preparar una altra Conferència a celebrar a París amb el senyor Laval, en la qual es tractarà àmpliament del conflicte italo-abissini.

ELS SOCIALISTES VOLEN FER UN CONGRES INTERNACIONAL EN DEFENSA DE LA INDEPENDENCIA D'ABISSINIA

Lausana, 22. — La «Gazette de Lausanne» publica aquest matí una important informació. Assegura l'esmentat periòdic que els partits socialistes de tots els països d'Europa estan realitzant activament els treballs preliminars per a convocar un Congrés Internacional de protesta contra l'actitud d'Itàlia en pretendre anexionar-se nous territoris a l'Africa Oriental, sense tenir en compte la independència d'Abissínia.

El Congrés de referència serà convocat pròximament en una important ciutat de Suïssa.

La «Gazette de Lausanne» es dirigeix al Govern de Berna demanant-li que prohibeixi que l'esmentat Congrés tingui lloc a la Confederació Helvètica, perquè considera que suposa una immiscuició en els assumptes interiors d'una altra potència.

AVIONS ANGLESOS PREPARATS PER A EVACUAR ELS EUROPEUS D'ABISSINIA

Londres, 22. — Al «News Chronicle» li comuniquen des del Caire una interessant informació segons la qual l'Aviació britànica d'Egipte es troba mobilitzada; àdhuc s'ha preparat una esquadra de grans avions militars de transport que marxaran cap a Abissínia per tal d'iniciar l'evacuació dels súbdits britànics residents en aquell país.

Sembla també que altres europeus residents a Abissínia seran igualment evacuats per l'Aviació britànica, per haver sollicitat aquells que se'ls permeti acollir-se al pavelló anglès.

UNA INFORMACIO FRANCESA SOBRE L'ARMAMENT D'ABISSINIA

París, 22. — Al periòdic «Le Matin» li comunica el seu enviat especial a la Somàlia francesa que ha pogut esbrinar els armaments destinats a Abissínia que han estat desembarcats al port de Djibuti des del primer de gener hasta el 10 de juny actual. Són els següents: 16.000 fusells de guerra, 600 fusells metralladores, 5.500.000 cartutxos procedents de Bèlgica i Txecoslovàquia i dos fusells metrallores suïssos contra avions.

El propi informador afegeix que pròximament sortiran cap a Abissínia 1.400 fusells de guerra, 2.850 mosquetons i 7.000.000 de cartutxos, perquè ja s'ha rebut l'oportuna llicència. També sortiran per igual motiu nou caixes de productes químics procedents d'Hamburg, d'un pes brut de 425 quilos i dos tubs d'oxigen que pesan 52 quilos.

El corresponsal nega que hagi passat per Djibuti un sol canó ni un sol avió construït especialment per a la guerra.

En canvi, el periodista concedeix importància al fet que en aquests moments viatgin en direcció a Abissínia dues missions alemanyes, integrada una d'elles per un general, dos coronels i set oficials, i la segona per deu enginyers i tècnics, que s'uniran als molts que ja es troben establerts a Etiòpia.

MES AMENACES DEL DUCE A LA S. DE N.

Roma, 22. — Als círcols autoritzats es manifesta que Itàlia no manifestarà la seva actitud prop el memoràndum presentat últimament a la S. de N. per Abissínia, fins que no rebi la comunicació oficial del Secretariat de l'organisme internacional.

Hom afegeix que hi ha esperances que la S. de N. no donarà gran importància a les demandes abissínies; però que si aquestes esperances no es compleixen, el Duce està decidit a retirar-s de la Lliga de Nacions i a rebutjar tota intervenció ulterior d'altres potències en el seu conflicte amb Abissínia.

LES CONVERSES NAVALS

(Ve de la pàgina 12)

de Londres, per mitjà de l'ambaixador britànic a París, que es suposa que és la resposta de la nota francesa a Anglaterra sobre l'acord anglo-alemany de Londres.

UNA DECLARACIO DE LAVAL, MOLT AMBIGUA

París, 22. — Aquest tarda, poc després de dinar, els senyors Laval i Eden han reemprès les seves converses iniciades ahir. L'entrevista ha acabat a mitja tarda i el senyor Laval ha facilitat després d'ella, el següent comunicat: «Mr. Eden i jo hem tingut un canvi d'impressions sobre l'acord naval anglo-alemany i hem discutit els problemes que es plantegen per la situació actual. A més a més, referent al comunicat franco-britànic de Londres, de 3 de febrer, la manera d'aplicar la nostra cooperació, que és absolutament necessària, per a arribar pràcticament a una solució de totes les qüestions plantejades en dit Protocol de Londres, que interessen, no solament els nostres governs, sinó també totes les potències d'Europa. Mr. Eden ha informat el seu Govern de la substància de les nostres converses, les quals es reemprendran quan aquell retorni de Roma. Mr. Eden i jo hem estat d'acord en reconèixer que França i Anglaterra han de mantenir la seva cooperació actual, tan estreta com sigui possible per al ferm establiment de la pau d'Europa, augmentant la seguretat collectiva.»

EDEN NO POT RESOLDRE PEL SEU COMPTE I HAURA DE DECIDIR EL SEU GOVERN

París, 22. — A darrera hora es diu que en vista de la gravetat dels problemes plantejats per Laval a Eden, aquest ha cregut prudent no decidir per si sol. Per això els esmentats problemes seran examinats a Londres, en el curs d'un important Consell de Ministres. Després de celebrat aquest i tornat Eden de Roma, es reprendran les conversacions franco-britàniques de manera decisiva.

En definitiva, les converses Laval i Eden han servit únicament perquè el primer fes una clara exposició de l'opinió francesa respecte a l'acord naval anglo-germànic amb relació als problemes europeus, als quals, segons França, afecta aquell acord.

L'OPINIO FRANCESA COMPLETAMENT DESORIENTADA

París, 22. — La impressió als círcols polítics respecte a l'estat actual de les negociacions franco-britàniques era, aquesta tarda, completament desorientadora, puix que a l'exagerat optimisme dels uns s'oposava una altra versió segons la qual les conversacions acabaren pràcticament aquest matí sense cap acord, encara que amb l'esperança que es reprenguin en tornar el senyor Eden de la capital d'Itàlia.

EDEN CAMI DE ROMA

París, 22. — Aquesta nit, a les deu (hora francesa), ha sortit cap a Roma el senyor Anthony Eden.

Els periodistes britàniques que l'acompanyen ens asseguraren que en les conversacions celebrades amb Laval s'ha tractat àmpliament sobre el litigi italo-abissini, del qual tractarà també —potser no oficialment— en les seves entrevistes amb Mussolini.

També se'ns digué que, en tornar de Roma, el senyor Eden s'aturarà novament a París.

FRANÇA NO QUEDARA PER SOTA D'ALEMANYA EN ARMAMENTS NAVALS

París, 22. — Els comentaris d'alguns periòdics francesos sobre l'acord naval anglo-germànic de Londres, que diuen que sobre les bases fixades en aquell Alemanya excederia aviat la flota naval francesa en potència de combat, i que, per tant, França ha de començar immediatament la construcció de nous vaixells de guerra, han estat francament rebutjats per un alt oficial del Ministeri de Marina, el qual declara en el periòdic «L'Intransigeant» que la flota alemanya no excedirà en cap cas la potència de la francesa, ja que el tonatge dels vaixells de guerra alemanys no podrà ésser major que el dels vaixells de primera línia de França, i que, a més, el tonatge total de creuers lleugers i submarins assignats a Alemanya és inferior al que posseeix França en les mateixes categories.

La informació afegeix que el total de tonatge de la flota francesa s'eleva a la meitat del de la britànica, i que per ara no hi ha por d'una carrera d'armaments navals. Diu també que no és cert que la marina de guerra francesa sigui antiquada, i que, pel contrari, és completament moderna i té unes tripulacions fortes i molt disciplinades.

Segueix dient que el creuer «Dunkerke» estarà acabat aviat i que pròximament es començarà la construcció d'un altre vaixell del mateix tipus, i acaba manifestant que el Parlament ha aprovat ja la construcció de dos vaixells de 35.000 tones, que seran posats en grada si les circumstàncies ho aconsellen.

OFICIALMENT, ELS MORTS DE WITTENBERG SON CENT-DOS

Berlín, 22. — Segons informes de darrera hora el nombre de víctimes per la catàstrofe de la fàbrica d'explosius de Reinsdorf puja a 102, puix que als 60 morts en els primers moments s'han d'afegir vuit més que han mort a conseqüència de les ferides rebudes i 34 desapareguts, als quals hom dóna també per morts.

A l'hospital hi ha altres 96 ferits greus. Hom calcula que 600 persones sofriren ferides de poca consideració.

Com ja s'ha comunicat, el canceller Hitler ha visitat avui els ferits que es troben a l'hospital. Parlà després amb el director de l'establiment, el qual li manifestà que espera que tots els ferits que hi ha actualment a l'hospital puguin guarir-se completament.

TREBALLS PER A SOLUCIONAR LA CRISI IUGOSLAVA

Belgrad, 22. — Durant aquest matí la regència ha continuat les consultes per a solucionar la crisi. Successivament, han visitat la regència tots els caps dels partits anteriorment disolts.

ELS CREDITORS DE LA CITROEN HAURIEN ARRIBAT A UN ACORD

París, 22. — Es confirma que, en la reunió celebrada ahir al Palau de la Mutualitat pels principals creditors de la Societat Citroen, s'acceptà, per gran majoria, una proposició d'acord per a la consolidació a llarg termini de l'entitat en fallida, el passiu de la qual s'eleva a uns 710 milions de francs. Encara no es coneixen els detalls de l'esmentat acord.

UN MINISTRE JAPONES DETINGUT QUAN SALTAVA LA TAPIA D'UNA CASA QUE NO ERA LA SEVA

Toquío, 22. — El ministre de ferrocarrils senyor Utxida ha estat protagonista d'un curiós incident. Quan l'esmentat senyor escalava la tàpia del seu jardí per tal de saltar al del seu amic, fou detingut per la policia.

El ministre allegà la seva condició de ministre davant l'asseveració del qual els policies esclataren en grans rialles per creure'l un impostor.

Una vegada comprovada la identitat del senyor Utxida fou posat en llibertat. Aquest s'apressà a visitar als agents que l'havien detingut.

LA SITUACIO INTERIOR DE FRANÇA

París, 22. — A la premsa d'esquerra d'aquest matí s'ha iniciat una activa propaganda per al major èxit d'uns actes que es projecta celebrar a tot França el dia 14 de juliol pròxim, aniversari de la presa de La Bastilla.

Es tracta pels partits d'esquerra, d'aconseguir un front únic perquè totes les organitzacions esquerristes celebrin el mateix temps a tot el territori francès nombrosos actes que es titularan «de defensa de les llibertats democràtiques, del pa dels treballadors i de la pau».

HONGRIA VOL REARMAR-SE

Budapest, 22. — En la sessió de la Cambra, durant la discussió dels pressupostos, el cap del Govern, general Goemboes, ha pronunciat un important discurs sobre els problemes de la política interior i exterior d'Hongria. Ha declarat solemnement que aquest país no renunciava, de cap manera, a les seves peticions referents a l'absoluta igualtat de dretes.

El senyor Goemboes digué que Hongria reclamava sobretot el restabliment del servei militar obligatori, amb dos anys de servei com a màxim.

Especificà també que reclamava els mateixos armaments que disposen els països de la Petita Entesa.

En analitzar la política exterior d'Hongria, declarà que perseguia, principalment, la revisió pacífica dels tractats de pau, així com també la solució del problema de les minories hongareses als Estats veïns, la situació dels quals qualificà d'insuportable, ja que els hongaresos estan sotmesos a constant vexacions.

Acabà dient que la Conferència del Danubi ha estat prorrogada i ha estat suplantada pel moment, precisament perquè aquells Estats que tenien major deure d'ocupar-se de les qüestions relacionades amb la igualtat de drets d'Hongria, s'han negat a fer-ho.

* * *

Budapest, 22. — En els centres polítics s'atribueix extraordinària importància a la declaració feta pel President del Consell, senyor Goemboes, en la qual anuncia que la projectada Conferència del Danubi, que havia de celebrar-se a Roma, ha estat ajornada indefinidament, perquè els Estats que havien de precisar la seva actitud respecte a les peticions d'Hongria d'ésser admesa a la Conferència amb igualtat de drets, s'han negat a reconèixer-los.

València, 22. — La Premsa publica el següent anunci de la Companyia Transmediterrània: «Pel present avís es fa avinent al públic que des del dia 1er. de juliol el servei bisetmanal que prestava la motonau «Ciudad de Valencia», entre València i Barcelona, queda suprimit.»

La notícia ha produït veritable estranyesa, car, a part dels perjudicis que es fan al comerç en general i al públic, que comptava amb un excellent mitjà de locomoció, especialment durant l'època estival, aquesta suspensió agreujarà la qüestió de l'atur, que tant de malestar causa ja als ports d'ambdues capitals.

CHIAPPE SERA ALCALDE DE PARIS

París, 22. — Per 36 vots contra 49, s'ha decidit presentar la candidatura del senyor Chiappe per a la presidència del Consell Principal de París.

LES RELACIONS COMERCIALS FRANCO-ESPANYOLES

París, 22. — Han començat aquest matí les negociacions entre els delegats espanyols, que arribaren ahir a aquesta capital, i els representants del Govern francès, per tal de veure d'arribar a un acord abans del 30 del corrent mes, que eviti la ruptura definitiva de les relacions comercials entre ambdós països. Si com es considera probable, es converteix un modus vivendi provisional entre ambdós països, abans del 30 del corrent mes, prosseguiran les negociacions amb tota intensitat a fi d'arribar a un acord definitiu en les relacions comercials entre Espanya i França, que facilitin l'entrada de fruites i hortalisses de producció espanyola a França i els automòbils de producció francesa a Espanya.

Si bé no s'ha avançat molt en aquestes conversacions preliminars en les negociacions, els delegats espanyols després de la primera reunió es mostraven en extrem optimistes en el que respecta a la conclusió d'un nou acord comercial franco- espanyol.

En connexió amb les negociacions comercials franco-italianes se celebrà aquest matí una important conferència entre el cap del Govern senyor Laval i el ministre del Comerç, senyor Marcel Regnier.

L'ARQUEBISBE DE NOVA YORK PUBLICA UNA PASTORAL REFERENT A MEXIC

Nova York, 22. — El cardenal arquebisbe de Nova York, monsenyor Hayes, ha publicat una pastoral que serà llegida demà, diumenge, a tots els temples de la seva diòcesis. Es refereix a la persecució religiosa a Mèxic.

El cardenal Hayes diu que és un deure dels fidels neoiorquins fer tots els esforços perquè cessió la persecució antirreligiosa a Mèxic, que va principalment contra els catòlics, els quals són objecte de vexacions per part de les autoritats mexicanes, que desenvolupen una tasca «crudel, diabòlica i tirànica».

En la pastoral es diu que tant l'església catòlica com el fidel poble mexicà «sofreixen una persecució crudel i indignament hipòcrita, desencadenada per una audaç minoria imposada per la força, que ha anat promulgant lleis que atrofien tots els drets humans, com si la seva única missió fos la d'arrabassar al poble la llibertat de paraula, educació, consciència i reunió quan el poble és catòlic».

El document diu que la persecució no va dirigida únicament contra l'església catòlica, sinó contra els sentiments religiosos de totes classes.

La pastoral diu que la persecució és un atemptat a la Humanitat perquè ataca aquells principis en els quals s'assenta la felicitat, el benestar i la prosperitat del poble.

El cardenal recorda que la persecució mexicana ha provocat una conferència nacional de tots els bisbes dels Estats Units, i acaba aconsellant als fidels que multipliquin els actes de protesta a tota la Unió contra la persecució de què són objecte els catòlics a la República mexicana i elevin els seus precs al cel perquè s'acabi la persecució.

MOBLES DE LUXE
MOBLES SENZILLS
CALÇATS
MAQUINES DE COSIR
RADIOS

Compra-venda i canvi de tota mena d'articles
Subhastes variades tots els dies a les 4 tarda

Sempre al
HOTEL DE VENDES
PELAI, 8

JOAN LLEVADOT ESTRADE
ADVOCAT
Unió, 17, primer, primera Telèfon 1979
TARRAGONA -- Despatx a MONTBLANC: els divendres a Francesc Macià, 31

Dr. CASASA BLENORRAGIA AGUDA I CRONICA, GUARIMENT TOTAL. — SIFILIS, PELL, LLAGUES DE LES CAMES
Tallers, 29, entresol - D'11 a 1 i de 5 a 8 - PREUS ECONOMICS

Telèfons de
LA HUMANITAT
Redacció: 22122
Impremta: 14446

Demòcrates! Llegiu LA HUMANITAT

UNA VISTA INTERESSANT

Compareixen davant del Tribunal d'Urgència, l'"enemic públic número 1", Francesc Morales i Josep Serrano, acusats per l'atracament a la casa Donat

El fiscal demanava pena de mort per als tres processats -- Els dos primers són condemnats a 34 anys de presó i el darrer és absolt

Ahir, al matí, començà en la secció segona, convertida en Tribunal d'Urgència, la vista de la causa pel robatori frustrat i homicidi, ocorregut al saló de Garcia Hernàndez, el dia 19 d'octubre passat, a la casa Donat.

Com a processats figuren Josep Martorell Virgili (a) «L'enemic Públic núm. 1», Josep Serrano Castroviejo i Francesc Morales López.

L'autoritat havia adoptat grans precaucions i la gernació que desitjava assistir a la vista era grandiosa.

A la porta de l'Audiència es formaren llargues cues en les quals es veien noies joves. Més tard arribaren moltes senyoretes elegantment vestides, les quals no tingueren altre remei que posar-se a la cua, i com que hi havia molta gent, la majoria d'elles es quedaren sense poder entrar al saló on tenia lloc la vista.

Forces d'assalt tenien preses totes les portes i les persones que passaven per aquell lloc eren escorcollades. Les precaucions foren molt severes.

CONSTITUCIO DEL TRIBUNAL

A les onze del matí ha quedat constituït el tribunal, el qual està format pels senyors Jovino Fernàndez Peña, com a president, i els magistrats senyors Gonzàlez Andiña, Zuiga, Pérez i Sereiz.

Ha actuat de fiscal el tinent fiscal senyor Juli Díaz Sala, en substitució del senyor Matoses, que és el qui havia qualificat la causa.

El senyor Matoses, però, ha restat uns moments en la sala per tal d'illustrar el tinent fiscal. Pren seient al costat del tinent fiscal l'advocat fiscal senyor Solano.

Com que les defenses triguen a presentar-se, el president ordena que siguin cridats els suplents que per a tal cas han estat nomenats, i aquesta mesura sembla que obliga els defensors a presentar-se. Aquests són el senyor Medina, que defensa Martorell; senyor Fernàndez Ros, que defensa Francesc Morales, i Barriobero, que defensa Serrano Castroviejo.

Com que el senyor Barriobero estava defensant una altra causa en la secció tercera, també d'urgència, hom acorda que, momentàniament, el lletrat senyor Vilarrodona nomenat en aquell acte i d'acord amb el processat, substitueixi el senyor Barriobero. Es comença la vista.

UN ACORD DE LA SALA

El president fa constar que d'acord amb l'article 71, ha de donar compte d'haver rebut una certificació mitjançant la qual, un individu, que no és cap dels processats, s'ha declarat autor de l'atracament a la casa Morera, que també estava involucrat en aquest sumari i que el fiscal, en vista d'això ha sollicitat i així ho acorda la Sala, que es treurà el testimoni de tant de culpa pel que es refereix a aquest fet i es desglossarà del sumari que es ventillava sense que la vista se suspengués.

Les defenses han estat conformes amb allò acordat per la Sala.

Es tracta de l'atracament a la fàbrica de licors Morera, que en el jutjat militar, on començà a instruir-se la causa, s'uniren en un sol sumari, ja que apareixien com a autors els mateixos processats i com que, amb la detenció de Rafael Sansegundo, aquest s'ha declarat autor del fet i ha dit que Martorell no hi havia intervingut, és el que ha motivat l'acord que deixem apuntat.

COMENÇA LA CAUSA

Donada l'ordre d'Audiència pública, el local es va omplint a poc a poc, puix que els guàrdies imposen que s'entri molt a poc a poc.

El president dóna l'ordre de llegir l'apuntament, cosa que realitza el relator senyor Aurelià López.

COM OCORREGUEREN ELS FETS

Segons aquest apuntament, el dia 19 d'octubre els processats, amb un altre anomenat Joan Pata Sànchez, entraren a la casa Donat, del Passeig de Garcia Hernàndez, número 171, i intimidant els qui hi havia, tractaren d'apoderar-se del diner que hi havia a la casa, per a la qual cosa l'anomenat Pata hi estigué moments abans a demanar feina, amb el fi d'assabentar-se de les persones que hi havia.

Entraren al local alguns individus, i els dependents de la casa van trencar un vidre; això serví d'avís als guàrdies que hi havia al carrer, i tot seguit començà el tiroteig.

Els atracadors, en sentir els dispars, sortiren i es tirotejaren amb la força pública; un dels atracadors, anomenat Pata, resultà mort. Tot seguit tractaren de pujar a un auto, però no ho aconseguiren, i aleshores marxaren cap a l'Avinguda Gaudí, on pujaren a un taxi i desaparegueren.

A conseqüència dels trets resultà mort el guàrdia de Seguretat Francesc López Pérez i ferit un altre guàrdia anomenat Josep Oller, el qual va guarir als 167 dies; també resultà ferit el paisà Joan Beltran, qui guarí al cap de 67 dies, i Trinitat Bayun, resultà lleument ferida.

El fiscal qualifica els fets com de robatori a mà armada, efectuat en quadrilla, amb intimidació a les persones, dels quals resultà un homicidi, agressió a la força pública, amenaces i tinença illícita d'armes de foc.

En les seves conclusions sollicita que s'imposi a cada un dels processats la pena de mort, i en cas d'indult, la de reclusió perpètua; les penes de quatre anys i un dia per les amenaces i coaccions, i la de tres anys per la tinença illícita d'arma de foc.

LA DECLARACIO DE L'«ENEMIC PUBLIC NUM. 1»

Acabada la lectura, comença l'interrogatori del processat Josep Martorell Virgili, el qual porta un elegant vestit de color gris clar, ben confeccionat, una samarreta verda de punt, sense corbata i sabates de color.

Amb una veu no tan serena com d'altres vegades, Martorell, contestant al fiscal, diu que és fill de Sabadell, que té 22 anys, de professió mecànic electricista, i afegeix que viu del seu treball, principalment a França i a Barcelona. Diu que marxà cap a França, d'on tornà el dia 4 d'octubre, i es va dedicar a buscar feina. En ésser detingut treballava com a corredor d'abonaments per a l'entreteniment de portes metàlliques, de la casa Ibàñez.

Nega haver pres part en l'atracament que es relaciona a aquesta causa, i diu que no conegué els altres dos processats fins que el detingueren al «Bar los Federales».

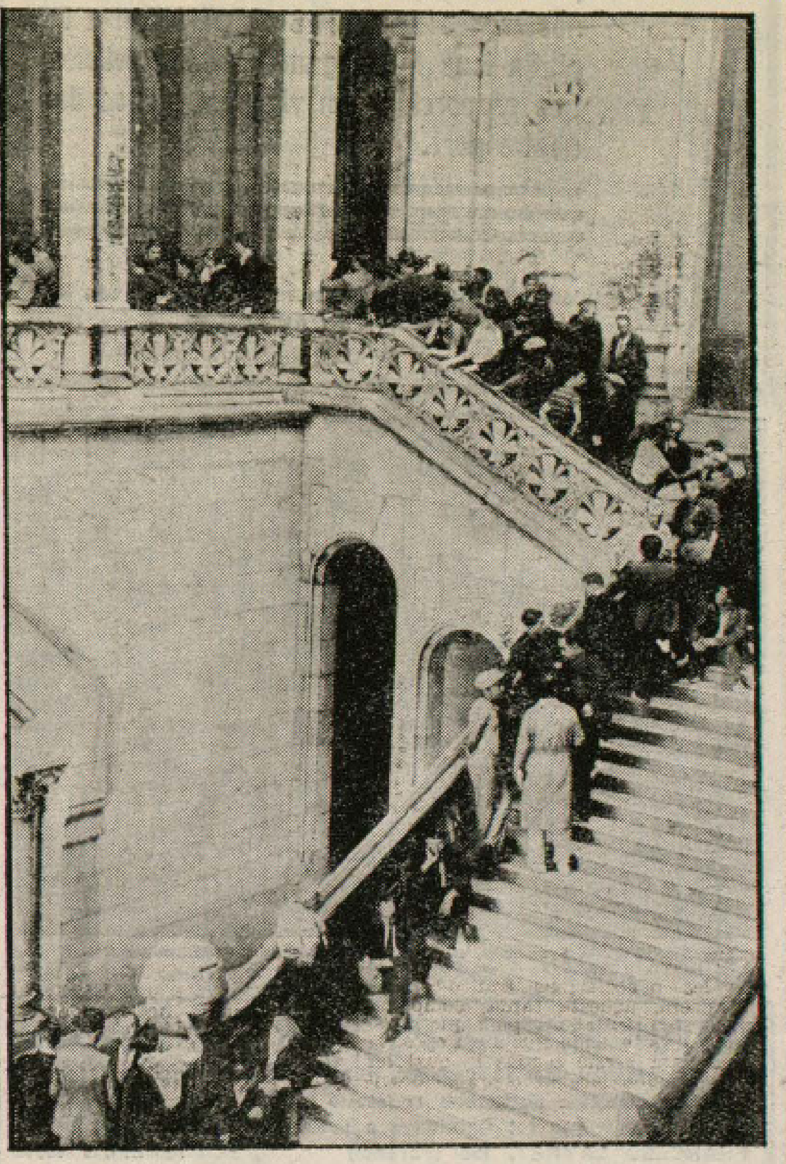

El públic fent cua per tal d'assistir a la sensacional vista

(Foto. Centelles)

Afegeix que el dia 19 d'octubre estava malalt, i que per tant no podia pas acudir a l'atracament.

Contestant a les defenses explica que les detencions s'efectuaren per sorpresa i que freqüentava el bar. Diu que en entrar es llançaren sobre els set o vuit individus i que durant el temps que estigueren detinguts no foren acarats.

Explica que va estar incomunicat durant 20 dies i que hom li atribueix moltes coses que no ha fet.

Després explica que en temps del Govern Berenguer, en sortir de la presó el qui fou cap de Policia de Catalunya senyor Badia, van fer amistat i treballaren junts per a l'adveniment de la República, i com que la República ha canviat molt de les idees que ells propugnaven, ell passà a un altre camp polític.

Diu que Badia, en arribar a ésser Cap, va voler que li servís de confident, cosa que no acceptà, per tal com és incapaç de denunciar ningú perquè vagi a la presó.

(Aquesta frase produeix un murmuri d'aprovació entre el públic, que el president talla amb la campaneta).

Segueix dient que Badia era capaç de tot i fou per això que anà a França, on comprà les pistoles que li trobaren, ja que a França la venda és lliure.

Vingué amb motiu del moviment d'octubre perquè confiava que en treuria algun profit, i portà de França uns 300 francs. S'estatjà al carrer de Congost, 47, a casa d'uns recomanats per un company de treball de França.

Les pistoles les lliurà a un amic el qual, en dir-li que no volia guardar-les a casa seva, les anà a recollir i fou el mateix dia que el detingueren.

Explica les diligències de la policia en els reconeixements i acusa el cap del rondí com a instigador d'aquests reconeixements, fent-lo córrer i dir als guàrdies que podien reconèixer-lo pel darrera quan corria.

Diu que a la Direcció de Policia el reconegué el doctor Platero de les lesions que presentava en la boca a causa dels mals tractes, i que després fou reconegut a la presó pels dos metges militars, els quals també confirmaren els danys a la boca.

Explica on i com estigué malalt. Cita diversos testimonis, entre ells un farmacèutic al qual anà a consultar.

El defensor li demana que expliqui per què se l'anomena «Enemic Públic núm. 1» i el president li talla la paraula perquè es subjecti a allò que interessa la causa.

El fiscal li pregunta com fou que no coneixent els altres processats amb un d'ells tenia una sentència per atracament.

Contesta el processat que ignora el per què.

DECLARA JOSEP SERRANO

A seguit declara Josep Serrano Castroviejo. Es solter, natural de Navarrete (Logroño), baix d'estatura; vesteix amb decència i parla amb desembaràs.

Digué que és jornaler, que vingué a Barcelona en recerca de treball, i que gairebé sempre ha treballat en obres de construcció, i en ésser detingut, estava de corredor d'una sastreria del carrer de Santa Cecília, on guanyava unes 30 pessetes setmanals.

No coneixia els altres processats, i explica que fou detingut el dia 7 de gener, al bar «Los Federales», abans que ho fos el Martorell; el tancaren a una habitació, on sentí com detenien el Martorell, al qual no conegué fins a aquell moment.

Considera que la condemna que sobre ell pesa, és injusta i que el condemnaren essent innocent.

Nega que prengués part en aquest atracament, ja que pot demostrar que estigué a Horta tota aquella setmana, i explica les persones que amb ell estigueren la tarda del 19 d'octubre.

Afegeix que fou maltractat a la Direcció de Policia, per uns agents, donant el nom d'un, i assenyalà a un altre que està al públic, com el qui també li va pegar.

El lletrat defensor demana que consti en acta aquesta manifestació, i que es prengui el nom de l'agent assenyalat, ja que el fet per la policia, és pitjor que atracar la gent.

El president li replica amb energia, i segueix el lletrat dient que això subleva tota persona honrada.

Nou cop de campana. S'ordena que consti en acta el sollicitat.

El processat segueix dient, que també hi hagué persones a la Direcció i al Jutjat que el tractaren molt bé; cita el jutge militar, i especialment el jutge del Jutjat número 6, per al qual té frases d'elogi per la seva cavallerositat, el mateix que per diversos policies.

Acaba assegurant que no prengué part en aquest atracament, i que es va veure víctima d'una persona inícua.

DECLARACIO DE FRANCESC MORALES

Després declara Francesc Morales López; és d'Onteniente, filador mecànic i afiliat a la C. N. T.

Digué que estigué condemnat pels successos de Terrassa per l'autoritat militar, i després fou amnistiat, i que no ha tingut cap nova causa.

Nega la seva intervenció en l'atracament del dia 19 d'octubre, i afegeix que no recorda on estigué aquella tarda i el que féu.

Coincideix amb els altres en el referent als mals tractes i a la seva detenció al bar «Los Federales». Afegeix que al registre que se li féu a casa seva no li trobaren res

LA PROVA TESTIFICAL

Comença la prova testifical, i desfilen l'amo i dependents de la casa Donat, els quals referiren el fet en la forma abans esmentada, i no conegueren cap dels processats com els que estigueren allí, encara que per la precipitació que es féu l'intent d'atracament, no podien conèixer-los bé.

Després declara un guàrdia de seguretat que intervingué en el tiroteig, i reconeix el Martorell com un dels que disparaven contra la força i sortia de la casa, i el Serrano, li sembla que és un altre dels atracadors, encara que no pot precisar-ho.

A tres quarts de dues de la tarda es suspèn la vista per a continuar-la a les quatre.

La sessió de la tarda

A dos quarts de cinc es reprèn la sessió, continuant la prova testifical.

El primer de declarar és el guàrdia d'assalt Josep Amigó, el qual sostingué un tiroteig amb els atracadors. Un d'aquests l'apallissà amb la culata de la pistola. El testimoni reconeix en el Morales l'individu que el colpejà.

A continuació declarà Anastasi Marín, xòfer d'un taxi que els atracadors robaren a la Diagonal i que utilitzaren per a realitzar l'atracament. Declarà no reconèixer cap dels que seuen a la banqueta.

També declarà Josep Bertran, xòfer, el qual no aporta cap dada d'interès.

Amador Sànchez, guàrdia d'assalt, que fou un dels que mantingué el tiroteig amb els atracadors, declara que creu reconèixer el Serrano com a un dels atracadors.

Seguidament declara Eduard Quintela, agent d'Investigació i Vigilància, el qual explica com es portà a cap la detenció dels atracadors. Reconeix el Martorell, a Serrano i al Morales.

També comparegué el fiscal senyor Corbella, el qual donà compte de la manera com les autoritats militars instruïren primerament les diligències i els reconeixements.

Més tard compareguéren els testimonis de les defenses que ho foren pel Martorell, Júlia Díaz i el seu marit Eusebi Torres, els quals tingueren de rellogat al Martorell, quan aquest arribà a Barcelona i asseguren que estava malalt cap als voltants del dia 19 d'octubre, encara que no pogueren precisar quin metge l'assistí.

Pepeta Solves, promesa de Serrano Castroviejo i el seu pare asseguren que durant totes les tardes del mes d'actubre Serrano anà a un bar d'Horta on parlava amb la seva promesa.

Acabades les proves, el fiscal eleva a definitives les seves conclusions i el mateix fan els lletrats defensors de Serrano i Morales. El defensor de Martorell demana que solament s'imposi al seu patrocinat per tinença illícita d'arma, dos anys, quatre mesos i un dia.

A continuació parla el fiscal el qual fa una exposició dels fets ocorreguts, dels que resultaren morts un guàrdia i un atracador. Analitza també els reconeixements efectuats a Prefectura dividint-los en dos grups, el primer pels empleats de la casa Donat i el segon pels guàrdies, deduïnt la conclusió que tots ells reconegueren als processats.

Acabà demanant la pena més greu per als del banquet a fi de contribuir a la pau de Barcelona.

Per haver de marxar amb l'exprès de Madrid parlà primer l'advocat senyor Barriobero.

Féu resaltar la innocència del seu patrocinat Serrano Castroviejo, en un brillant informe.

A continuació parlà l'advocat senyor Medina, defensor de Martorell Virgili. Digué en començar que és la darrera vegada que vesteix la toga, ja que en el transcurs d'aquest procés ha après tant, que té la decisió ferma d'abandonar l'advocacia.

Dedica elogis al seu patrocinat com a xicot intelligent i diu que tot el que li passa és conseqüència de l'odi de Badia contra ell, odi que ha heredat la policia de l'Estat.

Acaba el seu discurs demanant l'absolució del seu patrocinat.

En defensa del Morales parlà a continuació l'advocat senyor Fernàndez Ros, el qual manifesta que el que es ventila ací és la campanya del Govern contra la F. A. I. i com sigui que el seu defensat pertany a aquesta organització, és per això que es veu perseguit. Acabà demanant a l'igual que els altres defensors l'absolució.

LA SENTENCIA

A les nou de la nit, el Tribunal es reuní i dictà sentència, la qual és: Es condemna Josep Martorell Virgili i Francesc Morales López, pel delicte d'intent de robatori i homicidi a la pena de 30 anys de presó, i per la tinença illícita d'arma de foc a quatre anys de presó i les indemnitzacions de 20.000 pessetes al guàrdia mort; cinc mil al ferit i 30 a la xicota ferida. Es absolt lliurement Josep Serrano Castroviejo.

Eleccions a l'Ateneu de Madrid

Manuel Azaña és elegit president de la Secció de Ciències Morals i Polítiques

Madrid, 22. — Amb assistència de nombrosíssims ateneistes se celebrà junta general extraordinària per a l'elecció de càrrecs a les seccions.

Resultaren elegits els següents senyors:

Secció de Ciències Morals i Polítiques: President, Manuel Azaña; vice-president, Nicolau Pérez Serrano; secretaris: Josep Prat Garcia, Josep Garcia i Garcia, Antoni Ramos i Miquel Nistal Martínez.

Secció de Ciències Històriques: President, Claudi Sànchez Albornoz; vice-president, Galo Sànchez Sànchez; secretaris: Joan Civens Lallave, Rafael Lainez Alcalà, Rafael Cartes i Elisa García Araez.

Secció de Pedagogia: President, Francesc Barnés Balinas; vice-president, Josep Ballester Gonzalbo; secretaris: Isabel Oyarzàbal, Juli Hernàndez Ibàñez, Marià Sàez Morilla i Cèsar Lombardia.

Secció de Ciències Econòmiques: President, Oleguer Fernàndez Baños; vice-president, Pasqual Carrion; secretaris: Josep de Benito, Antoni Lasheras Sanz, Francesc Galàn i Julià Alienes.

Secció de Literatura: President, Ramon del Valle Inclan, vice-president, Ciprià Rivas Cherif, secretaris: Alexandre R. Casona, Antoni Espina, Guillem de la Torre i Maria Pilar Martínez Sanz.

Secció de Música: President, Oscar Esplà; vice-president, Adolf Salazar; secertaris: Gustau Pittaluga, Ricard Fuente, Just Torralba i Consol Verdés Montenegro.

Secció de Filosofia: President, Francesc Romero Otazo; vice-president, Agustí Mateos; secretaris: Joaquim Alvarez Pastor, Salvador de Lissarrague, Manuel G. Sesma i Guillem Díaz Doin.

Secció de Ciències Exactes, Físiques i Naturals: President, Josep Giral Pereira; vice-president, Josep Barinaga; secretaris: Josep Royo Gómez, Joaquim Gómez de Llarena, Josep S. Gallego Díaz i Faustí L. Cuadrado.

Secció de Medicina: President, senyor Sacristan; vice-president, Lluís Galandre; secretaris: Miquel Díaz Tendero, Guillem Muñiz, Joan Pablo d'Ors i Juli Recatero.

Secció Iberoamericana: President, Francesc Vighi; vice-president, Laudelino Morena; secretaris: Rodolf Baron Castro, Santiago Masferrer, Angels Tormo i Andreu Acero i Acero.

Secció d'Arts Plàstiques: President, Secundino de Zuazo, vice-president, Joan Allende-Salazar; secretaris: Jacint Alcàntara, Rafael Lafora, Joaquim Buendia i Juli Garcia Condoy.

EL SUMARI PER L'«ALIJO»

Un incident per incompetència de jurisdicció

Madrid, 22. — Els senyors Ocio i Rufilanchas, defensors de diversos processats en el sumari instruït pel contraban d'armes de San Esteban de Pravia, promogueren, per declinatòria, un incident per incompetència de jurisdicció, que es veurà en breu davant la secció quarta de l'Audiència Provincial.

Ja fa algun temps que el jutge senyor Alarcón, com a instructor del sumari, dictà un aute en el qual atribuïa a la Sala segona del Tribunal Suprem competència per a jutjar Indaleci Prieto, Ramon Gonzàlez Peña i Amador Fernàndez com a diputats, mentre que altres processats havien d'ésser jutjats pel Tribunal d'Urgència de Madrid.

Ara els defensors oposen que els fets no es consumiren a Madrid, i demanen, al mateix temps, que siguin reunits en un sol els quatre sumaris corresponents als diversos «alijos» de la Ciudad Universitaria, Bilbao, Huelva i San Esteban de Pravia.

LA TRAGEDIA ASTURIANA

Aquest matí acabarà la vista de la causa pels fets de Turon, en la qual es demanen 16 penes de mort i 49 de cadena perpètua

La sentència no serà coneguda fins demà

RECTIFICACIO DEL FISCAL

Oviedo, 22. — A les onze del matí continuà la vista pels successos de Turon.

El fiscal rectificà, dient: «Es sabut que el moviment revolucionari del mes d'octubre abraçà tot el territori nacional, especialment Astúries, i respongué a una unitat de comandament. El moviment tingué greus caràcters.

Els dirigents imprimiren al moviment caràcter de violència i sorgiren fets tan greus en diversos llocs, especialment en aquesta província, que culminaren en aquesta sèrie de crims inútils i bàrbars de Turon, en persones que si tenien algun deute amb el poble era el de la gratitud.

Deia un defensor que no es podien considerar aquests fets com a delictes comuns, sinó de multitud.

Es cometeren assassinats a sang freda. El moviment fou planejat per a atacar les classes socials de l'Estat. En tots els indrets del territori s'aixecaren patrulles armades, algunes comandades per militars.

A Turon no hi hagué militars, però els rebels respongueren a una unitat de comandament i, per tant, hi hagué rebellió militar.

En els successos moriren alguns guàrdies civils que defensaven la caserna de La Rabaldana.

S'ha dit per algun lletrat defensor que no hi hagué rebellió militar perquè quan començà el moviment i es produïren els fets no estava declarat l'estat de guerra.

Per a demostrar que hi hagué tal delicte, el fiscal alludeix la sentència contra els consellers de la Generalitat de Catalunya dictada pel Tribunal de Garanties, dient que el fet és anàleg. Existeix el delicte de rebellió militar quan s'ataca la força pública, estigui o no declarat l'estat de guerra.

Els testimonis proposats pel Ministeri fiscal acusaren concretament els processats i els dels defensors es limitaren a exposar llur criteri personal.

Després el fiscal refuta la tesi d'algun lletrat defensor que no hi hagué major perversitat.

Recorda després l'assalt a la caixa de l'empresa «Hulleras de Turón», dient que el diner es va sostreure, un cop fracassat el moviment, per a benefici propi. Nega l'existència de por insuperable davant la lectura d'un ban.

Recorda que un processat digué que el Comitè de Turon no publicà cap ban.

Estima que existeixen agravants de major perversitat, nocturnitat i despoblat.

MODIFICACIO DE CONCLUSIONS

Modifica les seves conclusions pel que es refereix al processat Josep Garcia Gonzàlez, per al qual demanava la mateixa pena que a Silveri Castañón, per haver-se comprovat que no és autor d'alguns dels delictes que se li imputaven.

A més, en la declaració de l'enterrador es veié que aquest no el reconeixia i, per tant, és de creure que Josep Garcia Gonzàlez no prengué part en els afusellaments.

Demana que dit processat sigui inclòs al segon grup, demanant-li reclusió perpètua.

Quant a Jaume Prado diu que tampoc no formà part del Comitè revolucionari i, com a l'anterior, sollicita que passi al segon grup.

Com que no existeixen càrrecs contra Horaci Suàrez, Samuel Barrios i Avelí Díaz, demana l'absolució.

RECTIFIQUEN LES DEFENSES

El lletrat senyor Silva rectifica breument agraint al fiscal que retirés els càrrecs contra els seus defensats i espera que el Consell ho ratifiqui.

L'advocat senyor Ferran Martínez manté la tesi de por insuperable del seu defensat Climent de Lieba i, per tant, ha d'ésser absolt.

El capità senyor Fombellida i el lletrat senyor Martínez Castañón també sollicitén la llibertat dels processats.

Es suspèn la vista per uns minuts i, represa, rectifiquen brevíssimament els senyors Matilla i Santa Eulàlia, que sollicitén l'absolució.

En acabar llurs informes els defensors, el president del Tribunal, tinent coronel senyor Ramayo, amb la llista de processats va preguntant a cada un si té quelcom a dir. N'hi ha hagut molts que manifestaren que no; però d'altres, en canvi, entre ells Agustí Alvarez Vega, Virgili Alvarez Rey, Silveri Castañón, Servand Garcia Palanca, Fermí López Neves, Francesc Rodríguez Sañudo i Leonci Villanueva han fet manifestacions molt extenses de fets que, segons ells, ocorregueren. Afirmen que foren maltractats i àdhuc citen escenes que hom es resisteix a creure-les.

El Consell es suspengué a darrera hora de la tarda per a continuar-lo demà, ja que falta preguntar a tres processats si tenen quelcom a dir.

Es suposa que les deliberacions del Tribunal duraran tot el dia i la nit del diumenge, i es creu que, per tant, no hi haurà sentència fins el dilluns. La impressió, per ara, no és molt optimista.

*

El que ha signat el President de la República

La signatura del President de la República és la següent:

PRESIDENCIA. — Aprovant l'estatut de les Cambres representatives de l'economia de les Possessions espanyoles de Guinea.

Regulant l'administració de la Caixa de jubilacions i subsidis d'Astúries i estudiant un règim definitiu de retirs.

Autoritzant la presentació a les Corts d'un projecte de reforma constitucional.

HISENDA. — Concessió d'un crèdit de 500.000 pessetes per al decorat de la Gran Sala de la Societat de Nacions.

JUSTICIA. — Nomenant president de l'Audiència territorial de Pamplona el senyor Eduard Vivar Martínez.

Idem de la de Valladolid, el senyor Vicenç Blasco Fusté.

Idem de la de Burgos, el senyor Amat Salas.

Idem de la de Logronyo, el senyor Ignasi Maria Saenz de Tejada.

Idem de la de Badajoz, el senyor Pau de Burga.

GUERRA. — Relació de recompenses a caps i oficials, d'acords amb el reglament de recompenses en temps de pau.

GOVERNACIO. — Dictant normes sobre el dret polític de manifestació.

INSTRUCCIO PUBLICA. — Nomenant el senyor Vicenç Alvarez Rodríguez Villamil, comissari general d'Ensenyament a Catalunya.

AGRICULTURA. — Autoritzant el ministre per a delegar en el Banc Exterior d'Espanya l'operació de compra i retirada de blat per a regular el mercat.

INDUSTRIA. — Reglament de la comissió interministerial tècnica per a l'aplicació del suro.

Noranta avions militars iniciaran el dia 27 la Volta a Espanya

Madrid, 22. — Noranta avions militars emprendran el dia 27, i per esquadretes, l'anunciada Volta a Espanya.

Trenta són de la casa «Nieuport», de 500 cavalls, amb motor «Hispano-Suiza»; els restants, Breguet» XIX, amb motor «Buzalde», de 450 cavalls. Es a dir, unificació de material, que és una de les característiques d'aquesta prova.

A les sis del matí del dia 27 sortiran els noranta aparells de l'aeròdrom militar de Getafe, per tal d'emprendre el vol les esquadretes amb lleugers intervals unes d'altres. El dia 29, a la tarda, estaran tots els aparells de tornada. Per tal d'evitar aglomeracions als aeròdroms s'establiran dos recorreguts per als seixanta avions de reconeixement i bombardeig; els de «caça» faran quatre etapes: Madrid-Los Alcàzares, Los Alcàzares-Albacete-Madrid i Madrid-Zamora-León i León-Madrid.

L'esquadreta que toalitzi més punts amb arranjament a un quadre de classificació prèviament establert, serà la guanyadora. El recorregut es farà precisament a una velocitat mitjana de 200 quilòmetres per hora, excepte la darrera etapa (León-Madrid), en la qual els aparells hauran de donar el seu màxim rendiment. Al final de la primera etapa, a Los Alcàzares - Albacete - Madrid, l'alçària del vol serà lliure fins Albacete, i d'Albacete a Madrid els aparells hauran de mantenir-se a una alçària de 6.000 metres durant mitja hora almenys. En aquesta prova els pilots hanran de fer ús dels inhaladors d'oxigen.

En el segon dia, durant l'etapa Madrid-Zamora-León, l'alçària de vol serà lliure, però es faran exercicis de reconeixement d'un objectiu amb tir fotogràfic sobre ell. A la seva sortida de Getafe, els aviadors rebran a la pròpia mà unes ordres baix sobre, que hauran d'obrir una vegada hagin emprès el vol. En elles constaran els objectius que haurà que impressionar en els amefotos (metralladores fotogràfiques). A la darrera etapa, León-Madrid, l'alçària de vol serà igualment lliure, però, com ja s'ha dit anteriorment, la velocitat dels aparells serà la pròxima.

Els «Breguet» hauran de desenrotllar una velocitat mitjana que no sigui inferior a 153 quilòmetres per hora.

En una de les etapes, i en una quadrícula geogràfica que serà lliurada prèviament als observadors, es farà constar diversos objectius militars, forces desplegades, trens en marxa, dipòsits de municions, etc.), la qual situació comprovarà cada observador en el pla de ruta i dels quals s'obtendran vistes fotogràfiques.

La Volta a Espanya tindrà aquest any un interès major, si cap, al de l'any passat. No s'ha regatejat cap esforç. Es posaran en línia els noranta aparells que disposem per tal de fer un tècnic de tal envergadura amb provabilitats d'èxit. També, amb pocs aparells més contem per a un moment precís. Però la Volta, en la forma que serà relitzada, no té res que envejar a qualsevol altre prova que s'hagi fet a l'estranger. Es d'una duresa extraordinària, de panorames militars molt amplis i posarà, una vegada més, de relleu el tremp dels nostres aviadors.

La Volta a Espanya per esquadretes militars pot ésser també un espill en què es mirin els que, ingènuament, consideren que, en matèries aèries, podem actuar al de qualsevol altra potència europea. I resumin, podríem avançar: èxit de perícia en els homes i sanció de pobresa en un material no detestable, però sí francament antiquat.

SEGURETAT
El combustible "gas-oil" no és explosible ni inflamable. Apaga el foc lo mateix que l'aigua.

FOGONS Ptes 40 FOKOIL a OLIS PESATS (GAS-OIL)

ECONOMIA
Despesa mensual:

1 hora diària:		0'45	Frs. mes
2	"	0'90	" "
4	"	1'80	" "
6	"	2'70	" "
10	"	4'50	" "

SENSE OLORS DESPLAENTS

SENSE FUM SENSE SOROLL

Substitueix amb avantatge el gas, el carbó, la gasolina i el petroli.
INDUSTRIAS FOKOIL. - Carrer d' Aragó, núm. 185 (cantonada a Muntaner) Telèfon núm. 81451. - BARCELONA
Falten Agents de Venda en algunes poblacions

30 juny, tarda - Circuit de Montjuïc

VI Gran Premi Penya Rin

III Copa Automobilista Barcelona

Formidable cursa internacional amb els «bòlids» més ràpids i els conductors alemanys, italians, francesos i espanyols més famosos

PREUS. (Timbre inclòs)

Llotges amb sis entrades: 100 ptes.
Tribuna numerada: 12 "
Entrada general: 4 "

Entrenaments oficials: els dies 27, 28 i 29. La darrera sessió d'entrenaments és convinada amb la segona etapa del Gran Premi Ciclista Reus que tindrà lloc, sencer, dintre el mateix Circuit de Montjuïc amb participació dels grans «routiers» Canyardo, G. i A. Deloor, Hutz, Bovet i Bartali entre altres. Entrada dies 27 i 28: 1 pesseta. Entrada pel dia 29: 2 pessetes

Entrada conjunta per a tots els entrenaments, per a la cursa ciclista i per al Gran Premi Automobilista: 5 ptes.

A partir de demà, dilluns, s'expenen a Penya Rin: Rambla d'Estudis, 6, principal

HOSTAL «BONA SORT»
Regentat per LLUIS VILALTA
ACREDITAT PER LA SEVA ANTIGUITAT
DATA DE SIS SEGLES
Carders, 12 -- Telèfon 19741 -- BARCELONA

Obrer català conscient: el teu diari és LA HUMANITAT

FESTES POPULARS

On passareu la revetlla de Sant Joan?

Teatre Novetats

Només queden sis dies per veure

La Casa de las Tres Muchachas

formidable música de Schubert

L'EXIT QUE SEMPRE ES RECORDARA

La Casa de las Tres Muchachas

Pere Terol i Roberto Rey

triomfen cada dia amb

La Casa de las Tres Muchachas

Sols queden sis dies d'actuació

BRAUS MONUMENTAL

Avui, diumenge, 23 Tarda, a les 5 en punt

GRANDIOSA CURSA DE BRAUS

6 formosos braus de Puente (abans Vicenç Martínez), 6 per als famosos torejadors

F. Domínguez - Garza - «El Soldado»

Classicisme Estilisme domini i fatxenderia

Entrada general: 3 PESSETES

Tradicional Revetlla de Sant Joan

AQUESTA NIT, a dos quarts d'onze dos magnífics programes a les Places

ARENES i MONUMENTAL

«Los Chorros Mexicanos». — Dues quadrilles de Charlots. — Novillada sèria. — Rondalla Aragonesa del Centre Aragonès i Valenciana «El Túria». — La famosa Banda Còmico-Taurina-Musical «La Calderona» i fantàstic castell de focs d'artifici. — Entrada UNA PESSETA. — La millor revetlla a les PLACES ARENES I MONUMENTAL!

CASA JOAN -- Rambla Santa Mònica

El restaurant més popular de Barcelona

Les millors PAELLES VALENCIANES

Salonets independents Obert tota la nit

ORXATERIA «LA FLOR VALENCIANA»

ARIBAU, 1, (cantonada Granvia)

LA TERRASSA MES FRESCA I ALEGRE DE BARCELONA

Orxata de xufa — Mantecado — Torró Glòria i tota mena de gelats

Especialitat de la casa, les delicioses

MAGDALENES

LA PRIMERA REVETLLA BARCELONINA

No és per als barcelonins la primera revetlla de l'any la de Sant Antoni — inici aquesta d'altres nombroses revetlles — com tenen els madrilenys per habitud celebrar. A Catalunya gairebé no hi ha costum de venerar amb festes populars la memòria dels sants, tal com és de consuetud en els altres pobles de la Península; però la nit de Sant Joan és festa grossa arreu de les terres catalanes i grans i xics la commemoren amb tota solemnitat. Una solemnitat que no té res de cristiana i sí molt de pagana.

La nit de Sant Joan és, a Barcelona, nit eminentment popular, de sorollós bullici i alegre gatzara. Nit en la qual tot Barcelona es llança, com vulgarment es diu, al carrer i envaeix els espectacles i les diversions a l'aire lliure. Nit de músiques i focs d'artifici, aromada per la sentor de l'alfàbrega i la ginesta; nit en la qual les fogueres crepitants tenen quelcom dels focs sagrats que encenien i vetllaven els antics sacerdots druides. Una resplendor rosada embolcalla tota la ciutat remorosa; és una resplendor d'apoteosi, com el d'aquelles meravelloses postes de sol, de gran riquesa de color, que el nostre Joaquim Mir, amb tant d'encert, ha sabut traslladar a les seves aquarel·les i pastels.

A mitja nit, la coca tradicional és assaborida amb devota unció, tal com si es tractés d'una pràctica religiosa en lloança d'una divinitat per tots respectada. I els balls, els espectacles i tota mena de diversions, segueixen fins a punta d'alba; fins que una altra claror, també de tonalitats vermelles, de nacre i rosades, indica el naixement del nou dia. I llavors, el brogit ciutadà comença a apaivagar-se; les multituds inicien llur desfilada cap a les llars respectives; una lenta desfilada de multituds cansades, atuïdes per l'esforç físic que durant la pagana nit han esmerçat.

Mentre, l'airet suau i remorós de la matinada escampa arreu les cendres de les fustes velles que han cremat durant la nit; en escampall de volada indecisa i irresoluta, com els nostàlgics records d'altres passades revetlles que ens feren fruir les mateixes alegries i els mateixos delits d'inacabables gaubances. I desitjarem amb recança que vingui aviat la revetlla de l'any vinent.

Alt ja el sol d'estiu, aquest sol que crema com les fogueres de la revetlla, la ciutat tornarà a recobrar la seva normalitat i en el misteri de les llars familiars sorgirà qui sap si una tragèdia de gelos, qui sap si una esperança fallida o l'alegria d'un amorós idil·li començat cara les blavenques aigües de la nostra mar mediterrània o florirà l'enyorívol dolor de l'estimat absent que aquest any no haurà pogut gaudir com nosaltres l'alegria de la clamorosa i pagana revetlla de Sant Joan.

Teatre Olympia

Setmana Gran

d'Espectacles Lírics

LA MILLOR REVETLLA

Teatre Olympia

Diumenge, tarda

Marc Redondo en EL DICTADOR

BANYS DE SANT MIQUEL

(S. A.)

BARCELONETA

Banys de platja i banyeres

Restaurant PORTA COELI

EL LLOC MES INDICAT PER A PASSAR LES REVETLLES DE SANT JOAN I SANT PERE. ACURAT SERVEI DE RESTAURANT

FINAL ESCULLERA EST - Telèf. 20357

Demaneu sempre Gasoses i Sifons **TORRA**

Montserrat, 8 - BARCELONA - Telèfon 13616

"LES GAVIOTES"

Les GAVIOTES són les úniques que presten el servei a l'Escullera durant tot l'any

Les GAVIOTES són el mitjà més ràpid per a traslladar-se als banys de la Barceloneta. Pel mateix preu dels altres mitjans de transport i emprant la quarta part de temps que aquests han de menester, les GAVIOTES us portaran a la platja i us faran gaudir de les delícies que proporciona un viatge a través del nostre port.

Les «gaviotes» funcionen amb motors «Diesel», que són la màxima garantia per als viatgers

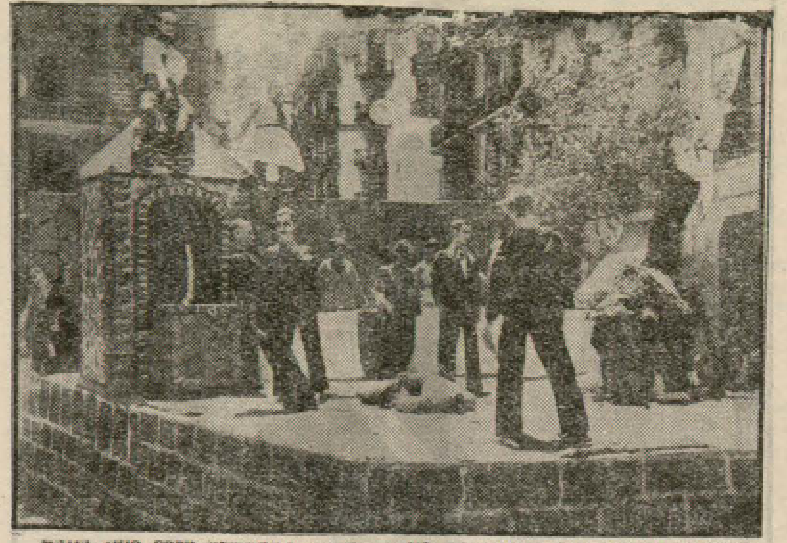

Falla que serà cremada, aquesta nit, al carrer del Setge del 1714

(Foto. Centelles)

AUTO - MUDANCES «RECLAM»

Viatges des de 15 pessetes, dins Barcelona :: Muntatge i desmuntatge de mobles :: Gestió permís gratis :: Viatges per tot Catalunya a preus econòmics

FRANCESC LAYRET, 150 (Paral·lel) TELEFON 30002

CONFITERIA BARCELONA

CORTS CATALANES 422 TELEFONO 35494

Proveu les coques d'aquesta casa, que són excel·lents

CAPRINET

Deliciós licor per a famílies

Demaneu-lo al vostre adroguer. Si no el té, el trobareu a les cases: Vicenç Ferrer, Torredeflor, Fortuny, Santacana, Simó, Establiments Dalmau Oliveres, Vidal i Ribes i altres majoristes

La revetlla de Sant Joan

ACTES DIVERSOS

— La Comissió de Festes del carrer de Sant Salvador (entre Massens i Vilafranca), ha organitzat per a aquesta tarda, una audició de sardanes a càrrec de la cobla «La Catalana», i per a la nit, gran ball de revetlla de St. Joan, amenitzat per una gran banda.

— Agrupació Recreativa Kennel Club, es complau en assabentar als seus associats i al públic en general, que avui, nit, Revetlla de Sant Joan, amb motiu de tenir lloc la Cursa Concurs, patrocinada per aquesta Agrupació, farà ofrena al propietari del llebrer guanyador, d'una magnífica copa.

La susdita cursa serà un atractiu més dels que aquesta nit es donaran al públic en els terrenys del Kennel Club de Barcelona.

— Com s'ha anunciant, l'Associations des Anciens Elèves des Ecoles Françaises de Barcelone, celebrarà avui, diumenge, a les onze del vespre, la seva ja tradicional revetlla de St. Joan. Aquesta vegada tindrà lloc a la gran sala de festes del seu local social, Corts, 707, junt amb l'espaiosa terrassa exterior que estarà profusament adornada. Tota la nit hi haurà ball continu, i per la demanadissa d'invitacions rebuda fins avui, tot fa creure que —com tots els anys— serà un èxit.

— Al «Casal de les Comarques Catalanes» s'ha organitzat per a avui, a dos quarts d'onze de la nit, un grandiós programa d'atraccions amb el debut de l'estrella Eva Manon i el «chansonnier a grand voix» Nitto Casanova.

El sumptuós Casal presentarà una magnífica il·luminació a la veneciana i dues orquestres, «Shanghai Melodies» i «Quintet Hawaià Segis Luvauns». Hi haurà «concert», pim-pam-pum, trenca plats i olles, tómboles, etc.

Teatre Olympia

Nit de Sant Joan

Marc Redondo

Vicenç Simon

* * *

Telèfons de

LA HUMANITAT

Redacció: 22122

Impremta: 14446

Canòdrom Guinardó

(Darrera de l'Hospital de Sant Pau)

CATALUNYA

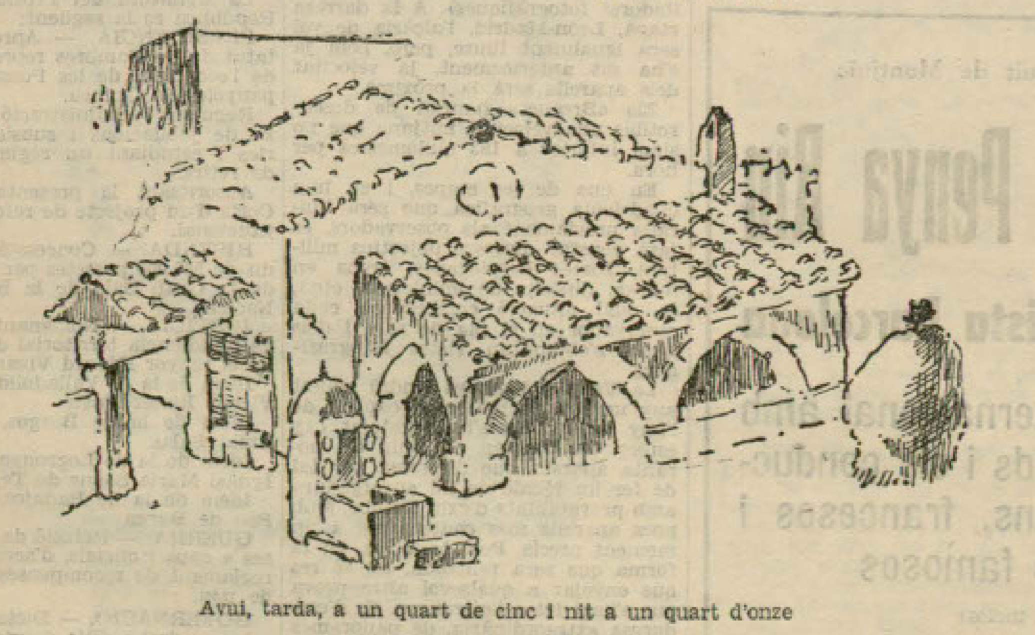

Avui, tarda, a un quart de cinc i nit a un quart d'onze

PROGRAMA EXTRAORDINARI DE CURSES DE LLEBRERS

La millor revetlla de Barcelona. — Un poble espanyol de Meravella. — València. Andalusia, Madrid i Catalunya. — Cants i balls regionals

Atraccions i balls a la terrassa de la piscina lluminosa

Actuació contínua de la famosa orquestrina «CLARENCE NEMYR», de Nova York, amb els seus «boys and girls». — Gran castell de focs d'artifici. — Sardanes i balls a diferents llocs del Parc

Entrada al recinte: 2 ptes.

Mitjans de locomoció: Servei especial dels Autobusos Roca (carrer de Pelayo). — Autobusos Lesseps-Horta. — Tramvies d'Horta. — Servei col·lectiu des de la Plaça de Catalunya

C. S.

TEATRE BARCELONA

El gran èxit de riure

¡Soy un sinvergüenza!

per la Companyia titular del Maria Isabel, de Madrid

L'obra més graciosa de

MUÑOZ SECA I PEREZ FERNANDEZ

Avui i demà, tarda i nit

Cerveseria i Restaurant GAMBRINUS

RAMBLA DE LES FLORS, 6 — TELEFON 10442

REVETLLA DE SANT JOAN

Amanida russa — Vedella — Salsitxes de Francfort — Filet amb patates fregides — Pastís de xocolata

CERVESA DE BARRIL, PILSEN O MUNIC

Teatre TIVOLI Avui i demà tarda i nit grandioses funcions

RAMBAL

Es representarà

LA VUELTA AL MUNDO

(primer acte) i

EL CONDE DE MONTECRISTO

DUES FORMIDABLES OBRES DE GRAN VISUALITAT I EMOCIO

CALÇATS SMART

Darreres novetats en calçat per a senyora, senyor i nens, cosit a mà i Good-Year

ESPECIALITAT EN LES MIDES

CALÇATS DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

SALMERON, 122 — TELEFON 80959 — BARCELONA

"LES DELICIES" PASSEIG NACIONAL, 32 Tel. 19637

REVETLLA DE SANT JOAN

Inauguració de la terrassa d'estiu :: Especialitat en tota mena de peixos :: La casa de la «sarsuela» i la «bullabesa» Servei acurat :: Preus econòmics :: L'únic restaurant per a noces :: La terrassa més fresca de Barcelona :: Proveu-ho i us en convencereu :: RESTAURANT «LES DELICIES»

LA MILLOR REVETLLA DE SANT JOAN LA PASSAREU AL

CASINO DE SAN SEBASTIAN

Dues Orquestres :: Atraccions

Ball de Revetlla a les terrasses

BANYS DEL «ASTILLERO»

(S. A.)

BARCELONETA

OBERTA LA SECCIÓ DE PLATJA

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

· ESPECTACLES PUBLICS ·

TEATRES

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdies de Maria Fernanda Ladrón de Guevara

Avui, diumenge, tarda, a les 5'15 i nit, a les 10'15:

LA MILLONA

el gran èxit de Suárez de Deza.

TEATRE OLYMPIA

SETMANA GRAN D'ESPECTACLES LIRICS - AVUI, TARDA, 3'30. - GRAN COMPANYIA LIRICA

M. Redondo - A. Palacios

COLON Y LA NIÑA

EL CABO PRIMERO

per **A. Palacios, Gubert, Royo.** Segona sortida del divo

MARC REDONDO

amb

EL DICTADOR

acompanyat de **C. Gubert, Galindo, Godayol, Royo, etc. - NIT, 10'15: VIVA EL MATRIMONIO;**

EL CANTAR DEL ARRIERO

per

MARC REDONDO

LA DOLOROSA

per

VICENÇ SIMON

A. Pardo, Galindo, Esteve, Royo, Sierra, etc. - Demà, tarda: **EL POBRE VALBUENA,** per **A. Palacios: LA VIEJECITA - LOS DE ARAGON - LA DOLOROSA,** per **Vicenç Simon** - Nit, 10'15: **LOS DE ARAGON - LOS CLAVELES - LA DOLOROSA,** per **Ricard Mayral** — Dimarts. Funcions FEMINA — Dimecres. Primera Gala de la setmana amb

Maria Espinalt - Vendrell

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026

A les 5'30:

MORENA CLARA

de **Quintero i Guillén.** Creació d'**Antònia Herrero i Rafael Bardem.** A les 10'15:

MORENA CLARA

i

GRAN REVETLLA DELS OBSEQUIS

Més de 5.000 pessetes en obsequis a tots els espectadors. Premis principals: Un autèntic mantó de Manila, de seda natural, a elegir; un bitllet de 100 pessetes; un bitllet de 50 ptes.; un pijama de crespó de «La Golondrina»; unes tovalles Maria Rosich; ampolles de xampany, etc., etc. Cada espectador rebrà una compensació d'aquesta vetllada — Es recomana que sigui conservada la localitat per tal de poder optar als premis — Demà, a les 4. **Gran programa doble. 2 obres. 6 actes: LAS DOCE EN PUNTO i MORENA CLARA** — A les 10'15: **MORENA CLARA** — Dijous vinent, nit: HOMENATGE A LA PRIMERA ACTRIU **ANTONIA HERRERO**

TEATRE NOU

AVUI, tarda, 4. Acte 1er. de **LAS LEANDRAS.** Exit delirant: **HIJAS DE MI ALMA!** Nit, 10'15. Acte 1er. de **LAS LEANDRAS** i el gran èxit: **HIJAS DE MI ALMA!,** triomf de **Cèlia Montalvan, Ignasi León** i tota la Companyia. Gran presentació — Demà, tarda, acte 1er. de **LAS LEANDRAS** i **HIJAS DE MI ALMA!** — Nit: **HIJAS DE MI ALMA!**

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA

Avui, tarda, 4'15. Acte 2on. de **LAS TENTACIONES** i el gran èxit **LA SOTA DE OROS,** per **Laura Pinillos, Alady i Lepe.** Nit, a les 10'15. Acte 2on. de **LAS TENTACIONES** i el gran èxit: **LA SOTA DE OROS,** pel tercet de la gràcia **Laura Pinillos, Alady i Lepe.**

TEATRE BARCELONA

Companyia titular del Maria Isabel, de Madrid

Avui, diumenge, Revetlla de Sant Joan, tarda, a les 5'15 i nit, a les 10'15, el gran èxit de **Muñoz Seca i Pérez Fernàndez:**

¡SOY UN SINVERGUENZA!

La comèdia de les grans rialles

TEATRE NOVETATS

Gran Companyia Lírica del Teatre de la Sarsuela, de Madrid

Avui, diumenge, tarda, a les 3'30. Grandiós programa. **2 obres d'èxit sorollós, 2**

NO ME OLVIDES

i la meravellosa obra lírica de **Schubert**

LA CASA DE LAS TRES MUCHACHAS

Triomf dels eminents artistes:

PERE TEROL

C. Bañuls i el famós artista del lleure **ROBERT REY** — Nit, a les 10'15, Revetlla de Sant Joan. EXIT GRANDIOS!!

LA CASA DE LAS TRES MUCHACHAS

Demà, dilluns, tarda i nit, serata d'onore de CONXITA BAÑULS:

LA CASA DE LAS TRES MUCHACHAS

COLISEU POMPEIA

Companyia Catalana ASSUMPCIO CASALS

Avui, diumenge, tarda, a les 5 i nit, a les 10'15: **EL MEU BEBE** — Demà, dilluns, tarda, a les 5 i nit, a les 10'15: **LA FILLA DEL MAR.**

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Seient UNA PESSETA: **NOTICIARIS - DOCUMENTALS - VIATGES,** etc

CINE GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, diumenge, MATINAL, A LES 11 - Tarda, sessió CONTINUA des de les 4.

¡¡DARRERS DIES!!

LOS QUE NACEN

¡¡DARRERS DIES!!

LOS QUE NACEN

RECORDEU QUE SON ELS DARRERS DIES

APRESSEU-VOS A VEURE-LA!

Demà, MATINAL, a les 11

Principal Palace

Avui, tarda, sessió continua des de les 4'15 a les 12'30:

REMORDIMIENTO

per **Philips Holmes**

EL PEQUEÑO GIGANTE

per **G. Robinson**

Héroes de tachuela

per **Stan Laurel**

PREUS D'ESTIU

Butaques, 1 pta. General, 0'70.

CINEMA PARIS

Avda. Pta. Angel, 11 i 13

SEMPRE EL PROGRAMA MES ATRACTIU I EL SALO PREFERIT PER LA SEVA AGRADABLE VENTILACIO

Matinal, 10'30. Tarda, sessió continua, 3'30. Nit, a les 9'45:

ALEGRIA ESTUDIANTIL

SI YO FUERA EL AMO

DEMA: MARINERO EN TIERRA i LA MATANZA.

FANTASIO

Avui, tarda, de 3'30 a 5'45. A les 6, numerada. Nit, a les 10: **REVISTA FEMINA - PATHE JOURNAL - RECUERDOS BELICOS (musical) - DIBUIX.** Exit de **Paul Horbiger** en la deliciosa opereta:

ROSAS DEL SUR

música de **Strauss**

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL. — Avui, matinal, a les 10'30. Tarda, a les 4. Nit, a les 10: **EL CENTAURO DE CHEYENNE,** per Tom Keene; **AMOR Y ALEGRIA,** per Wheeler i Wolsey i **DIBUIXOS.**

EXCELSIOR. — Matinal, a les 10'30. Sessió continua de 4 a 12'30. Darrer dia d'actuació de la gran estrella del cant flamenc Lola Cabello i el conegut guitarrista Pepe Hurtado; **EL AMULETO (La garra del mono),** un film d'esglai; **EL CRIMEN DEL VANITIES,** per Victor Mc. Langlen; **TEMPESTAD AL AMANECER,** per Kay Francis i Nils Asther i **DIBUIXOS.**

Demà, dilluns, canvi de programa: **EL CLUB DE MEDIANOCHE,** per Clive Brook; **LA ISLA DEL MISTERIO,** per Nigel Bruce i Heather Angel; **ORO VIRGEN,** per John Boles i Claire Trevor i **DIBUIXOS.**

COMTAL. — Avui, matinal, a les 10'30. Tarda, sessió continua de 3'30 a 12'30: **AL ESTE SIN RUMBO,** per Winne Gibson; **AL COMPAS DEL AMOR,** per Nils Asther i Patt Paterson; **LA VENGANZA DEL DESIERTO,** per Buck Jones i **DIBUIXOS.**

Demà, dilluns, formidable programa: **UNA MUJER PERSEGUIDA,** per Wimne Gibson i Frances Dee, en espanyol; **NOCHES DE NUEVA YORK,** per Spencer Tracy; **LA ISLA DEL MISTERIO,** per Nigel Bruce i Heather Angel i **DIBUIXOS**

WALKYRIA. — Avui, sessió matinal a les 10'30. Tarda, continua de 3'45 a 12'30: **CRISIS MUNDIAL,** en espanyol, per Antoñita Colomer i Miquel Ligero; **EL ENEMIGO PUBLICO NUM. 1,** en espanyol, per Clark Gable, William Powell i Mirna Loy; **TRAGICA ATRACCION,** per Harry Maur i **DIBUIXOS.**

Demà, dilluns, estrena de programa: **ESPIGAS DE ORO,** per Richard Arlen, en espanyol; **EL REFUGIO,** en espanyol, per Robert Montgomery i Manne O'Sullivan; **EL HEREDERO DEL BAL TABARIN,** per P. Duvalles i **DIBUIXOS.**

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5 — Tel. 21966

Sessió matinal, a les 11. Butaca, 1 pta: **ANNY ANNY; PASO A LA JUVENTUD.** — Tarda, de 3'30 a 9, sessió continua: 3'30: **ANNY ANNY, Anny Ondra, René Lefèvre - 4'50: PASO A LA JUVENTUD, Martha Eggerth, Jean Kiepura - 6'20: ESPIAS EN ACCION, Brigitte Helm** - 7'35: **PASO A LA JUVENTUD - Butaca, 2'20. Amfiteatre, 2'75.**

Nit, de les 10 a les 12'45. A les 10: **ANNY ANNY** — 11'25: **PASO A LA JUVENTUD. Butaca, 1 pta. Anfiteatre, 1'65** — DILLUNS, DIADA de SANT JOAN: **EL ULTIMO VALS DE CHOPIN; TE QUIERO Y NO SE QUIEN ERES; EMIL Y LOS DETECTIVES.** — NOTA: L'aire d'aquesta sala constantment renovat, és prèviament **filtrat, purificat i refrigerat.**

URQUINAONA

Temporada de grans represes

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **REVISTA PARAMOUNT:**

LA REINA CRISTINA DE SUECIA

per **Greta Garbo**

POR UN BESO

per **Georges Milton**

PREUS BUTAQUES, 2 PTES. ENTRESOL, 1'50 - GENERAL, 1 PTA. — **EL SALO DE TEMPERATURA MES FRESCA DE BARCELONA.**

COLISEUM

Avui, tarda, dues sessions. A les 3'30 i a les 6, especial. Nit, a les 10. Darrer dia d'aquest programa: **REVISTA PARAMOUNT AL COMPAS DEL CORAZON,** per **Jack Oakie i Lida Roberti, i DONDE MENOS SE PIENSA** per **W. C. Fields i L. Buster Crabbe** — Demà, tarda, dues sessions. A les 3'30 i a les 6, especial. ESTRENA de: **EL PAN NUESTRO DE CADA DIA.**

FRONTO NOVETATS

Avui, diumenge, tarda, a les 4: FERNANDEZ - JAUREGUI contra AZURMENDI - ABASOLO - Nit, a les 10'15: GALLARTA III-CHIQUITO GALLARTA contra IZAGUIRRE - URZAY. — Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, diumenge, tarda: ISIDORO II - DEVA contra RECALDE II - VICENTE. Nit: GABRIEL II-GUILLERMO contra CELAYA II-GUTIERREZ — Dilluns, tarda: LIZARRAGA - TEODORO contra GAONA - IBARLUCEA. Nit: GURUCEAGA - MARCELINO contra JUARISTI I - CAZALIS II.

Revetlla de Sant Joan

A LES PERGOLES

RESTAURANT MARICEL-PARK

SOPAR A L'AMERICANA

seguit d'un gran ball de Revetlla

Reserveu la vostra taula — Tel. 16740

PORTA CELI FAR

Lloc únic per a les revetlles de Sant Joan i Sant Pere. Serveis ben acurats de tota mena — Bona cuina. - Servei de «Gaviotes», Sirenes i canots

BRAUS - MONUMENTAL

Demà, dilluns, Diada de Sant Joan, tarda, a les 5

GRAN NOVILLADA

sense picadors

6 BRAUS «NOVILLOS» DE VILLARROEL **6**

ALFRED CALLES

AURELI PUCHOL

i MANUEL PUCHOL

Entrada, 0'50

TREN ESPECIAL A L'EXPOSICIO UNIVERSAL DE BRUSSEL-LES

AMB VISITA DE

PARIS

11 - 18 AGOST. Preu per persona: Des de 365 ptes. tot comprès, organitzat per

RADIO BARCELONA

Casp, 12. Tel. 16961

amb la cooperació tècnica de

VIATGES CATALONIA

Rbla. Estudis, 12. Tel. 24774

BRAUS

TRADICIONAL REVETLLA DE SANT JOAN

Dues superbes funcions per a avui, nit, A LES 10'30, a les PLACES ARENES i MONUMENTAL - Programes montres: LOS CHARROS MEXICANOS - LOS CHARLOTS, DON JOSE CHISPITAS Y CHARLOTS - «NOVILLADA» SERIOSA - LA RONDALLA ARAGONESA del Centre Aragonès i VALENCIANA «EL TURIA» — LA FAMOSA BANDA COMICO-TAURINA MUSICAL «LA CALDERONA» amb la seva «cuadrilla» excèntrica, més un FANTASTIC CASTELL DE FOCS D'ARTIFICI, constituirà l'espectacle preferit del públic en la Revetlla de Sant Joan — ENTRADA, UNA PESSETA

Rodamon's Band

Chef d'Orchestre:

F. F. COFINER

PORTADORES, 6

MARICEL - PARK

Grandiós Parc d'Atraccions

Avui, diumenge, tarda, funcionarà de 4'30 a 8'30. Nit, a les 10'30:

Grans festes de revetlles

Funcionaran totes les atraccions, i amb aquestes, les noves

MUNTANYES RUSSES

Balls amb pianos de maneta i amb els potents altaveus PHILIPS - Coques, Xurros, Pastells, Banderetes, gallardets, música, llum, alegria. Tot concurrent serà obsequiat amb una joguina sonora pròpia de revetlla - Funicular tota la nit - Demà, Diada de Sant Joan, funcionarà tarda i nit.

La Justícia

*

AUDIENCIA

PRIMERA SECCIO

Moneder fals. — Es veié la causa contra Joan Pujol, acusat d'haver intentat fer passar una determinada quantitat de moneda falsa. Com que el fet no passà de temptativa, la pena sol·licitada pel fiscal fou de cinc-centes pessetes de multa.

SEGONA SECCIO

Incidents en apel·lació.—Es veieren diversos incidents en apel·lació.

TERCERA SECCIO

Suspensions. — Es suspengueren les vistes anunciades.

QUARTA SECCIO

Danys i perjudicis. — Per un delicte de danys i perjudicis, es veié la causa contra Josep Escoda, per al qual el fiscal demanà la multa de 250 pessetes.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Absolució. — Es veié la causa contra Antoni Garcia i Baraban, el qual, acusat d'un delicte de resistència, fou absolt pel tribunal.

Tinença d'armes. — Comparegué Julià Muñoz, el qual fou condemnat a 250 pessetes de multa per tinença il·lícita d'arma de foc.

Per dipositar armes. — Es veié la causa contra Joan Santiago i Múrcia i Fèlix Estrada i Sierra, acusats d'haver dipositat armes municions i explosius al domicili del segon. Verificat un escorcoll per la policia fou trobat amagat el material esmentat. Els processats foren condemnats a sis anys de presó el primer i a dotze anys el segon.

NOTICIARI

La sala de govern, en la seva reunió d'ahir, acordà que la sala de vacances estigui formada pels magistrats següents:

Senyors Pomares (que presidirà), Pérez, Paz, Sereiz Landeta i Furnier.

Els fiscals seran el tinent fiscal i els advocats fiscals senyors Huertas Insausti, Garrido, Carbpallo, Márquez, Solano, Mazo i Fores.

A les secretaries estaran de torn els senyors Rey Stole, Usera i Lezcano.

MATRIMONI CIVIL

Al Jutjat Municipal número 6 (local de la Tinència d'Alcaldia de Sants) tingué lloc ahir, al matí, el matrimoni civil de Joana Ras i Garriga amb Vicenç Garriga i Castelló. Fou apadrinat l'enllaç pels nostres amics Joan Tauler, diputat al Parlament Català, i Antoni Oliva, ex-conseller municipal.

Als nuvis i als seus pares, bons amics del Foment Republicà de Sants, la nostra enhorabona.

*

DELEGACIO D'HISENDA

*

PAGAMENTS PER A DEMA

Manuel Adeall, 6.041'70 pessetes; Antoni Burgos, 562'80; Joan Coll, 2.600'05; Damià Cadderch, 20.853'70; Cooperativa Cases Barates, 2.489'22; Albert Compte, 1.000; Artur Dalias, 10.462'79; Cristòfor Garico, 808; F. Gómez, 9.920'10; Francesc González, 1.783'65; Joaquim Guisado, 5.441'53; Lluís Gimeno, 115; Francesc Guibernau, 686; Juli Garrido, 300; Enginyer cap Districte Forestal, 775; Enginyer cap S. I., 1.128'75; Secció Sementals, 4.750; Enginyer Viticultura Vilafranca, 1.284; Salvador Jordà, 853; Francesc Huemhel, 16.681; Francesc Lara, 49'35; Alfred Mur, 2.675'85; Ernest Crensany, 13.832'15; Benet Pérez, 9.653; Vicenç Piullades, 24.816; Marian Pujades, 27.750; Andreu Roman, 1.000; Josep Roig, 117'40; Rafael Ferran, 726; Regal i Feubara, 2.337; Juli F. Torres, 4.000; idem id., 6.300; Josep M. Torres, 28.175; Enric Viala, 3.069'15; Romagero, 99.527'72; idem, idem, 3.069; Francesc Molins, 126; Mercè Guises, 423'20; Companyia Guises, 480; Recaptació Tributs, 1.432'50; Companyia Fortuya, 952; Margarida Salat, 569'60; Unió Llevantina, S. A., 1.408'90; Vicenç Tur, 2.000; Alfred Batlle, 100; Emili Peña, 100; Francesc Rosell, 305'60; Lluís Duran, 305'60; Administrador Loteries núm. 35, 120.000; Romagosa i Cia., 12.400 (or); Josep M. Torres, 3.890 pessetes.

*

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

PARC DE MONTJUIC

DIUMENGE, 23 DE JUNY DEL 1935

(NIT, de deu a dues)

TRADICIONAL REVETLLA DE SANT JOAN

(Plaça Gran Brollador - Passeig Gran Brollador)

COBLA BARCELONA A. M. - COBLA EMPORIUM - COBLA CATALUNYA - BANDA BONANOVA

Tercet de Clowns **TONY - CAPRANI** — Conjunt regional valencià «EL TURIA» — Rondalla aragonesa «MORALES» amb els formidables cantadors DOLORS VISERTA, MIQUEL OLIETE i JULI GIL

ESBART DE DANSAIRES BARCINO

Direcció general: **J. Matas Higuanet**

POBLE ESPANYOL

(D'11 a 3 de la matinada)

BALL DE REVETLLA

amb l'actuació d'acreditades atraccions - Obsequis a les senyores i senyoretes assistents a aquest i **sorteig** d'un valuós objecte entre totes les que llueixin el típic **«MANTON DE MANILA»**

(Escales pujada al Palau Nacional)

A un quart de dues en punt

MONUMENTAL

FESTA PIROTECNICA

ESPLENDIDS FOCS AERIS - PALMERES D'ELX - MERAVELLOS TAPIÇ ARABESC - MOSAICS GOTICS - MIRALLS LLUMINOSOS - JARDI DIABOLIC, etc., i l'impressionant

VOLCA EN ERUPCIO

La direcció serà a càrrec dels millors pirotècnics

Des de dos quarts d'onze, funcionaran les

Fonts màgiques, Gran Brollador i Jocs de llum

PREUS

Entrada al recinte del Parc, 1 pta. - Cotxes, 2 ptes. - Cadires plaça Brollador, 1 pta. - Entrada al Poble Espanyol (senyors), 2 ptes. Entrada al Poble Espanyol (senyores), 1 pta.

Dia 28. Altre escollit programa amb motiu de la també tradicional

REVETLLA DE SANT PERE

TIVOLI 7 DARRERS DIES DE RAMBAL

AVUI, diumenge i demà, dilluns. Tarda, a les 4. Nit, a les 10'15

DUES GRANDIOSES FUNCIONS

LA VUELTA AL MUNDO (acte 1.r)

i el grandiós espectacle

EL CONDE DE MONTECRISTO

Adaptació de la cèlebre novel·la de DUMAS

SAIGON

DANCING D'ESTIU — Tel. 33841

PASSEIG DE L'EXPOSICIO

(Edifici Funicular)

Cada dia, tarda, a les 6 i nit, d'11 a 4

FORMIDABLES ATRACCIONS A LA PISTA

Avui, nit, Gran Revetlla de Sant Joan

Sopar a l'americana — Clamorosa actuació de

ADELINA DURAN

i les cèlebres orquestres

Iberian's Jazz -- Napoleon's Band

GRAN PRICE

Telèfon 34651

AVUI, TARDA, FASTUOS BALL

Nit. Original Revetlla. ball apatxe — A totes les damiselles i cavallers se'ls obsequiarà amb un equip complet apatxe — 1.500 gorres, 1.500 davantals, 3.000 mocadors vermells — **ORQUESTRINA GRAN PRICE** i 200 músics més (encaixonats) — Joventut, alegria, cares boniques, xurros, mançanilla, bon humor

Invitació cavaller: 2 ptes. Damiselles, gratis

Nota. - Demá, tarda, Grandiós Ball

Vestits a terminis 5 pessetes setmana - SASTRERIA SABOYA - Carme, 44, entresol (davant l'Hospital)

DROGUERIA GOMARA

XUCLA, 25, i ELISABETS, 1 (PLAÇA DEL BONSUCCES)
Drogues, perfumeria, papers pintats, queviures
i fotografia :: Tot de qualitat insuperable i
a preus mínims :: Servei a domicili
TELEFON 23554 BARCELONA

QUIOSC «XIRINGUITO»

Completament reformat :: Acurat servei en menjars
Especialitat en ressopons i cerveses gelades :: Preus econòmics
PORTA DE LA PAU (Davant «Les Gaviotes»)

PER A LES REVETLLES DE
SANT JOAN I SANT PERE

Aneu a menjar les coques a la nova terrassa que s'inaugura a la **Cerveseria «LA BOHEMIA»,** amenitzada per la notable orquestra **Jazz Bohèmia**
RONDA SANT PAU, 7 i FRANCESC LAIRET, 86 :: Telèfon 30309

La Música

*

DARRER CONCERT PAULET, A LA SALA MOZART

Avui, diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc el darrer concert que la liederista Pepeta Paulet donarà com a fi del curs actual. En aquest recital, ultra una sèrie de cançons populars asturianes, murcianes, catalanes, tiroleses, irlandeses, russes, alemanyes i ucrainianes, interpretarà obres de Brahms, Debussy, Weckerlin, Chopin, Rimsky-Korsakoff Schumann, Lambert, P. Paulet, Lamote de Grignon, Morera, Casagémas i Borràs de Palau.

La cantatriu serà acompanyada per la pianista Pilar Miró.

FESTIVAL DEDICAT ALS INFANTS PELS AMICS DEL GRUP ESCOLAR «ESCOLA NORMAL DE LA GENERALITAT»

Al recinte de la Universitat Industrial (Camp de Futbol de l'Escola) tindrà lloc avui, diumenge, a les cinc de la tarda, un important festival dedicat als infants, en el qual prendran part, ultra els alumnes del Grup Escolar, dirigits pels professors Neus **Garí** i Enric Ainaud, l'Orfeó Infantil de la Unió Cooperativista Barcelonesa, que dirigeixen els professors Rosa Roig i Onésima Ripoll i la Banda de la Casa de Caritat, dirigida pel seu mestre Jaume Rosell.

En aquest festival, l'entrada al qual serà per rigorosa invitació, s'interpretaran obres de Popy, Sancho Marraco, Dalcroze, Llongueres, Ainaud-Lledós, R. Lamote, Morera i Beethoven.

ASSOCIACIO DE MUSICA ANTIGA

El pròxim concert, últim de la temporada, que celebrarà l'«Associació de Música Antiga», tindrà lloc el pròxim dijous, dia 27, al «Palau de la Música Catalana», i serà dedicat a compositors montserratins dels segles XVII i XVIII.

L'execució d'aquest concert anirà a càrrec d'un nombrós cor mixt format amb elements de l'Orfeó Català sota la direcció del mestre Francesc Pujol, del mestre Vicenç M. de Gibert, organista; del violoncel·lista Lluís Millet i de la pianista Maria Gibert-Camins.

L'ORQUESTRA FILHARMONICA DE BARCELONA I EL FESTIVAL BEETHOVEN DEL PALAU DE PROJECCIONS DE MONTJUIC

El dijous vinent, dia 27, a les deu de la vetlla, tindrà lloc al Palau de Projeccions de Montjuïc el Festival Beethoven, a càrrec de l'Orquestra Filharmònica de Barcelona, que dirigeix el mestre Josep Fontbernat.

Aquest **Festival** forma part de la sèrie dedicada a l'audició de les «Nou Simfonies» de l'immortal músic de Bon.

Els dirigents de l'Orquestra Filharmònica de Barcelona i el seu professorat voldrien interessar el públic barceloní i li ofereixen concerts en el moment que la temporada oficial ha quedat closa.

Es per això que ha estat escollit el Palau de Projeccions de Montjuïc, situat a deu minuts del centre de la ciutat i en un lloc dels més agradables en la present època de l'any.

*

LES SARDANES

EXTRAORDINARIA AUDICIO DE SARDANES ORGANITZADA PER GERMANOR CATALANA

Per aquesta tarda, a les sis, Germanor Catalana ha organitzat una extraordinària audició de sardanes al carrer d'Indústria cruïlla Nàpols, i ha confiat la interpretació del programa a l'excelent Cobla Montseny.

Es de confiar que com en altres audicions organitzades per Germanor Catalana, els sardanistes graciencs contribuiran perquè l'èxit de la finalitat perseguida, sigui acomplert amb escreix.

AGRUPACIO SARDANISTA DE SANT GERVASI

Avui, diumenge, aquesta entitat celebrarà dues extraordinàries audicions de sardanes, una a la tarda, i l'altra a la nit a la Plaça de la Bonanova i aniran a càrrec de les cobles La Principal Barcelonina i Barcelona Albert-Martí.

*

ESTRANGER

*

ANGLATERRA VOL CANVIAR DE POLITICA INTERNACIONAL

Londres, 22. — Segons el «Star», en breu es procedirà a la substitució de diversos ambaixadors de la Gran Bretanya.

El periòdic afegeix que el nou ministre d'Afers Estrangers, defensat pel senyor Baldwin i el Govern, inaugura un canvi de política metòdica en forma d'esforços per a una reconciliació anglo-alemanya, cooperació anglo-americana i actitud menys indulgent amb respecte al nou moviment d'avançament del Japà a Xina.

Sembla que sots-secretari permanent del Foreing Office, senyor Vansittart, serà nomenat a darrers d'any, ambaixador a França en substitució del senyor **Clerk.**

LES MESURES DE ROOSEVELT

Washington, 22. — La premsa conservadora critica fortament el projecte presidencial d'impostos sobre la renda.

Els simpatitzants amb Roosevelt neguen que la mesura estigui inspirada en motius polítics, i afegeigen que fa molt temps, el President afalagava dita idea.

A Nova York la notícia ha estat rebuda amb menyspreu.

*

Ultima hora

*

LA VETLLADA DE BOXA A L'IRIS PARK

Ahir a la nit va celebrar-se a l'Iris Park l'anunciada vetllada de boxa, amb els següents resultats:

Royo i Arias II (pesos lleugers), a quatre rounds, fan matx nul.

Subias guanya Serrano (plomes), per punts, en un combat a 6 rounds.

Hernàndez venç Francesc Rog (pesos mitjans), per abandonament a la cinquena represa (el manager de Ros llançà l'esponja).

Simó guanya Speed Arenas (gallis), per punts, a 8 rounds.

I finalment Santandreu venç Pellicer (pesos mitjans), per punts, en vuits rounds, després d'haver sofert aquest un K. D. de nou segons a la segona represa.

*

ANUNCIS OFICIALS

*

COMPAÑIA DE INDUSTRIAS AGRICOLAS S. A.

En compliment del que disposa l'art. 20 dels Estatuts, es convoquen els senyors accionistes per a la Junta General ordinària que tindrà lloc el dia 29 d'aquest mes de juny, a les deu del matí, al domicili social, carrer Fusina, núm. 9.

Segons preveu l'article núm. 21, per tal de poder assistir a la Junta, els senyors accionistes hauran de dipositar els seus títols o resguards, amb sis dies d'anticipació, a la Caixa de la Companyia a Barcelona; al Banc Espanyol de Crèdit, de Madrid; al Banc Hispano Americà, i al Banc Espanyol de Crèdit, de Saragossa; al Banc Guipuscoà, de San Sebastian, o a «La Vasconia», de Pamplona, i els serà lliurada la corresponent tarja d'admissió nominativa personal.

Barcelona, 4 de juny del 1935. — El President del Consell d'Administració: **Josep Suñol Casanovas.**

SOCIEDAD GENERAL DE AGUAS DE BARCELONA

Els cupons núm. 77 de les Obligacions 3 per cent, sèrie B, i núm. 41 de les Obligacions 6 per cent, sèrie D, que vencen el primer de juliol proper, es pagaran a partir de dita data, deduïts els impostos legals, a la Societat Anònima Arnús-Garí Passeig de Gràcia, 9.

Barcelona, 22 de juny del 1935.

LA DIRECCIO

COMPAÑIA ESPAÑOLA DE ELECTRICIDAD Y GAS LEBON

A partir del 30 de juny corrent, els Bancs indicats a continuació pagaran, deduïts els impostos legals, els cupons núms. 41 i 33 de les Obligacions 6 per cent, emissions 1925 i 1927, respectivament, i el cupó número 10 dels Bons de Tresoreria, 6 per cent, d'aquesta Companyia, lliures d'impostos.

A Barcelona: Societat Anònima Arnús-Garí. Banca Arnús, Banca Marsans, Banc Urquijo Català i Sindicat de Banquers.

A Madrid: Banc Internacional d'Indústria i Comerç.

A València: Senyor Josep Ferrero.

Barcelona, 22 de juny del 1935.

COMPAÑIA HISPANO-AMERICANA DE ELECTRICIDAD, S. A.

A partir del dia primer de juliol del 1935 es pagarà el cupó núm. 60 de les Obligacions 6 per 100 emeses per aquesta Companyia el 22 de juny del 1920, a raó de 6'99 pessetes per Obligació, als següents Bancs i altres estrangers de costum:

Banc Espanyol de Crèdit, Banc Urquijo i Banc de Biscaia, de Madrid; S. A. Arnús-Garí, de Barcelona, i Banc de Biscaia, de Bilbao.

Madrid, 15 de juny del 1935. — El secretari del Consell d'Administració, Miquel Vidal i Guardiola.

COMPAÑIA-HISPANO-AMERICANA DE ELECTRICIDAD, S. A.

A partir del dia primer de juliol del 1935 es pagarà el cupó A-15 dels Bons de Renda d'aquesta Companyia, als següents Bancs i altres estrangers de costum:

Banc Espanyol de Crèdit, Banc Urquijo i Banc de Biscaia, de Madrid; S. A. Arnús-Garí, de Barcelona; Banc de Biscaia, de Bilbao.

Madrid, 15 de juny del 1935. — El secretari del Consell d'Administració, Miquel Vidal i Guardiola.

LA HUMANITAT escampa arreu els ideals republicans i catalanistes

TEATRE I CINEMA

UN INTERVIU AMB MARGARIDA XIRGU

«Hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm aixafada i feta cendra...»

La il·lustre actriu catalana anirà a Amèrica, on romandrà una llarga temporada

Madrid, 22. — Un periòdic d'aquest matí publica un interviu amb Margarida Xirgu i li pregunta:

—¿Es veritat que hi ha qui desitja fer-vos el buit?

L'actriu contesta, al seu torn:

—¿Però de veres creieu també en l'existència d'aquest designi collectiu d'ofegar en indiferència la meva labor d'artista?

—Margarida, jo no crec en res ni deixo de creure. La gent assegura, afirma, perd el seu temps en crítiques i maledicciones; aquestes coses creixen com l'escuma, es concreten i prenen cada vegada major volum, i quan un hom vol recordar topa amb la llegenda feta i la realitat —nodrida o no d'infundis— que se'ns imposa. Això és tot.

MARGARIDA XIRGU

—Teniu raó. Doncs bé: davant d'aquests rumors, jo he de declarar que no m'he donat compte de cap fet que em demostrés la realitat inequívoca d'aquests acords contra meva en determinats sectors de públic. No puc negar que la meva personalitat com a simple ciutadana —i per extensió com a artista— és més agradable a uns que a d'altres. Per què? Senzillament, per aquests tres fets: perquè tinc al meu costat, com a director artístic, Ciprià Rivas Cherif, cunyat del senyor Azaña; perquè vaig estrenar «La corona», obra original del senyor Azaña, i perquè al cap de pocs mesos de la instauració de la República vaig representar el drama «Fermín Galán», de Rafael Alberti. Treieu aquestes tres coses de la meva vida artística, i bona part de la rancúnia amb què em distingeixen aquests cavallers desapareixeria tot seguit. Es clar que, així com «Don Juan» portava sobre si l'escàndol, jo, pel que es veu, estic condemnada a sofrir un lluït seguici de malvolers que em segueix els passos des de molt abans de l'adveniment de la República. Mireu: l'any 26 o 27 estrenàrem a Fontalba una obra bellíssima d'Eduard Marquina, que es titulava «La ermita, la fuente y el rio». L'estrena d'aquella obra constituí una nit triomfal per al poeta, i no m'importa dir que per a mi també, puix que vaig servir amb tota la devoció del meu esperit la gran imaginació de l'artista, i, per a servir-la, em vaig inundar dels seus fulgors. L'endemà es publicava en molts periòdics de províncies un extens despatx dient que l'obra no era sinó passatgera i que jo havia estat esbroncada en moltes escenes i al final dels tres actes.

Aleshores no hi havia política, ni Azaña, ni estava amb mi Rives Cherif, ni tenien perquè odiar-me dretes ni esquerres. Tampoc no hi havia res d'això llavors de l'estrena de «El hijo del diablo», de Joaquim Montaner. I bé recordareu l'enrenou que va armar Valle-Inclan quan la gent ovacionava al final de l'obra. ¿Raó d'aquells crits i intemperàncies de D. Ramon? Que m'havia ofert dues comèdies seguides, amb la dissort per a ell i per a mi que no m'agradés cap d'elles.

Com aquests fets podria esmentar-ne molts, que provarien el que deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veurem aixafada i feta cendres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

* * *

Un altre diari, «Heraldo», publica també un interviu amb Margarida Xirgu, en el qual aquesta parla dels seus projectes immediats.

Heus ací un detall de la conversa:

—¿Quan acabeu exactament la vostra temporada actual?

—El dia 24.

—Teniu pla fet per a després?

—Certament. Tot seguit anirem a Granada, invitats pel Centre Artístic, per a donar dues funcions al Palau de Carles V. Representarem «Fuenteovejuna» i «El alcalde de Zalamea».

—I després?

—Després seguirem assajant «La niña boba», segons la bella adaptació feta per Garcia Lorca, que ja portem molt avançada d'assaigs. Si ens és possible, la representarem per agost, coincidint amb el centenari de Lope. I també representarem «Fuenteovejuna» a l'aire lliure. Hem d'anar al poble de Fuenteovejuna per a representar l'obra del mateix nom el dia de la mort del Fènix. I per fi, si comptem també amb l'ajut de l'Estat, si el Govern creu, com és lògic, que ha de seguir subvencionant les famoses festes de Mérida, tornarem a fer «Medea». Es faci o no, pel setembre debutarem a Barcelona per tal de fer-hi una curta temporada.

—Pel viatge a Amèrica?

—Exactament. Estem invitats pel Govern mexicà per a fer una brillantíssima temporada —brillantíssima pel gran to que volen donar-li— al teatre Bellas Artes de la capital mexicana.

—Quan acabareu la vostra actuació allí, ¿penseu tornar a Espanya o bé seguir per Amèrica?

—Ja ho veureu —diu Margarida amb un deliciós somriure—, vull descansar un xic d'Espanya i que Espanya descansi una mica de mi. Per tant, és gairebé segur que després de Mèxic, farem una excursió per Amèrica i arribarem fins a Buenos Aires, on tinc moltes ganes de tornar a actuar, puix que ja fa alguns anys que no hi vaig.

—¿Actuareu sota el mateix repertori que aquí us ha proporcionat tants d'èxits?

—Sí. I presentat amb tota propietat, com aquí. Ens ho emportem tot, àdhuc els vestits i les decoracions que per a les nostres obres ens han realitzat els escenògrafs Fontanals, Burmann, Bartolozzi, i en dues ocasions Miquel Xirgu i Castelao.

TEATRE BARCELONA

¡SOY UN SINVERGUENZA!, joguina còmica en tres actes de P. Muñoz Seca i P. Pérez Fernàndez

Si, senyors: una joguina còmica; aquesta cosa anacrònica i rància que és una joguina còmica. Els senyors Muñoz Seca i Pérez Fernàndez — a la collaboració dels quals deu el teatre espanyol moltes joguines còmiques com aquesta — no es pot pas dir que, artísticament, siguin molt ambiciosos. Ni que estiguin molt a ritme dels temps. Fan un teatre que no té equivalent en cap altre teatre del món. Vegeu, com a exemple, el teatre francès, anglès, italià, alemany, etc.; no trobareu un autor de mentalitat inferior, ni tan sols semblant, a la de Muñoz Seca. I és que el públic alemany, anglès, italià, francès, etc., àdhuc el que va al teatre a riure, a no encaparrar-se, a pair el sopar, és un públic civilitzat que es sentiria ofès si li donaven els empresaris una obra tan absurda, tan desbarrada, tan incongruent, com les del senyor Muñoz Seca. He triat aquests adjectius a pesar que són uns altres els que, com a comentaris, posen en boca del públic les obres del senyor Muñoz Seca.

No vull, però, menysprear-los. A Madrid, el públic d'aquest autor, llastimosament tan prolífic, diu:

—*¡Qué tio!*

—*¡Me he reido las tripas!*

—*¡Qué bruto!*

—*¡Bestial!*

Consti que tot això és dit amb la més gran bona fe i en to d'elogi.

Ací, el públic del senyor Muñoz Seca, diu:

—Quin fart de riure!

—Es un poca-solta!

I també això en un to d'elogi.

Teatre Olympia
Diumenge, tarda
Marc Redondo
en EL DICTADOR

Què voleu fer-hi? Cadascú elogia segons la seva intelligència i la seva sensibilitat.

A Madrid i ací, però, hi ha qui diu, amb franc, amb sincer disgust:

—Això és absolutament imbecil.

El mot és gruixut, indubtablement; però just.

No pot negar-se que Muñoz Seca té un públic seu: un públic que no li envejarà cap autor intelligent. Ni pot negar-se que entre autor i públic hi ha una identificació absoluta. Es allò que deia Goethe de les afinitats electives. I allò que diu el poble: «Déu els cria...»

El públic de Muñoz Seca, a Madrid i ací, és un públic de pseudo senyors, de gent que li plau fer el senyor, a la qual cosa no hi tenim res a dir perquè contra gustos no hi ha res escrit. Però dóna la casualitat que aquest públic va a veure les obres de Muñoz Seca per a «reirse las tripas» o per a fer-se «un fart de riure». Fixeu-vos bé: *reirse las tripas*, un *fart* de riure. O sigui: dues coses francament plebees, francament ordinàries, que els senyors veritables no fan.

No sóc pas d'aquells que creuen que el teatre ha d'ésser únicament i exclusiva a base de transcendentalismes, negrors, terribles casos de consciència, casos patològics a tort i a dret. No, no; el teatre pot ésser també, i ho és, un espectacle amable, frívol, francament còmic. Però amb intelligència, amb sensibilitat, amb finor. I, sobretot, amb dignitat. I el defecte capital del teatre de Muñoz Seca és que no té dignitat.

A París, a Praga, a Berlín, a Londres, a Milà, una obra com les de Muñoz Seca no fóra acceptada. Les obres de Muñoz Seca sols poden representar-se a Espanya. Cal lamentar-ho pel nostre públic, per la idea que això ens dóna del nivell intellectual del nostre públic.

Teatre Olympia
Setmana Gran
d'Espectacles Lírics
LA MILLOR REVETLLA

Respecte a «¡Soy un sinvergüenza!» poca cosa hi ha a dir-ne. Fer la crítica d'una obra de Muñoz Seca és fer la crítica de totes les altres obres de Muñoz Seca: les ja escrites i, si m'apreteu molt, fins i tot les que escriurà. En totes hi ha la mateixa bajanada, la mateixa incongruència, la mateixa gràcia (?) gruixuda i ordinària, el mateix descordament de llenguatge. En aquesta d'ara, en «¡Soy un sinvergüenza!», no hi ha els acostumats grapadets de llot a la República, cosa que, tractant-se del senyor Muñoz Seca, m'estranya.

La interpretació, molt bona, digna d'elogis a tots els intèrprets. No vull fer-los l'ofensa de dir allò que diem els crítics algunes vegades referint-nos als intèrprets: «Estaven identificats amb l'obra». Senzillament: ho feien bé perquè són actors estudiosos, intelligents, que saben que el deure dels actors és fer bé totes les comèdies.

Al final del primer i del segon actes — al final del tercer no ho sé, perquè no vaig poder resistir més i me'n vaig anar — aparegué a escena el senyor Muñoz Seca a rebre els aplaudiments del seu públic. El senyor Muñoz Seca és un senyor ja vell, amb un bigoti estrany — un bigoti dels temps que eren moda les joguines còmiques —, que somriu, que s'inclina en unes lleus reverències...

¿No li fa pena al senyor Muñoz Seca rebre els aplaudiments que li tributa el públic per haver escrit «¡Soy un sinvergüenza!»? ¿No se'n dóna una mica de vergonya? Ja és massa gran, senyor Muñoz Seca!...

LLUIS CAPDEVILA

DEMA, ESTRENA
COLISEUM

EL PAN NUESTRO DE CADA DIA
Director KING VIDOR
LOS ARTISTAS ASOCIADOS

Un cant al treball, a l'optimisme i a la virtut. Fil premiat amb medalla d'or pel C. I. D. A. L. O.

Ventura Gassol treballa

El nostre amic Ventura Gassol, Conseller de Cultura del darrer Govern de la Generalitat, actualment amb els seus companys entre reixes, ha enllestit la comèdia «Nadal» i ara està treballant a la seva cella en el drama «Soliloqui a mil veus». A més, ha començat la traducció de «Peer Gynt», d'Ibsen. Es molt possible que aquestes obres de Ventura Gassol siguin representades a Catalunya la temporada vinent.

PHILIPS
COMPTAT
I
LLARGS
TERMINIS
RADIO UNIVERSITAT
R da UNIVERSITAT, 1

DEMA, AL
SALO CATALUNYA
Inauguració de la gran temporada de reestrenes amb la pellícula que ha batut tots els rècords:
Sor Angélica
PREUS
DIES FEINERS:
Preferència, 1'50. Especial, 0'75
FESTIUS, TARDA:
Preferència, 2'00. Especial, 1'00

Un gran film social

«EL NOSTRE PA DE CADA DIA», DE KING VIDOR

La crisi econòmica mundial, cada dia més agreujada, ha portat els problemes de la vida quotidiana al primer pla per a ésser estudiats detingudament. Davant d'un esdevenidor que omplena d'inquietud fins els més optimistes ha calgut deixar de banda tota mena de prejudicis i situar-se al moment present a viure'l amb totes les seves dramàtiques perspectives. El cinema americà, precisament, el més refractari a dotar-se d'un contingut social, d'un contingut profundament humà, ha estat, obligat per les circumstàncies, absolutament vençut. D'aquesta derrota n'ha sortit «El nostre pa de cada dia».

King Vidor n'és el director. La seva obra, però, no ha estat produïda sense lluita. Contràriament, King Vidor, per la seva part, ha hagut de vèncer considerables resistències que, tenint en compte l'organització que regeix els destins del cinema a aquell país, hem de considerar lògiques.

King Vidor no aconseguí desvetllar l'interès dels productors amb el seu escenari. Pel contrari, els produí temor. Cap d'ells no va voler finançar el seu film. Però King Vidor, convençut de la importància social d'ell i de la necessitat d'enfrontar el país, els que no ho sofreixen directament, amb un dels seus problemes més vius, no donà el seu braç a tòrcer. Finalment aconseguí trobar alguns comanditaris independents i es llançà a la seva obra. Aquesta no és, naturalment, una obra sovietitzant. King Vidor està molt lluny de sentir així i amb tot i ésser força alliçonador el seu film, i si quelcom li hem de censurar és la manca d'aquella valentia del cinema soviètic. No importa, però. El cèlebre director ens dóna, amb «El nostre pa de cada dia», una pellícula de molt apreciable contingut social que obligarà a pensar força sobre el que ens exposa.

El tema del film és l'home mitjà enfrontat amb els problemes actuals. Tot el film volta entorn de la política, l'agricultura, el problema de l'alimentació, el comunisme —tot en relació als individus que malden per reinfondre un sentit a la seva vida i reclamar a la terra tot el que els pot donar. El drama, doncs, resta més aviat centrat sobre el problema de la situació agrícola de la necessitat de tornada al camp. Té el film alguna referència sobre la doctrina de Roosevelt pel que es refereix a l'intent de solució del problema de la crisi de treball amb la desconglomeració de les ciutats i la tornada a la terra per a intensificar-ne el cultiu.

Sense ésser, com hem dit, plenament soviètica, l'obra simpatitza amb la idea comunista. King Vidor, per la seva part, abans de començar la realització del film, exposa la seva idea: «La cooperació —digué— ja no és sols una teoria. Tenim grans extensions de terra inutilitzada. Els homes podrien obtenir d'ella el seu pa si la treballessin conjuntament. Així, amb el temps, la societat podria regenerar-se ella mateixa si té prou voluntat per a demanar l'ajuda i exigir-la de la Natura».

Advoca King Vidor, amb la seva obra, pel treball en comunitat. S'estableix una petita colònia on hi hauran sabaters, fusters, paletes, etcètera... Amb l'esforç de tots, la terra donarà el seu fruit i seran vençudes les resistències i dificultats de tot ordre...

«El nostre pa de cada dia», film humaníssim, és especialment una obra plena d'optimisme... Caldrà, una vegada efectuada l'estrena, parlar-ne novament. Tant per la valor inapreciable del seu contingut com per la seva qualitat cinematogràfica, són rars els films que veiem d'aquesta categoria.

JOSEP SAGRE

Teatre Olympia
Nit de Sant Joan
Marc Redondo
Vicenç Simon

Varietat en els programes del Pompeia

Per a avui i demà la direcció d'aquest teatre ha confeccionat dos programes que segurament, per la seva variació, seran ben acollits. Avui, tarda i nit, hom representarà l'obra en tres actes «El meu Bebé». Per a demà hi ha anunciada la famosa obra del gran dramaturg Angel Guimerà «La filla del mar», en la qual Assumpció Casals obté una de les seves més formidables creacions.

*

AJUNTAMENT

*

LA NIT DE REVETLLA : CARRERS ENLLUMENATS

Seguint costum establert en anys anteriors, el diumenge, revetlla de St. Joan, restarà encés tota la nit l'enllumenat públic de les Rambles, Plaça de Catalunya, Passeig de Gràcia, Pelayo, Plaça Universitat, Rondes, Avinguda República Argentina i Avinguda Francesc Lairet.

LES COLONIES ESCOLARS QUE VAREN SORTIR AHIR

Continuen sortint cap als seus destins les Colònies Escolars de l'Ajuntament de Barcelona. Ahir sortiren els que van a Calafell, Olesa de Montserrat i Les Franqueses del Vallès. Acudiren a acomiadar els expedicionaris, ultra els seus familiars, el conseller regidor de Cultura, senyor Codolà i el conseller municipal senyor Frigola.

·ELS ESPORTS·

PARTITS PER A AVUI

El Torneig de Promoció

Sants-Sant Andreu.
Horta-Girona.
Terrassa-Badalona.
Calella-Granollers.

El Torneig de Consolació

Iluro-Europa.
Júpiter (R.)-Sabadell (R.).
Martinenc-Espanyol (R.).

El Torneig «La Rambla»

Els partits per a demà:
Badalona-Mollet.
Terrassa-Horta.
Granollers-Girona.

Els amistosos d'avui i demà a Les Corts

Aquesta tarda i demà, dilluns, es disputaran diversos partits amistosos al camp de Les Corts. En el programa de demà es destaca l'encontre entre el Llevant i F. C. Barcelona, equips complets en pla de revenja.

El programa d'aquests dos dies a Les Corts es distribueix com segueix:

Avui, a un quart de quatre, Amateur del F. C. Barcelona contra el primer equip de la S. C. Aigües de Barcelona.

A un quart de sis, Amateur A. del F. C. Barcelona contra la Penya Vantolrà.

L'entrada serà lliure i gratuïta.

Demà, dilluns, a un quart de quatre, U. E. Poble Sec (equip B.) contra l'amateur B. del F. C. Barcelona.

A un quart de sis, primers equips del Barcelona i Llevant.

Salta a la vista la importància d'aquest darrer partit. Per motius prou coneguts, la pugna entre el Barcelona i Llevant haurà de resultar forçosament emotiva i interessant, pel fet que l'amor propi dels jugadors contendents hi afegirà la resta.

*

Futbol a LES CORTS
Demà, dilluns, a les 5.15
LEVANTE
BARCELONA
Entrada, amb impost compres
2'50 PTES.

*

Campanal a l'Sporting de Gijon?

Gijon, 22. — El Sporting de Gijon sembla decidit a sortir de la situació d'inferioritat que les circumstàncies l'havien collocat en aquests darrers temps i que, realment, no estava en consonància amb la seva gloriosa història.

L'important club asturià es preocupa ara de reforçar el seu equip i, segons notícies de font autoritzada, els seus trets van dirigits preferentment contra un gran davanter centre asturià que juga actualment en un club del Sud, Campanal.

El contracte que uneix Campanal amb el Sevilla arriba ara al seu termini. El Sporting sosté negociacions que, fins ara, van per bon camí, amb el pare del jugador, que resideix a Avilés.

ESCACS

Un torneig internacional a l'Hotel Mar i Sol, de Roses

Organitzat pel Club d'Escacs Barcelona i sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Roses se celebra a l'Hotel Mar i Sol de Roses un torneig internacional d'escacs, en el qual hi prenen part grans prestigis internacionals com Flohr (Txecoslovàquia), Grob (Suïssa), Reilly (Irlanda), Koblenz (Lituània), i Koltanowski (Bèlgica). No farem la presentació d'aquests mestres perquè són sobradament coneguts de tots els escacquistes com també per no fer massa llarg aquest article, solament farem notar que el representant de Txecoslovàquia és asenyalat per la major part dels escacquistes com un digne successor d'Alekin el campió del món. Pels catalans hi prenen part Maristany, Domènec, i Solà, del Barcelona, per València Tramoyeres, i per Madrid Gamonal.

Es molt lloable la tasca empresa pel Club Barcelona que ha fet possible de celebrar a Catalunya torneigs de veritable importància mundial tals com el torneig internacional de l'any passat a Sitges, el d'aquest any a Barcelona i el que se celebra actualment a Roses. Aquests torneigs tenen una gran importància no solament pel beneficiós que és pels nostres l'enfrontar-se amb elements de tanta categoria com els invitats, ja que també Catalunya al costat de les primeres nacions escacquistes.

El fruit de 31 anys de lluita esportiva

La gran semifinal d'avui a la Creu-Alta

El Centre d'Esports, de Sabadell, la primera entitat esportiva que en el 1904 aprovava els seus estatuts en català, l'essència fonamental de la qual no ha perdut, sinó al contrari, ha engrandit en el decurs dels darrers 31 anys de vida i de lluites esportives, juga avui, al seu famós camp de la Creu Alta, no el primitiu —però sí també igual valuós esportivament— una semifinal de la Copa Espanya, més pròpiament Campionat nacional de la Península ibèrica.

Acabi com acabi el Sabadell la seva gesta, no podem avui ometre aquest comentari. Des de la seva fundació, el Sabadell ha tingut les seves puges i baixes i vicissituds favorables o adverses, però sempre la vàlua global ha marcat un ascendent. Avui, el Sabadell arriba allà on per dret li pertoca. Però no és per dret que hi és, sinó de fet, per vàlua esportiva indiscutible. No voldríem semblar xovinistes, però resseguint l'historial brillant, tant esportivament com catalanament, del "C. E. de Sabadell", no podem fer unes petites comparacions amb altres gestes passades.

El Sabadell, avui reviu amb més intensitat i més brillantor per al futbol català, aquelles gestes que, quan sots-campió, havia de defensar el futbol català a Madrid, en lloc de l'Internacional, que va creure millor jugar el famós Campionat del Pireneu, a conseqüència de la pugna de les Federacions Catalana i Espanyola; i obtenia, contra tot pronòstic i en un partit històric i famós, el títol de Campió d'Espanya de segona categoria. En el moment decisiu el futbol català, amb el Sabadell, triomfà.

També cal recordar les palestres per passar a primera categoria i els emocionants empats amb l'Europa, el mateix equip i jugadors gairebé, que anys a venir havien —en 1921— de jugar la final del Campionat d'Espanya i que el Sabadell, d'una fa'só brillant, assolia classificar-se dintre dels grans equips catalans d'aleshores —Barcelona, Espanya, Espanyol, Inter, Universitari, New Catalònia, Català, etc., etc., i d'aleshores ençà figurar sempre com a equip de «primeríssima» classe i obtenint les més altes classificacions del campionat català —descomptat el de Catalunya primera categoria, que no el pot assolir fins la temporada 1933-34, després d'haver passat al grup B— per gol averatge i escurçant el nombre dels equips participants del Campionat de Catalunya de 8 a 6. Cap equip català que ha passat a categoria inferior ha pujat a la superior, i per tant, res més ha fet que vegetar. Els Sants —l'Inter abans—, l'Espanya, que després fou el Gràcia, l'Europa. El Gimnàstic de Tarragona, el Palafrugell, el famós Terrassa, l'Atlètic de Sabadell, l'Universitari, el New-Catalònia, el Català, el Santboià, l'Horta, el Girona, etc., etc., tots una vegada passats a categoria inferior, res. Unicament el Sabadell, tenaçment assolia una gesta única en el futbol català, es remuntava, progressava, era sots-campió de Catalunya —campió després— sots-campió novament, i qui sap si campió d'Espanya, si més no semifinalista i amb totes les probabilitats d'ésser-ne finalista.

Es amb joia que avui remarquem aquests fets. Ho dèiem no fa gaire des de LA HUMANITAT. "El Sabadell no és una esperança del futbol català, sinó una solvència. Temps al temps." Ja hi som. Els esportius catalans s'han de sentir honorats d'ésser representats per l'equip tant o més català que el primer i especialment més esportiu.

Sabem que quan el Sabadell marca en la seva trajectòria una fita històrica en futbol, acompleix amb el seu deure, som optimistes pels fets i les realitats. La fita actual és la més gloriosa on anhelava arribar i sobrepassar l'equip del Vallès, i que li ha costat 31 anys de lluites esportives, federatives, adversitats, econòmiques i de totes aquelles que sabem que existeixen i no se'n parla gaire; i a la fi, la tenacitat i lluita contra tota adversitat, lluita desigual, però digna i pròpia de l'esportiu triomfa i s'imposa i arriba al lloc, que la intelligència de l'esforç, la confiança i la seguretat del valer imposen, ésser allò que hom vol ésser per la seva vàlua. 31 anys després, la Catalunya esportiva crida: Endavant, Sabadell!

* * *

L'equip català serà: Massip, Morral, Blanc, Argemí, Font, Mota, Esteve Calvet Gual, Barceló Parera. Gual no és massa cert. Amb tot, creiem que s'arrenglerarà. L'àrbitre, el tolerant Vallana. Hauríem preferit l'Escartin.

L'entusiasme pel partit a Sabadell i arreu, és a l'altura de qualsevol semi-final emotiva, "històrica".

Un festival a profit del Sindicat de Periodistes Esportius

Ha estat fixada la data del vinent dimarts, dia 25, per a la celebració del festival de pilota a pala, la qual, anualment, l'empresa i quadre de pilotaris del Frontó Novetats dediquen a profit de la caixa de socors del Sindicat de Periodistes Esportius.

Els intendents del Frontó, senyors Perea i Carreres, compten amb el desinteressat concurs de tots els pilotaris i preparen per a la nit del dimarts una combinació que segurament cridarà l'atenció dels nombrosos aficionats al joc de la pilota petita.

BASQUETBOL

Campionat de Catalunya

Partits i àrbitres per a avui.

Primera categoria

Intendència — U. C. Joves, López, Regales.
Laietà E. C. — Sté Patrie, Picola, Miró.
Juniors — Barcelona, Surribas, Pascual.
Espanyol — Iluro, Gatell Kalenda.

Segona categoria

Unió Manresana — U. S. Cornellà, Crestoni.

Tercera categoria

Prat de la Riba — Ateneu B. O., Bosc, Garcia.
C. D. Garcia — S. E. Comtal, Bertran, Barajas.
Olímpic — U. E. Rubí, Broton, Flores.

Infantils

A. C. Mollet — Renaixement, Pons
C. C. Hospitalet — U. C. Joves i Juniors — Sté Patrie, Codina,
New-Catalònia — Atlètic, Estrany

Amistosos

Martinenc — Atles, Valls.

BOXA

Ha estat concertat el matx Gaztañaga-Mickey Walker

L'Havana, 22. — A la fi, el pes fort basc Isidor Gaztañaga ha aconseguit que se li donés un contracte per a disputar un combat d'importància. En efecte, ha estat escriturat un combat entre l'esmentat boxador i l'excampió mundial del pes mig, actualment a la categoria màxima Mickey Walker.

El combat Gaztañaga-Walker ha estat concertat a la distància de deu represes i es disputarà a l'hipòdrom havaner «Parc de l'Orient», el dia 7 de juliol vinent.

Aquest combat li ha estat cercat a Gaztañaga pel seu manager Dupré, el qual sortirà d'un moment a l'altre cap a Nova York, cridat per l'empresa del Madison Square Garden, la qual sembla que té intenció de fer reaparèixer als seus locals Isidor Gaztañaga.

EL CAMPIONAT D'EUROPA DE TOTES LES CATEGORIES

Pierre Charles venç Vicenç Hower per punts

Berlín, 22. — Ahir, a la nit, al Sportpalast es celebrà el combat de boxa per al campionat d'Europa de totes les categories entre el campió d'Alemanya Vicenç Hower i el campió de Bèlgica Pierre Charles.

L'expectació era considerable i el ple a la sala fou gairebé absolut.

El combat, en conjunt, fou bo. Hower féu una bona lluita, però hagué d'inclinar-se davant la major potencialitat física del seu adversari que l'avantatjava en el pes 27 lliures.

En acabar les 15 represes reglamentàries es declarà vencedor per punts Pierre Charles, que d'aquesta manera reconquesta el títol de campió d'Europa, que ja possei durant alguns anys.

VELA

La primera prova de patinadors

Avui, diumenge, a dos quarts d'11 del matí, a la platja de l'Escoleria, el C. N. Barcelona celebrarà una important regata de patinadors a vela, prova interclub, la qual per tractar-se de la primera de la temporada haurà de revestir gran interès, tant espectacular com d'extremada competició entre els elements del C. N. Atlètic, Olímpic i el Club organitzador, que figuren inscrits en aquesta manifestació esportiva.

ATLETISME

Els Campionats generals de Catalunya, masculins i femenins (Segona jornada)

Avui, tindrà lloc a les magnífiques pistes de l'Estadi, la darrera jornada dels Campionats generals de Catalunya d'atletisme, amb la participació dels més importants clubs de Barcelona i Comarques, que tan bona impressió produïren el passat diumenge.

A continuació publiquem el programa de proves d'aquesta jornada, la qual es desenvoluparà de la forma següent:

Matí a un quarts de deu: Curses masculines. — 200 m. eliminatòries; 3.000 m. steeple; 800 m. semifinals; 400 (eventual); 200 m. semifinal; 400 m. tanques semifinal. Femenines: 4x75 m.

Concursos: Masculins. — Alçada. Llargada. Femenins: Pes i Disc.

Tarda, a tres quarts de quatre: Curses. — 400 m. final; 4x400 m. eliminatòries; 800 m. final; 4x100 m. final; 5.000 m. final; 4x400 m. final. Femenines 600 m.

Concursos: Masculins. — Perxa. Triple salt.

EL IV GRAN PREMI PENYA RIN - III COPA BARCELONA

Ha estat tancada la inscripció a drets senzills amb un lot de cotxes i corredors de veritable excepció

Ha estat tancada la inscripció a drets senzills per al gran esdeveniment automobilístic que Penya Rin amb el seu Gran Premi, que porta el nom de Copa Barcelona, organitza per al dia 30 de juny, a la tarda, i que ha desvetllat un interès inigualat, per bé que del tot comprensible, vista la qualitat excepcional del lot de cotxes i pilots reunits.

Sembla, però, encara molt possible que la llista veritablement sensacional ja formalitzada, obtingui algun nou esforç, també de gran vàlua, fins al termini d'inscripció a drets dobles, que és demà, dilluns, a les dotze del vespre, per quant són nombroses les demandes de pilots que continuen afluint a Penya Rin i que aquesta ha examinat per bé decidir-ne l'acceptació sempre que tinguin tot el valor adequat per a complementar la referida inscripció, en la qual no s'hi mes que "ases" de la més alta categoria i que es pot afirmar-se que figuren els "racers" més ràpids que ha produït la fórmula internacional vigent.

Una prova de la natural expectació que aquesta gran carrera ha produït és que les localitats reservades ja a aquestes hores per sollicitud, rebudes ja directament a la Secretaria de Penya Rin, cobreixen més de la meitat de localitats preferents. Per aquesta causa i en previsió d'una afluència rècord, Penya Rin ha decidit definitivament emplaçar unes tribunes complementàries a la part alta del Circuit, al costat de l'Estadi, a les quals els cotxes podran tenir accés, àdhuc començada la cursa, per l'anomenada carretera del polvorí, que es reparada activament.

Es indubtable que a aquestes demandes copiosíssimes de localitats ha contribuït el gest de Penya Rin en facilitar una entrada conjunta per als entrenaments oficials dels dies 27, 28 i 29, per a la cursa ciclista internacional que, després de la darrera sessió d'entrenaments es correrà el mateix dia 29 i per al Gran Premi Automobilista del dia 30, amb una bonificació importantíssima sobre el preu d'entrada per separat de cada una d'aquestes manifestacions.

En cap llar catalana no ha de mancar LA HUMANITAT

CAMISERIA -- GENERES DE PUNT

J. Casanova

ANTIGA CASA COLLDEFORNS

Telèfon 74574 BARCELONA (G.) Salmeron, 99

Auto - Escola

L'AS DE L'AUTOMOBILISME

Fundada l'any 1912

CURS DE CONDUCCIO, REGLAMENT I MECANICA, 40 PESSETES

per 80 ptes. Instàncies - Certificats de penals - Metge i Foment - Pòlisses i títols - Tot comprès.

Títols de 1ra. classe Ni un cèntim més! Títols de 1ra. Especial

Títols a motoristes CORTS, 412

Forn Pineda
Confiteria
Pà Integral i de Viena
Bombons Selectes
Bonavista, 28
Barcelona (G.)

Coques de Sant Joan

Telefon, 79265

CLINICA GALLEGO -- VIES URINARIES

Carrer Nou de la Rambla, 18 — PELL - SANG - VENERI - PROSTATA - MATRIU - IMPOTENCIA - DIATERMIA — Director: Dr. Riu Porta — Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA

MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES

Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA

Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 19 hores per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cádiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»

LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA

Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»

Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduïts

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA VILLA ALHUCEMAS - CEUTA i VICE-VERSA

Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts; d'Oran els dimecres; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres.

MERCAT D'OCASIONS

COMPRA / VENDA / CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc

TOT D'OCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 BARCELONA

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més ...... 0'30 »

HOSTES i PENSIONS

PENSIO LAIETANA per a fixos i viatgers, tot confort modern. Preu des de 7'50 dia. Via Laietana, 29 - Pl. Berenguer, 2.

FACILITO gratis pensions i habitacions. Rbla. Flors, 10, entresol.

PENSIO ROYAL, hostes preus econòmics. Pl. Correus. Mercè, 46.

A VALLROMANAS, habitació per llogar. Raó, c/. Ramon i Cajal, 126, 1er.

DESITJO jove tot estar. Hab. balcó carrer. Notariat, 10, 2on. 2na.

ARIBAU, 23, pral. 1ra. Habit. balc. carrer, tot estar 25 duros, sols menjar 20 duros.

ARIBAU, 7, 4rt. 2na. habitació per a llogar.

PENSIO ECONOMICA. C. de Cent, 364, 1er. 2na.

DESITJO 1 o 2 joves tot estar. Casanova, 32, 1er. 1ra., prop Corts.

HABITACIO balcó carrer per a senyor a dormir. Hospital, 42, 2on. 2a.

20 PESSETES mes, habitació. Parlament, 50, pral., 1ra.

DIVERSOS

MALALTS. Pulmons, Cor. Medicina general. Sífilis. Raigs X. Sol artificial. Dr. **Lluís Cuesta** Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

PIANO, per estudis, necessito 1 hora diària, donaré 10 mes. Esc. LA HUMANITAT. núm. 518.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).

COMPTABLE, coneixedor anglès i francès i treballs d'oficina. S'ofereix tot el dia o hores. Esc. LA HUMANITAT núm. 157.

CASTELLDEFELS. Esplèndida caseta de bany, tocant al Restaurant «Mar i Sol» i lloc guarda cotxes, traspassaré per 3.500 ptes. Informes a LA HUMANITAT.

OFERTES i DEMANDES

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1.a.

MOSSO O COBRADOR, desitja col·locació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 534.

VIATJANT s'ofereix per Catalunya, ram de teixits i gèneres de punt. Amb bones relacions clientela. Escriure a LA HUMANITAT núm. 150.

COMPTABLE, coneixedor treballs d'oficina s'ofereix tot el dia o hores. Esc. LA HUMANITAT núm. 155.

FARRE PIJUAN

METGE ESPECIALISTA

PELL -- VIES URINARIES

DEFECTES SEXUALS

Rambla de Canaletes, 11, primer

Mudances NURIA

Dintre i fora de la ciutat - Servei acurat - Preus molt econòmics - Consulteu-nos per telèfon (n.º 32573)

CALABRIA, 2 i 4 (garatge)

LA FABRICA DE

NEVERES

„GLACIAL"

VEN BARATISSIM, DIRECTE AL CONSUMIDOR. Immens assortit per a tots els usos, des dels preus més ínfims Neveres patentades de màxima refrigeració i sense mescla de gustos i olors, a preus mòdics. Benet i Mercadé, 26 (al costat d'Estació Gràcia i Teatre Bosc)

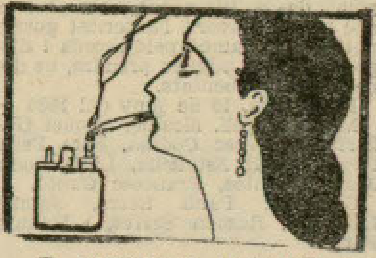

VENDA I CLINICA

D'ENCENEDORS

CASA SUBIROS

Hospital, 42 - Tel. 13651

Principals. . . . . . 95 ptes.
amb cambra de bany 110 »

Cases de nova construcció. 5 grans i luxoses habitacions, al carrer de Paris, 20, 22 i 24, entre el de Tarragona i Plaça d'Ernest Ventós. Autobús ll. E

Per a mitges i mitjons

anen al lloc n.º 6, de JOAN BORRAS, CARRER D'URGELL (Encants de Sant Antoni), «L'AS DE LES MITGES» i de la barator

Bar Petit Miramar

Casa recomanable pel seu peix fresc i menjars d'encàrrec

Gran terrassa d'estiu pròpia per a banquets i festes

Avui, suculents coberts a preus molt ajustats

— PASSEIG NACIONAL, 62 — Barcelona. — Telèfon 19235

Cal que els lectors i simpatitzants de la ideologia d'un diari, procurin adquirir el que necessitin dels comerciants que, amb llurs anuncis, hi aporten el seu ajut. Els elements de dreta segueixen aquesta tàctica. Cal que també la segueixin els lectors de LA HUMANITAT

¿Voleu vestir amb elegància i amb pocs diners? Aneu a

CASA BASTIDA

Passeig de Gràcia, 18

Gran Basar de Sastreria Sistema Nord Americà

Els nostres preus sempre responen a la mateixa idealitat i és facilitar la màxima elegància i la màxima Barator, amb els següents articles: Vestits, Pantalons, Camises, Pijames, Calçotets, Bates, Batins, Camisetes, Mitjons i Corbates

Alguns dels nostres preus:

VESTITS, a 20, 40, 50 i 60 ptes.
PANTALONS, a 5, 6, 8, 10 i 12 ptes.
CAMISES, a 5, 6, 8, i de seda a 13'50 ptes.
PIJAMES, a 6, 8, 10 i 12 ptes.

Si l'elegància ha estat altres temps un privilegi, la **CASA BASTIDA** amb aquests preus la fa accessible a tothom.

Encara que estem situats al Passeig de Gràcia, som la Sastreria i Camiseria més econòmica de Barcelona.

Tenim una secció ultra-ràpida en la qual podem confeccionar tota mena de vestits en quatre hores, amb un petit augment dels preus de vestits fets, com també tenim una secció per fer vestits a mida amb tot luxe de 100 a 150 ptes.

Obsequiem els nostres clients amb segells d'estalvi de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i altres presents en proporció a l'import de la compra.

NOTA: Els que de fora vulguin servir-se de la nostra casa poden escriure, adjuntant 0'50 pessetes en segells, i rebran figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides, amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels cinc dies.

ferro
ferro

Camiseria - Corbateria

Ferrer Batlles

36, Boqueria, 38

VESTITS BANY :: BARNUSSOS
CAMISES PLATJA :: Camisa RAGLAN (Patentada) : Mitges **FERRO** de garantia

PREUS BARATISSIMS

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL·LICULES - PATHE BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO

COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237 BARCELONA

Ybarra y C.ª, S. en C.

Línies regulars de grans vapors per als destins que es detallen

SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides tots els **DIMECRES** a la nit cap a València, Alacant, Màlaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Corunya, Musel, Santander i Bilbao. Alternant-se les escales de: Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO cada dues setmanes

Sortides els **DIVENDRES** a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaroç, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Màlaga, Ceuta, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes

SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA

Sortides quinzenals els dijous cap a Sète i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al Tinglado de la Companyia Moll del Rebaix
Telèfon 13585

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies

Cap a **SANTOS, MONTEVIDEO i BUENOS AIRES** sortirà el dia 2 juliol del 1935, la magnífica motonau

«CABO SAN ANTONIO»

que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al tinglado núm. 1 del Moll de Balears, telèfon 18274

Consignataris:

FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.

VIA LAIETANA, 1 TELEFON 22057

FIXADOR FREIXINET
PENTINAT INALTERABLE
HIGIENE CAPILAR

CARPETES a 1'50 i 0'90 - PRODUCTE DE LABORATORIS FREIXINET
PASSEIG DE SANT JOAN, 129 · TEL. 70643 · BARCELONA

Mobles
López
Carme 44

Patiu de l'estómac? Proveu tan sols una capsa de

DIGESTONA CHORRO - Preu: 3'50 ptes. capsa

GRATUITAMENT podeu comprovar la seva eficàcia sol·licitant una mostra al Representant: Senyor Francesc Pagès i Gili - València, 198, 2on., 2na. - BARCELONA

Obsequi a les lectores de la humanitat

Totes les lectores poden rebre GRATUITAMENT a correu seguit un EXEMPLAR DE PROPAGANDA de la primera revista de modes i de la llar escrita en català

LA DONA CATALANA

Surt cada divendres, i cada número conté com a mínimum 28 pàgines. - Boniques portades en color. 26 models d'elegants figurins. Música. Novel·les. Contes. Secrets de tocador. Preguntes i respostes. Consultori de Modes, Bellesa, Modes, Labors. Reportatges d'actualitat. Sana literatura. 4 pàgines de labors artístiques. Música. Pàgines infantils amb bonics dibuixos. Concursos amb valuosos premis. Patrons dimensions naturals, etc., etc., és a dir: tot allò que necessita la dona a la llar. No ha de mancar a cap casa veritablement catalana

Sol·liciteu un número de mostra i us serà demostrat tot això que indiquem

Les subscripcions a Barcelona es cobren, si es desitja per mesos, a raó de 1'00 pesseta mes. — Amb augment setmanal de 16 pàgines de novel·la, 1'40 pessetes. — Fora de Barcelona: Any, 14'00 pessetes; Semestre, 7'50; Trimestre, 4'00. — Amb suplement de 16 pàgines de novel·la, augmenta 1'25 pessetes el trimestre.

LA DONA CATALANA - Avda. 14 d'Abril, 418 (Secció H)

Na ....
Carrer ....
Població ....
Provincia ...., acompanya per a despeses de correu 20 cèntims perquè li sigui tramès un exemplar de la revista LA DONA CATALANA, amb suplement de 16 pàgines de novel·la.

Republicans! Llegiu LA HUMANITAT

la humanitat

Diumenge, 23 de juny del 1935

Barcelona — Any IV — Número 1.038

LES CONVERSES NAVALS

S'han prolongat les converses de París, però no hi ha acord

LA MORT DEL «TIGRE DE LA CINARCA»

Amb Spada ha desaparegut de Còrsega el darrer dels bandits romàntics

L'estranya fi del llegendari personatge

Còrsega és l'única terra occidental d'Europa on encara subsistia el bandidatge per venjança que, en certes latituds, a Espanya, per exemple, en el seu temps, havia tingut consideració de justícia social. A Còrsega, com havia passat a Andalusia el segle passat, el bandit ha estat admirat com un heroi al mateix temps que era temut. Entre els habitants de l'illa, protegir un bandit contra l'acció de la justícia no era considerat un deshonor i moltes eren les famílies honorables que havien ajudat Spada i altres bandits com ell que han viscut en el «maquis». Naturalment que aquesta admiració estava barrejada pel temor que tenia qualsevol habitant de l'illa a indisposar-se amb homes que no tenien ni llei ni fre en la seva acció. En la fantasia popular de països pobres, en països on la indústria no ha penetrat encara, ni amb ella la concepció nova de la justícia social, s'explica que el bandit fos, encara que molt temut, considerat com el venjador dels humils contra les injustícies dels que abusen de la seva posició social sense que puguin ésser punits legalment. Eren en certa manera considerats com els venjadors dels pobres.

* * *

Desaparegut el que fou terror del «maquis» cors, resulta interessant traçar a grans plomades la seva carrera de fets criminosos.

Andrea Spada nasqué a Ajaccio el 13 de juliol del 1897. Els seus pares eren un humil carboner emigrat de Sardenya i una honrada dona de la petita localitat corsa de Lopigna.

Spada adoptà la nacionalitat francesa i complí el servei militar en l'Exèrcit francès de l'Àsia Menor. Allà inicià els seus delictes amb una deserció que li valgué ésser condemnat a diversos anys de treballs forçats.

En 1922 tornà a Còrsega i inicià les lluites amb els gendarmes de l'illa.

El seu primer crim el cometé per defensar un amic el qual creia que estava amenaçat pels gendarmes. Quan dos d'aquests tractaven de detenir el seu amic després d'una baralla, Spada féu foc contra els gendarmes, agenollat, i en matà un i ferí l'altre. Comès el fet, Spada i el seu amic Rutili es refugiaren a l'alta muntanya.

Els dos amics es percataren que els gendarmes els perseguien, i creient-se víctimes de la denúncia d'un tal Marchi, Spada i Rutili entraren a una taverna on es trobava el Marchi i el feriren i de retop a tres persones més.

Algun temps després els dos bandits feren l'amistat amb el seu col·lega Romanetti. Quan estaven tots tres en un establiment, es veieren voltats per 30 gendarmes i lluny d'acoquinar-se obriren foc contra els guàrdies i contra els amos de la casa, ja que creien que eren els denunciadors. El balanç de la lluita fou terrible: resultà mort el fill de la mestressa de la casa, aquesta, ferida, un inspector de policia mort, i un altre inspector i un gendarme ferits.

SPADA

El 9 de novembre del 1925, per tal de venjar-se dels parents de la seva promesa que l'havia abandonat, Spada assassinà un vellet i un noia. Encara allargà més la seva «vendetta» i assassinà un altre parent de la seva promesa.

Passaren molts mesos durant els quals no es va sentir parlar més de Spada i les autoritats arribaren a creure que s'havia refugiat a Espanya, però el bandit reemprengué novament les seves gestes allargant més encara la llista de les seves víctimes, que no ha pogut ésser establerta exactament, encara que poc abans de morir l'«últim dels bandits corsos» deixà entreveure que els seus crims passaven de la dotzena.

Spada havia jurat que mai no seria detingut viu. Amb tot, però, arribà un dia en què Spada baixà de la muntanya i es presentà a la vila dels seus pares, a Coggia, vestint una mena de túnica, i portant al cap una corona de flors i amb un crucifix a la mà. Les gents fugien davant la seva presència, mentre Spada els calmava dient-los que anava sense armes i cridant que es lliurava a la justícia divina.

L'actitud sorprenent del «Tigre de la Cinarca», com li deien a Còrsega, provocà polèmiques a la Premsa, en les quals intervingueren reputats alienistes i cada un donava la seva opinió. Encara després de la seva mort és de creure que la polèmica tindrà una revifalla i que molts consideraran que la guillotina ha funcionat per a suprimir un pertorbat.

Durant els dos anys que Spada ha passat a la presó abans d'ésser executat, el seu misticisme ha estat constant: passava el rosari diverses vegades al dia, feia ostentació de símbols religiosos i repetia amb freqüència que la justícia divina era mestressa dels seus destins.

Una part de la població de Còrsega prodigà la seva admiració vers el «Tigre de la Cinarca», al qual considerava, en molts casos, com un protector dels humils, i adduïa en la seva defensa que els crims que cometé foren inspirats sempre per la llegendària «vendetta» corsa.

Abans de morir, Spada rebé els auxilis de la religió catòlica. Quan per última vegada el visità l'abat Belgodere, li demanà llibres piadosos per a llegir-los durant les seves últimes hores i un paquet de caramels. El sacerdot tractà d'aconsolar-lo fent-li veure la possibilitat que fos indultat, i replicà Spada: «Parleu-me de Coggia, el meu poble, de la meva família i de les coses santes. No crec en l'indult humà, però sé que existeix un Déu de bondat i de misericòrdia que no nega mai el perdó.»

Els funcionaris de la presó han declarat que Spada ha dormit molt tranquil·lament les últimes nits.

Fa nou mesos que fou guillotinat a Batia, també en divendres (dia 13) l'ex-gendarme i bandit Tor.

La protesta de les esquerres

La dels regidors de La Cénia

«Els consellers municipals i suplents elegits el 14 de gener del 1934, segurs d'interpretar el sentit del gran nombre d'electors que ens elegiren per tal que en llur nom regíssim la vida municipal de La Cénia, ens adrecem a vosaltres per a recordar-vos que solament és legítim el poder que arrenca de la font democràtica, i, per tant, que mentre el poble per sufragi no elegeixi els qui hagin de substituir-nos, nosaltres hem de continuar considerant-nos com a legítims consellers municipals de La Cènia, i cedint sols a la força uns càrrecs que sabeu que el poble va confiar a uns altres.

I com sigui que per a ostentar els càrrecs esmentats us recolzeu en disposicions reconegudes per tothom i denunciades pels més eminents juristes com a anticonstitucionals i antiestatuàries, nosaltres, en nom dels nostres electors,

Protestem de la designació governativa de què heu estat objecte i també del fet de la vostra acceptació dels càrrecs de gestors municipals de La Cénia, puix que amb ella heu demostrat sentir menyspreu a la voluntat del nostre poble, i us anticipem que al seu dia haurem de tenir per nul tot quant hàgiu acordat durant l'exercici dels vostres càrrecs i haurem de demanar responsabilitats de tot.

Us servireu signar el duplicat.

La Cénia, 13 de juny del 1935. — Joan Ferré Cortiella, Simó Tena Ortí, Frederic Gellida Subirats, oJsep Espada Gisbert, Joaquim Jaques Celma, Joaquim Homedes Cid, Aladí Ferré Homedes, Josep Sebastià Sanz, Jaume Albesa Sanz, Enric Molins Segura, Emili Subirats Roé, Eduard Cortiella Abella, Joaquim Bellaubí Sanz, Josep Garcia Gisbert, Joaquim Marcoval Caballé, Adrià Valldepérez Valverde, Joaquim Sebastià Ventura, Ramon Prades Querol, Emili Pla Palos, Joaquim Pla Pla, Joan Vidal Roda, Sebastià Forné Ferré, Joaquim Garcia Bel i Tomàs Pérez Michavila.

La dels regidors populars de Mollerussa

Els que sotasignen, consellers municipals elegits el dia 14 de gener del 1934 i desposseïts de llurs càrrecs a conseqüència dels fets del 6 d'octubre, sense que sobre d'ells pesi cap procés ni condemna que els privi d'exercir-los, en nom propi i en el dels consellers suplents respectius que, en tot cas, haurien de substituir-los, es creuen en el deure ineludible de denunciar-vos l'abús de poder en penetrar a l'Ajuntament de Mollerussa sota el regne d'exepció el qual vulnera preceptes continguts en les Lleis bàsiques de la República i de Catalunya, en ensenyorir-se uns anomenats gestors en les mateixes condicions i circumstàncies que abans del 14 d'Abril del 1931, els quals feien odiosos els nomenaments de R. O.

Davant d'això esdevingut, interessa principalment recordar:

1.—Que la Constitució en el seu article 9 diu que tots els Municipis de la República elegiran els seus Ajuntaments per sufragi universal igual, directe i secret.

2.—Que l'article 39 de l'Estatut de Catalunya diu que els Ajuntaments seran elegits per sufragi universal, directe i secret, en la forma que la Llei determinarà.

3.—Que la Llei Municipal catalana preceptua, en el seu article 46, que els consellers municipals seran elegits per sufragi universal, igual, directe i secret, de conformitat a la referida Llei i d'acord amb les Lleis electorals.

4.—Que en l'article 37 de l'esmentada Llei catalana, es consigna que els consellers suplents ocuparan els llocs de consellers vacans i les substitucions s'efectuaran en el mateix ordre que els candidats figurin a les llistes, i es proveirà sempre tota vacant de conseller per un suplent de la mateixa llista del que ha donat lloc a la vacant.

Per tant, doncs, com a representants legítims del poble de Mollerussa, mentre una nova consulta al cos electoral no determini els que han d'ésser els nostres successors, ens considerem obligats a fixar la nostra actitud i a tal efecte declarem:

Que considerem fora de Llei la constitució de l'actual Ajuntament o Comissió gestora, totes les resolucions que durant el present període d'excepció siguin adoptats, tant per l'Alcaldia com pel Consell de Govern i els Plens Municipals, no tindran ni poden tenir força d'obligà quan del poble del qual emanen els poders de tots els òrgans de la República segons l'article primer de la Constitució, no els presti el seu suport, mitjançant la consulta electoral corresponent.

Que no reconeixerà en absolut validesa legal a cap dels acords que pugui prendre la Comissió gestora com en variacions de personal, com en la resolució que vulgueu donar als afers que teníem en tràmit o pendents de veredicte d'organismes superiors i judicials; reservant-nos totes les accions que pugui córrer al fet pel dia que estigui restablerta la normalitat per exigir les responsabilitats si en quelcom us excediu.

Feta aquesta protesta, i advertiment de la il·legalitat dels càrrecs que us ha afavorit l'autoritat governativa com també pels acords i disposicions que pugueu prendre, us donem per assabentats.

Mollerussa, 19 de juny del 1935

Mateu Capell, alcalde, Miquel Gabarra, Francesc Codina, Pere Felip Pagès, Emili Estadella, Lluís Pons, Joan Reventós, Francesc Cantó.

Suplents: Paulí Serra, Jaume Llombart, Ramon Serret, i Ramon Farré.

Al poble de Sant Adrià

El Comitè Polític de Relacions, que l'integren les entitats Centre Republicà Federal Adrianenc, Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya i Ateneu Obrer Federal, davant la situació anòmala que es viu, és veu en l'obligació d'adreçar-se a l'opinió pública amb el present manifest amb la sana intenció de situar-nos i posar les coses al seu lloc, ensems que afrontar decididament l'anormalitat que representa la constitució i actuació de l'actual gestora en el nostre Ajuntament, en l'administració dels sagrats béns del poble.

Ens guia l'anhel de marcar en aquest manifest posicions clares i concretes i carregar cadascú amb la responsabilitat que li correspongui, amb la finalitat que el dia que sigui cridat el poble a dir-hi la seva, ho faci plenament assabentat de la veritat i així clogui amb el seu veredicte aquesta era d'administració que, a força de sincers, hem de qualificar de personalista i absolutament allunyada del voler de la voluntat popular.

Nosaltres, aquest C. P. de R. d'esquerres, que representem unes tendències polítiques favorables sancionades pel poble quan la responsabilitat de comandament pesava damunt nostre, i que algun dia haurem de tornar-la a tenir, quan aquest cas sigui, des d'avui fem públic que des dels nostres llocs d'elecció popular vindrem a retornar al seu lloc degut tot el que d'uns mesos ençà es comet a la població sota unes responsabilitats irresponsables, ja que els seus autors, ultra no actuar de cara a la ciutadania, no tenen d'aquesta ni la força moral ni material que només s'aconsegueix en els comicis.

Fidels al nostre postulat d'homes democràtics i defensors d'aquesta democràcia a la població, no podem donar bel·ligerància als que, amb sentiments inconfessables es presenten a ocupar llocs que ni de dret ni sota la llei podien arrabassar. I sinó donem valor legal a una representació del poble de «radical ordre», menys en podem donar a aquells que, elegits pel poble per a minoria, col·laboren en aquest estat excepcional amb els primers, fent-se creditors a la severa repulsa, ja no sols dels seus electors sinó de tot el poble.

Podríem enumerar, en aquestes ratlles, moltes anomalies; estaríem en el nostre dret comentant-les i censurant-les. Però preferim, en espera de poder fer-ho sense lligaments ni pressions, deixar-les a jui del poble, assenyalant — això sí — que són innombrables i de volum. De moment, que sigui el mateix poble que s'interessi per aquest estat de coses, ja que així serà constant fiscalitzador i jutjarà com calgui per a sentenciar quan sigui l'ocasió.

Finalitzem aquest manifest demanant a militants i simpatitzans, amics i tots els qui aspirin pel retorn de la legalitat i de la bona administració que estiguin alerta per a no entorpir l'obra d'aquest C. de R. d'esquerres que en tot moment vetllarà per ells i pel poble en general. —El C. P. de R., Centre Republicà Federal Adrianenc, C. d'Esquerra i Ateneu Obrer Federal.

La dels regidors de Tremp

Els consellers propietaris i suplents que componen la majoria de l'Ajuntament popular de 14 de gener de l'any 1934, afiliats a «Esquerra Republicana de Catalunya», han adreçat a l'alcalde-governatiu, president de la Comissió Gestora Municipal d'aquesta ciutat, suara nomenada, el següent escrit de protesta:

«Senyor:

Els que sotasignen, Consellers propietaris i suplents que componen la majoria de l'Ajuntament popular del 14 de gener de l'any 1934, imposats dels seus drets i obligacions, i en compliment d'un deure de ciutadania, tenen a bé adreçar-se a vós i exposar:

Que en virtut d'un Decret de la Presidència de la Generalitat, publicat al «Butlletí Oficial» del 28 d'abril proppassat, haveu estat designats, juntament amb altres companys, per a constituir una Comissió Gestora de caràcter governatiu amb l'objecte de substituir l'Ajuntament legalment constituït per obra del sufragi popular del 14 de gener de l'any 1934. El Decret esmentat, a desgrat que en el seu preàmbul vol donar la sensació equívoca que aplicarà el que disposa la Llei Municipal catalana, en el contingut del seu articulat no solament no respecta la llei, sinó que la vulnera i la infringeix d'una manera a totes llums palesa. En conseqüència, per tant, els que haveu acceptat uns càrrecs de caràcter governatiu i antidemocràtic, espolieu amb el vostre procedir els drets d'uns homes que els adquiriren i els guanyaren d'una forma completament legal i eminentment democràtica i us feu còmplices ensems d'aquella capriciosa i absurda de com ha estat feta la designació de la Comissió gestora a la nostra ciutat, és una prova més a favor de la il·legalitat del sistema i del procediment, ja que infringeix ben clarament l'article 45 de la Llei Municipal Catalana, que fixa en deu el nombre de Consellers municipals en poblacions com la nostra. En canvi, han estat nou solament els nomenats, i tot això amb fins que no és oportú en aquests moments analitzar.

Per tot això exposat i pel fet que amb els procediments emprats, dóna lloc a preveure el retorn dels temps vergonyants i d'oprobi del període dictatorial, ens creiem en l'obligació ineludible de protestar respectuosament, però amb tota energia, de la constitució de la Comissió gestora que il·legalment i arbitràriament ens substitueix, així com també del menyspreu que esteu demostrant a la voluntat del nostre poble, amb l'acceptació d'uns càrrecs de caràcter governatiu. I creient interpretar els sentiments del poble que en nosaltres va dipositar la seva confiança, fem constar ben categòricament:

PRIMER: Que trobant-nos en possessió i exercici d'uns càrrecs que legalment no us corresponen, ja que el cos electoral no ha estat consultat novament per a designar democràticament els nostres successors, és evident que mentre aquesta consulta no se celebri, els únics i legítims representants del poble són els homes elegits el dia 14 de gener del 1934.

SEGON: Que ens plau deixar ben sentat que nosaltres no volem ni podem renunciar a uns càrrecs populars conquerits per procediments legals democràtics, que solament els electors, en virtut dels seus legítims drets de ciutadania, ens en poden exigir comptes, i dels quals nosaltres no en som altra cosa que uns senzills mandataris.

TERCER: Que no reconeixem cap valor, i sense força legal, el nomenament d'una Comissió Gestora Municipal de caràcter governatiu, i com a conseqüència tampoc no reconeixerem el dia de demà, quan la vida municipal de Catalunya es normalitzi, cap valor legal als acords, ni a les disposicions preses al marge de la Llei Municipal que vosaltres vulnereu.

QUART: Que ens reservem el dret de presentar els recursos que corresponguin per a impugnar, tant el nomenament com els acords que la Comissió gestora pugui prendre, així com també demanar les responsabilitats a què hi hagi lloc.

Feta aquesta exposició de fets i d'actes a realitzar, preguem al senyor alcalde-gestor governatiu, que se serveixi tenir per formulada aquesta protesta amb totes les reserves esmentades.

Visqueu molts anys.

Tremp, 18 de juny de l'any 1935.

(Signen: Josep Sastre i Torruella, Ot Lledós i Roure. Josep Saurina i Corminola, Josep Contijoc i Colmés, Emili Miralles i Barbarroja, Pau Gasset i Ardiaca, Ramon Rebolleda i Llovera, oaquim Sanmiquel i Grau, Daniel Betriu i Vives i Pompeu Molist i Sala, d'Esquerra Republicana de Catalunya.)

Senyor alcalde governatiu, president de la Comissió gestora Municipal. Tremp.»

Sir Eden no ha pogut resoldre pel seu compte i espera que el Govern anglès discuteixi les contestes de Laval - En retornar de Roma, tornaran a celebrar-se converses a París

CONTINUEN LES CONVERSES DE PARIS

París, 22. — Aquest matí han proseguit les converses entre els senyors Laval i Eden per a tractar de les qüestions pendents i planejar la conducta per a l'esdevenidor.

Malgrat el pessimisme que anit imperava al Quai d'Orsay, aquest matí es declarava que per fi sorgiria l'acord, ja que França, de cap de les maneres, no desitja en el fons, perdre l'amistat d'Anglaterra.

Com es pot suposar, l'única qüestió en litigi és la del Tractat naval germano-britànic i les repercussions que afecten França.

Aquest migdia es deia que el més probable és que França doni el seu assentiment per a la convocació, a Londres, la propera tardor, d'una Conferència naval. A dita conferència assistirien França, Anglaterra, Alemanya i Itàlia, i possiblement també Rússia i Polònia.

EDEN DESPRES DE ROMA TORNARA A PARIS PER A PARLAR DEL PACTE AERI

París, 22. — Als cercles britànics de París s'assegura que després de la seva visita a Roma, el senyor Eden tornarà novament a París per tal d'entrevistar-se amb Laval i posar-lo al corrent del resultat de la seva visita a la Ciutat Eterna.

Hom suposa que després de la visita d'Eden a la capital d'Itàlia, es planejarà la política que Anglaterra, França i Itàlia hagin de realitzar en l'esdevenidor respecte del projectat Locarno aeri.

En els susdits cercles britànics parisencs ha desaparegut gairebé en absolut la impressió pesimista d'ahir referent a les converses d'Eden amb Laval, encara que es reconeix que Eden té moltes coses per aclarir a París, abans de prendre el tren cap a Roma.

A ROMA SATISFETS PEL VIATGE D'EDEN

Roma, 22. — La premsa italiana expressa gran satisfacció pel pròxim viatge d'Eden a Roma, i declara que el desplaçament del ministre britànic evidencia que no solament no es pot fer res definitiu sense comptar amb Roma, sinó que fins i tot és necessària la seva intervenció per a implantar qualsevol nova orientació política.

El periòdic «La Stampa» proposa la tornada al Pacte mussolinià denominat de les quatre potències. Aquest mateix periòdic opina que les visites d'Eden a París i Roma signifiquen que Anglaterra no considera definitiu l'acord naval germano-britànic mentre no es produeixi l'adhesió a aquest de França i Itàlia.

En conseqüència i donada aquesta suposició, el periòdic preconitza una reunió dels representants de les quatre potències per tal de discutir els més importants problemes europeus.

ITALIA CONTRA LA CURSA D'ARMAMENTS

Roma, 22. — Als cercles oficiosos d'aquesta capital s'exclou en absolut l'eventualitat que s'evoqui la qüestió italo-abissínia, durant les converses que Eden celebrarà en aquesta capital.

En canvi es tractarà detingudament de les qüestions navals i respecte això resulta molt interessant fer constar que Itàlia es mostra fonamentment oposada a tota cursa d'armaments navals perquè, pel contrari, creu que fóra preferible convocar una Conferència naval internacional que fixés límits a les diverses grans flotes i evités d'aquesta manera un augment constant dels tonatges, la qual cosa no deixaria de reproduir-se si cada nació reemprengués la seva llibertat d'acció.

ANGLATERRA COMUNICA A MOSCOU EL PACTE DE LONDRES

Moscou, 22. — L'Agència Tass anuncia que l'ambaixador britànic en aquesta Lord Chilzton ha visitat al comissari soviètic d'Afers Estrangers senyor Litvinoff per tal d'informar-lo en nom del seu Govern, de l'acord naval germano-britànic, i declarant al mateix temps que Anglaterra desitja entaular negociacions amb Rússia encaminades arribar a la limitació d'armaments navals. L'ambaixador britànic declarà a més a més a Litvinoff que Anglaterra ja s'havia posat en comunicació amb França i Itàlia, per al mateix objecte.

Litvinoff li contestà prometent que sotmetria l'assumpte al Consell de Comissaris del Poble.

Hom sap que el Govern de Moscou ha encarregat als seus ambaixadors a Roma, —Londres i París, que informin als respectius governs sobre el punt de mira soviètic respecte a la qüestió naval i al projectat Pacte aeri.

SIR EDEN TE NOVES INSTRUCCIONS DE LONDRES

París, 22. — Es sap que aquest matí el ministre anglès Mr. Eden ha rebut instruccions del seu Govern, la mena d'aquestes instruccions es desconeix; però en els cercles ben informats s'assegura que tindran una influència molt favorable en les negociacions futures.

A més a més, el senyor Laval ha rebut una comunicació del Govern

(Passa a la pàgina 6)

UNS QUE ES CASEN VOLANT...

Un casament en avió ha tingut lloc un d'aquests darrers dies prop l'aeròdrom de Toussus-Le-Noble entre M. Enrique Becquerelle i la senyoreta Simone Poullain — La núvia puja a l'avió ajudada pel nuvi

(Express - Foto.)

LES JORNADES D'OCTUBRE

En Consell de Guerra d'Oficials generals es veié ahir la causa contra l'alcalde i altres nou veïns de Bellpuig

EL FISCAL RETIRA L'ACUSACIO I FOREN ABSOLTS

Ahir, a la tarda, a les quatre, al Saló Biblioteca de la Divisió, va tenir lloc el Consell de guerra d'oficials generals per a veure i fallar la causa instruïda pel comandant jutge senyor Garcia Rebollo contra Ramon Tudela i Aixelà, alcalde de Bellpuig, i Antoni Segura i Farreros, regidor, Llorenç Capdevila, Roc Feliu i Oliva, Isidre Bosch i Valls, Esteve Sala i Cortada, Joan Roig i Tàrrega, Jaume Sales i Salla, Damià Majordom i Sapessa, Ramon Campanero i Mata i Nicolau Bosch, aquest en rebel·lia, tots veïns de Bellpuig.

Presidí el Tribunal el general de la segona brigada de cavalleria, senyor Sebastià Pozas. Actuaren de vocals el general San Pedro, els coronels senyors Moracho, Espallargas, Llanas i Cañadas i el tinent coronel senyor Coll. De vocal ponent actuà l'auditor de brigada senyor Corniero, de fiscal el jurídic de la Divisió, comandant senyor Querol, i de defensors els lletrats senyors Francesc de P. Gene Aixelà i Ignasi de Inza i Tudanca.

L'APUNTAMENT

Constituït el Tribunal i donada la veu d'Audiència pública, es donà començ a la vista. Els processats no assistiren a la vista a petició pròpia. El jutge donà lectura a l'apuntament, que comença amb l'atestat de la guàrdia civil. Es diu en ell que el dia 6, al voltant de dos quarts de deu de la nit, es presentà un grup a casa de l'alcalde de Bellpuig, senyor Ramon Tudela —que estava en llicència per malalt— i li digueren que s'havia proclamat la República Federal i que ell havia de fer-ho al poble.

Sembla que, en un principi, el senyor Tudela oposà resistència, però davant la insistència del poble hagué d'accedir a la seva petició i es traslladà a l'Ajuntament des del balcó del qual féu la proclamació esmentada hissant una bandera barrada, amb l'estel, que, en la seva declaració, diu que no sap qui li donà. També diu en la seva declaració —que es llegeix— el senyor Tudela que mentre era a l'Ajuntament va rebre ordres per telèfon en aquest sentit de la Comissaria de Lleida i de la Generalitat, i que això fou el que el decidí a fer-ho. Després es retirà i prop de mitja nit escoltà per la ràdio les notícies del Govern espanyol, en les quals deien que s'havia declarat l'estat de guerra, i aleshores va anar al Centre d'Esquerra per a comunicar el què passava i ordenà que anessin a treure la bandera que hi havia al balcó de la Casa de la Vila. Es desprèn també de la lectura de l'apuntament que, acompanyat d'un grup d'uns cent o cent-cinquanta homes, que deixà a distància, anà a la caserna de la guàrdia civil per tal de conferenciar amb el caporal i recomanar-li que no sortís al carrer per tal d'evitar que pogués passar quelcom, tota vegada que el poble estava molt excitat. Se'n tornà al llit i, prop de les sis del matí, anaren a cercar-lo per a dir-li que la Generalitat s'havia rendit.

Durant aquella nit foren tallats alguns arbres a la carretera general per tal d'impedir la circulació. També estigueren uns grups a la Central Telefònica, on tallaren el fil del telèfon de la guàrdia civil, sense que, però, hom sàpiga concretament qui fou l'autor d'aquests fets.

EL FISCAL RETIRA L'ACUSACIO

Acabada la lectura de l'apuntament, i havent renunciat el fiscal i els defensors a l'interrogatori dels processats, el representant del Ministeri Fiscal passà a llegir les seves conclusions definitives. Diu que les proves de plenari demanades pels defensors no han pogut concretar els càrrecs que es feien contra els processats, ans bé, els han desvirtuat, i en vista d'això retira l'acusació que pesava contra els encartats en aquesta causa i demana la lliure absolució dels processats.

ELS INFORMES DELS DEFENSORS

Llegeix el seu informe, en primer terme, el lletrat senyor Francesc de P. Gené Aixelà, defensor dels processats Segura, Capdevila, Feliu, Bosch, Sala, Roig, Sales Majordom i Campanero. Felicita al fiscal per la seva recta interpretació del què ha d'ésser la justícia i diu que no es podia mantenir l'acusació del fiscal contra els seus patrocinats, perquè del sumari no es desprèn càrrecs concrets contra d'ells. Diu que ningú no els acusà i que si a Bellpuig varen tenir lloc uns fets que s'aparten un xic de la vida normal del poble no se'ls pot imputar a ells, tota vegada que cap càrrec no n'ha resultat. Es felicita de la petició del fiscal, a la que s'adhereix, i demana la lliure absolució dels seus patrocinats.

A continuació llegeix el seu informe el lletrat senyor Ignasi de Inza, defensor del senyor Ramon Tudela. Es complau a fer públic el seu agraïment i el del seu representat al fiscal pel seu recte procedir, i diu que si bé hi hauria matèria a tractar per a demostrar la innocència del seu defensat, no vol allargar massa el seu informe i es limita a glossar la figura del seu patrocinat, al qual presenta com a home d'idees republicanes, allunyat de les lluites polítiques, però al qual, a Bellpuig, hom l'estima com a home equànime i hom el consulta sempre, com queda demostrat al llarg del sumari i com es palesà el dia 6 d'octubre quan l'anaren a cercar. Fa unes consideracions sobre la personalitat del seu defensat, per al qual, diu, no demana una absolució per manca de proves, sinó per l'absolut convenciment que té de la seva consciència, que és el que ell ha volgut portar a l'ànim del Tribunal.

LA SENTENCIA

Acabada la vista, el Tribunal es retirà a deliberar en sessió secreta, i dictà sentència absolutòria per a tots els encartats, la qual, però, no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor de la Divisió.

* * *

TXALIAPIN HA RECAIGUT EN LA SEVA MALALTIA

París, 22. — El cèlebre cantant rus Fedor Txaliapin, que s'havia refet d'una malaltia que l'obligà a allitar-se durant força temps, havia signat ja nombrosos contractes per a aquest estiu, però ha hagut de tornar a anularlos a causa d'una recaiguda que l'obliga a romandre al llit.

SORTIDA DE L'«ARTABRO»

Sortida de València del vaixell «Artabro», de l'expedició a l'Amaçones en direcció a Palma de Mallorca on realitzarà les proves oficials

(Express - Foto.)

Catalanista i republicà: el teu diari és LA HUMANITAT